

ЎЗБЕКИСТОН ССР МАОРИФ
МИНИСТРЛИГИ
В. И. ЛЕНИН НОМИДАГИ ХОРАЗМ ДАВЛАТ
ПЕДАГОГИКА ИНСТИТУТИ

Т. ИҶЛДОШЕВ

ТОЖИКИСТОНДАГИ
ЎЗБЕК ШЕВАЛАРИ
МОРФОЛОГИЯСИ

(Феъл)

ТОШКЕНТ
ЎЗБЕКИСТОН ССР «ФАН» НАШРИЕТИ
1986

Монографияда Тожикистондаги ўзбек шевалари морфологиясининг феъл туркуми ўзбек адабий тилига ва ўрни билан бошқа ўзбек шеваларига, шунингдек, баъзи туркий тиллар ва уларнинг диалектларига, айрим қадимги туркий ёзма ёдгорликлар тилига қиёсланган ҳолда ёритилган.

Китоб тилшунос-диалектологлар, аспирантлар, олий ўқув юртлари филология факультетларининг ўқитувчи ҳамда студентларига мўлжалланган.

Масъул муҳаррир

филология фанлари кандидати А. ИШАЕВ

Тақризчилар:

филология фанлари доктори Ш. ШУҚУРОВ,

филология фанлари кандидати Ю. ЖУМАНАЗАРОВ

Ў 4602010000—3171
М355(04)—86 201—86

© Ўзбекистон ССР «Фан» нашриёти, 1986 й.

СУЗ БОШИ

Иттифоқимизнинг Ўрта Осиё ва Қозоғистон территориясида мавжуд бўлган ўзбек шеваларини барча лингвистик аспектлар бўйича тавсиф ва тадқиқ қилиш, уларни қиёсий-тарихий аспектда атрофлича ўрганиш ўзбек тили, хусусан, ўзбек диалектологияси учун жуда қимматли материаллар бериши шубҳасиздир.

Тожикистондаги ўзбек шеваларининг вакиллари асрлар давомида бир-бирлари билан иқтисодий ва маданий алоқада бўлиб, бир регионда яшашларига қарамай, қарлуқ ва қипчоқ шевалари ўзига хос специфик хусусиятларни сақлаб қолган. Бироқ бу шеваларнинг фонетик, морфологик, лексик, синтактик хусусиятлари ҳанузга қадар батафсил ўрганилмаган. Тўғри, Шимоли-шарқий Тожикистондаги ўзбек шевалари лексикаси, Жанубий Тожикистондаги ўзбек шевалари бўйича тадқиқот ишлари олиб борилган, бир қатор мақолалар эълон қилинган¹. Лекин ушбу региондаги шеваларнинг морфологияси яхлит тарзда, умумлаштирилган ҳолда ўрганилмаган, таҳлил этилмаган. Биз шуни назарда тутиб Тожикистондаги ўзбек шеваларининг «морфологияси» (аниқроғи «фёъл» туркуми)ни монографик планда ўрганишни ўз олдимизга мақсад қилиб қўйдик.

Мазкур ишда текшириш объекти бўлган қарлуқ ва қипчоқ группа шеваларидаги замон категорияси, шахс-сон ва майл категориялари, фёъл даражалари ҳамда сифатдош, равишдошларнинг қўлланиши ва семантик хусусиятлари ёритилди. Шунингдек, замон формаларининг қайси бири актив ёки пассив ишлатилиши ва уларнинг сабаблари кўрсатилди. Шунингдек, Тожикистондаги қарлуқ ва қипчоқ тип шевалар ўзбек адабий тилига ва ўрни билан бошқа (хусусан, Фарғона зодийсидаги) ўзбек шеваларига, баъзи туркий тиллар

¹ Ш е р а л н е в Э. Лексика узбекских говоров Северо-восточного Таджикистана. АКД. Ташкент, 1974; Ю л д а ш е в Т. Узбекские говоры Южного Таджикистана. АКД. Ташкент, 1968.

ва уларнинг диалектларига, қадимги туркий ёзма ёд-горликларга қиёс қилинди.

Урганилаётган шевалар морфологияси бўйича фактик материаллар Тожикистоннинг ўзбеклар яшайдиган деярли барча район ва қишлоқларидан шахсан кузатиш, магнитофон лентасига ёзиб олиш йўли билан тўпланди. Шимоли-шарқий Тожикистондаги ўзбек шевалари бўйича зарур ўринларда Э. Шералиевнинг илмий ишларидан фойдаланилди.

ТРАНСКРИПЦИЯ ВА ДИАКРИТИК БЕЛГИЛАР

I

э — тил олди, лабланмаган, очиқ унли товуш.

э — тил орқа, бир оз ёпиқ, лекин Бухоро группа шеваларидаги [э] унлисидан сифат жиҳатдан фарқ қиладиган унли товуш.

е — тил олди, лабланмаган, бир оз ёпиқ, юқори-ўрта кўтарилишдаги фонема.

ь — тил олди [и] ва тил орқа [ы] унлилари орасидаги ва юқори кўтарилишдаги қарлуқ тип шеваларига хос унли товуш.

и — тил олди, лабланмаган, юқори кўтарилишдаги қипчоқ тип шеваларига хос унли товуш.

ы — тил орқа, лабланмаган туркий [ы] унлиси.

ү — тил олди, лабланган, юқори кўтарилишдаги тор унли.

у — қарлуқ тип шеваларда тил олди [ү] ва тил орқа [у] унлилари ўртасидаги ва юқори кўтарилишдаги лабланган унли, қипчоқ тип шеваларда тил орқа лабланган, бир оз кенг унли.

ө — қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда тил олди, лабланган, юқори-ўрта кўтарилишдаги унли товуш.

о — қарлуқ тип шеваларда айрим ўринларда [ө] унлисининг қаттиқ варианты сифатида ишлатилди, қипчоқ тип шеваларда тил орқа, лабланган, қуйи-кенг кўтарилишдаги унли товуш.

дж — тил олди, қоришиқ, портловчи, жарангли ун дош товуш.

ң — тил орқа, адабий орфографик нг товушидир

н^ф — тил орқа, бурунлашган, қаттиқ сонор товуш.

ҳ' — қарлуқ шеваларида қипчоқ шеваларидаги бўғиз ундоши ҳ фонемасидан фарқ қиладиган ҳалқум ундошидир.

: — икки нуқта: унлиларнинг бирламчи ва иккиламчи чўзиқлигини ифодалайди: *кѣ:р, қѣ:з, дѣ:з, кѣ:шѣ, қѣ:ш, бѣ:р* (Жанубий Тожикистондаги қарлуқ шева-ларига хос).

> ... дан ... га ўтганликни билдиради.

// тенгликни билдиради: *-йэн//-эн//-ё.*

~ — товушлар мослигини билдиради.

≥ ва ≤ айрим унли товушлар тагига қўйилган бу белгилар ўша товуш талаффузида тил орқа ёки тил олди қаторга силжиганликни кўрсатади.

() — (кичик қавс) адабий-орфографик формалар кичик қавсга олинди.

ШАРТЛИ ҚИСҚАРТМАЛАР

АДД — докторлик диссертациясининг автореферати.

АКД — кандидатлик диссертациясининг автореферати.

Ад. тил — ҳозирги ўзбек адабий тили.

Анд.— Андижон шеваси.

Андар.— Андарсой шеваси (Ленинобод области).

Бошқ.— бошқирд тили.

Бух.— Бухоро шеваси.

Гагауз — гагауз тили.

Ёқут — ёқут тили.

Ж. қарл.— Жанубий Тожикистондаги қарлуқ шеваси.

Ж. Ш. қарл.— Жанубий ва Шимолий Тожикистондаги қарлуқлар шеваси.

Ж. қипч.— Жанубий Тожикистондаги қипчоқлар шеваси.

Ж. Ш. қипч.— Жанубий ва Шимолий Тожикистондаги қарлуқлар шеваси.

ИСГТЯ — Исследования по сравнительной грамматике тюркских языков. Ч. II. М., 1956.

Канд. дисс.— кандидатлик диссертацияси.

Қараим — караим тили.

Лақ.— лақай шеваси.

Манғ.— манғит шеваси.

Наманг.— Наманган шеваси.

Нўғой — нўғой тили.

Поп — Поп шеваси.

Тожик — тожик тили.

Туркм.— туркман тили.

Тува — тува тили.

Уйғур — уйғур тили.

Хакас — хакас тили.

Чуваш — чуваш тили.

Шор — шор тили.

УДМ. I, II — Ўзбек диалектологиясидан материаллар
I. Тошкент, 1957; II, 1961.

УТА — Ўзбек тили ва адабиёти (журнал).

УТАМ — Ўзбек тили ва адабиёти масалалари (журнал).

Қарши — Қарши шеваси.

Қипч. — қипчоқ шеваси.

Қирғ. — қирғиз тили.

Қозоқ — қозоқ тили.

Қарл. — қарлуқ шеваси.

Қумиқ — қумиқ тили.

КИРИШ

Қарлуқлар Тожикистон республикаси Қўлоб областининг Ленин районида, Қўрғонтепа областининг Куйбишев, Донғора, Даҳанакийик, асосан Ёвон районининг Обимўки ва Норин қишлоқ Советларига қарашли Сарикамиш, Беданаобод, Шўрдара, Парчасой, Кўнчи, Қашқароҳа, Қинғиржар, Қулобод, Бошқайнар, Шўрчи; Ленинобод областининг Панжакент районида қарашли Қизилжар, Майката, Тошминор, Хўжағариб, Чорвоқ, Чинор; Исфара районидаги Офтобрў, Лаккон, Арабқишлоқ, Кўлент, Хонобод; Конибодом районидаги Хамиржў, Шўрқўрғон, Ниёзбек, Қалпаста, Қўчкак, Патар, Равот, Халтақишлоқ, Шоитқораянтоқ, Қўрғонча; Ашт районидаги Боштол, Булоқ, Даҳана, Опон, Равот, Ўзбекоқжар, Ўрмон, Қасам, Қамишқўрғон, Қирққудуқ, Кўлхўжа, Гожи, Ошоба ҳамда Пролетар районида қарашли Ғўлакандоз, Янгиқишлоқ, Гулхана, Қўрғонча, Хитой; Хўжанд районидаги Исписор, Қатағон; Нав районидаги Андарсой; Уратепа районидаги Топқоқ, Нижони; Гончи районидаги Иторчи қишлоқларида истиқомат қиладилар. •

Кипчоқ тип шева вакиллари эса Тожикистон ССР Қўлоб областидаги Пархар ва Ленин районларида; Қўрғонтепа областининг Куйбишев, Донғора, Қолхозобод, Даҳанакийик ва Ленин районининг Қўктош қишлоқ Советига қарашли Қайнама, Оқбулоқ, Янгиобод, Қоракамар, Чоргултепа, Қизилпахтакор, Карл Маркс, Пасткенгаш, Янгиқўрғон, Аннақулобод, Тошбақа, Қизилсой, Шўрбулоқ, Оқчашма, Тошмачит, Қирма, Чегем, Олабайтал, Галақудуқ, Галахона, Тубек, Кўкбулоқ қишлоқларида, Султонобод қишлоқ Советидаги Бурма, Абдал, Мингботмон, Кўлбулоқ, Абжар, Галабулоқ, Келтош, Чинор, Қизилқамиш, Чукрак, Тошбулоқ, Терсоқар, Чолтош, Жомбулоқ, Бошбулоқ, Чолма, Буруқ, Арпабулоқ қишлоқларида; Ёвон районининг Норин қишлоқ Советига қарашли Қодирберди, Ғаров, Гулисой, Такасакирди, Ўздан, Юқори Шўрча, Пастшўрча,

Қўсаобод, Олтмишобод, Қораёғоч, Қарсанбулоқ, Кўзқайнар, Бошқайнар, Уртақайнар, Эшма, Қармишобод, Форбулоқ; Ленинобод областининг Панжакент районидаги Саразм, Мўғулон, Қумсой, Тешиктош, Чўбат ва Сужина; Хўжанд районидаги Уяс; Ашт районидаги Қирққудуқ, Гожи; Нав районидаги Ҳаштияк; Уратепа районидаги Шаҳристон қишлоқ Советига қарашли Қайирма, Қарапчи, Кемқўл қишлоқларида истиқомат қиладилар.

Қарлуқлар хитой манбаларида гелу; араб, тожик, форс манбаларида эса харлуқ, харлуж номлари билан маълум¹. Улар VIII асрда (аниқроғи 766 йилда) Олтойдан Еттисувга ҳамда Амударёнинг юқори оқимидаги ерларга келиб ўрнашганлар².

Амударёнинг юқори оқимидаги ерлар тарихан Тохаристон (ҳозирги Жанубий Тожикистон) территорияси эканлиги ҳамда қарлуқларнинг Сурхоб-Вахш дарёлари ва Шимолий Афғонистон территориясигача борганликлари ҳақида маълумотлар бор. Б. Х. Қармышева, И. П. Магидович, М. Е. Массон, Н. Г. Маллицкийлар ҳозирги Тожикистондаги қарлуқларни VII—VIII асрларда туркий қабилалар билан бирга Тохаристон қарлуқларининг қолдиғи деб ҳисоблайдилар³. Хуллас, қарлуқлар VIII асрлардаёқ Мовароуннаҳрдаги бошқа туркий қабилалар орасида алоҳида ўрин тутганлар. Шу сабабли проф. В. В. Решетов қарлуқлар тарих саҳнасига чиққандан (VIII асрдан) бошлаб чигиллар, кейинчалик эса уйғурлар билан иттифоқ бўлиб, мамлакатнинг тарихий тақдирида етакчи роль ўйнаганлигини, X—XII асрларда эса⁴ улар чигил ва уйғур қабилалари билан биргаликда Қорахонийлар давлатининг асосий кучини ташкил этишда ҳал қилувчи қабилалардан бири бўлиб қолганлигини, бу эса, ўз навбатида, қарлуқ-чигил-уйғур тил бирлигининг мавжуд бўлишига олиб келганлигини алоҳида таъкидлаб кўрсатган⁵.

¹ Шаниязов К. Узбеки-карлуки. Ташкент, 1964, с. 5, 7, 8.

² Бартольд В. В. II. Ч. I. М., 1963, с. 36.

³ Кармышева Б. Х. Жилище узбеков племени карлук южных районов Таджикистана и Узбекистана. Известия Академии наук Таджикской ССР. ООН. Вып. 10—11. Душанбе, 1956, с. 13—21; Магидович И. П. Материалы по районированию Средней Азии. Кн. I. Ташкент, 1926, с. 21; Маллицкий Н. Г. Учебное пособие по географии Таджикистана. Ташкент-Самарканд, 1929, с. 61.

⁴ Қаранг: Маҳмуд Кошғарий. Девону луғотит турк. I. Тошкент, 1960, 439-бет.

⁵ Решетов В. В. Узбек тилининг қарлуқ-чигил-уйғур лаҳжаси.— УТАМ, 1960, 5-сон, 37—38-бетлар.

Қипчоқ қабилаларидан лақайлар Дашти қипчоқдаги кўчманчи қабилалар составида бўлиб, улар XVI асрда ўзбек қабилалари билан биргаликда Амударёнинг юқори томониغا келиб қолганлар. Г. Г. Хитенков лақайлар кўпчилиги ўзбек қабилалари каби турк-мўғул қабила ва уруғларининг аралашшидан ташкил топганини кўрсатади⁶.

Шунингдек, Урта Осиёда мўғуллар ҳукмронлиги даврида... жалойирлар Хўжандда ўрнашганлар⁷. Хўжандда тожиклар билан туркий аҳоли — қурамаликлар ҳам бўлган ва улар шаҳарнинг Бешқалъа, Саритепа, Жарқишлоқ маҳалларида яшаганлар⁸. Хўжанд регионида Марғилон ва Қўқондан келган ўзбеклар ҳам бўлган. Хуллас, қипчоқлар Олтойдан тортиб Қрим ва Дунайгача бўлган кенг территорияда нўғой, қозоқ, қорақалпоқ ва ўзбек халқларини ташкил этган қабилалар билан бирга яшаб, улар билан қўшилиб кетганлар.

Қарлуқ группа шеваларининг вакиллари ўзларининг қайси уруғга мансуб эканликларини аниқ билмайдилар. Улардан фақат айрим кексаларгина қарлуқлар, асосан, кожбой, аваз, кокил уруғларидан иборат бўлганини, булар эса, ўз навбатида, партовқул, қўзиганман, чаппа, кўчим, содир, дарға, очилди, авлоди хайир каби майда гуруҳлардан ташкил топганини айтадилар.

Қипчоқлар эса ўз уруғ номларини яхши биладилар. Булар қуйидагилардир: сартжуз, бешкал, керейт, жалойир, бетжуз, тўғизчелак, қипчоқ, жуз, қорақалпоқ, боёвут, қорасийроқ, уйшин, тўпори, саримсоқли, япалоқ, кўчар, бегимбет, кўкчакўз, болғали, жопин, чагир, марази, бўғач. Шунингдек қипчоқ-лақайлар ҳам ўз уруғларини яхши эслайдилар. Булар дастлаб иккига ажралади: Ҳисор ва Болжуан (ёки Кўлоб) лақайлари⁹. Ҳисор лақайлари Эсонхўжа, Бадрақли ва Курдеки уруғларидан иборат. Оқсари, ўтарчи, ўздан, туячи, қул-

⁶ Хитенков Г. Г. Локайская лошадь. В сб.: Конские породы Средней Азии. М., 1937, с. 220.

⁷ Гафуров Б. Г. Таджики. Древнейшая, древняя и средневековая история. М., 1972, с. 25.

⁸ Турсунов Н. Из истории городского ремесла Северного Таджикистана (ткацкие промыслы Ходжекента и его пригородов в конце XIX вв., начала XX в.). Канд. дисс. Душанбе-Ленинабад, 1969, с. 88.

⁹ Лақайларга хос уруғ номлари ҳақида тўлиқ маълумот олиш учун қаранг: Кармышева Б. Х. Узбеки-локайцы Южного Таджикистана. Сталинабад, 1954, с. 18—22.

бачча, мирзагул, олтмиш, малиш, кунту, қулумбай, норин ва бошқалар Эсонхўжага мансуб уруғлардир.

Бу ўринда шуни таъкидлаш зарурки, қарлуқлар уруғ-қабилаларга ажралмагани учун уларнинг шеваси ҳам деярли бир хил, яхлит бир лингвистик хусусиятларга эга.

Қипчоқларда уруғ-қабилаларга бўлиниш бирмунча сақланган, бироқ буларда ҳам уруғ-қабилла деб номланган жойлардаги ўзбеклар алоҳида, ўзига хос шеваларни ташкил этмайди. Бу жиҳатдан, фикримизча, фақат лақайларга хос лингвистик хусусиятларни ҳисобга олиб, уларни алоҳида шева тарзида қараш мумкин. Шунга кўра биз мазкур ишда қарлуқ ва қипчоқ лаҳжаларига оид шеваларни, муҳим морфологик белгиларга эга бўлмаган ўринларда, қарлуқ ва қипчоқ шевалари деб умумлаштирилган ҳолда қайд қилдик.

ФЕЪЛ

Ўзбек адабий тилидагидек биз текшираётган қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда ҳам феъл энг мураккаб сўз туркумларидан бири саналади.

Феъл сўз туркумининг қўлланиши ва маъноси текширилатган шеваларда адабий тилдагига бир қадар ўхшаса ҳам, айрим хусусиятлари жиҳатдан фарқ қилади. Бу жиҳатдан феълнинг грамматик категориялари (замон, майл ва даража категориялари) ҳамда сифатдош ва равишдошларнинг шева вакиллари нутқида қўлланиши айниқса характерлидир.

Маълумки, ўзбек тилшунослигида феълнинг грамматик категориялари ички бўлинишга кўра турли хил терминлар билан номланиб келинмоқда. А. Фуломов, А. Ҳожиев, Ш. Шукуров ва бошқа тилшунос олимларнинг феъл туркумига онд ишларини таққослаганимизда бу нарса аниқ сезилади. Масалан, ўтган замон феъли морфологик белгиларининг ҳар хиллиги ва маънодаги фарқларига қараб ўзбек тилшунослари томонидан турлича тасниф этилган: А. Фуломов, С. Усмонов, Ж. Жўраевалар ўтган замон феълни олти турга; А. Н. Кононов, С. Н. Иванов беш турга; В. В. Решетов, У. Турсунов, Ж. Мухторов, Ш. Раҳматуллаевлар эса 4 турга ажратадилар. А. Ҳожиев ушбу феълнинг тўққизта формаси ҳақида фикр юритса, Ш. Шукуров эски ўзбек тилида ўтган замон формалари тузилишига кўра содда ва мураккаб (аналитик) формаларга эга бўлган деб кўрсатади. Демак, мавжуд манбаларда мазкур феъл формалари бўйича ҳанузга қадар қатъий бир фикрга келинмаган¹.

¹ Қаранг: Фуломов А. Феъл. Тошкент, 1954; Мирзаев М., Усмонов С., Расулов И. Ўзбек тили. Тошкент, 1966, 143-бет; Кононов А. Н. Грамматика современного узбекского литературного языка. М.—Л., 1960, с. 222; Иванов С. Н. Родословное древо тюрк. Абул-Газихана, Ташкент, 1969, с. 141—149; Решетов В. В. Основы фонетики и грамматики узбекского языка. Ташкент, 1961, с. 141—152; Турсунов У., Мухторов Ж., Раҳматуллаев Ш. Ҳозирги ўзбек адабий тили. Тошкент, 1965,

Шу сабабли биз текширилаётган шевалардаги феъл туркумини баён этиш жараёнида ўрта мактаб ва олий ўқув юртлири учун Ўзбекистон ССР Маориф Министрлиги томонидан тасдиқланган ва ҳозирда амал қилнаётган дарслик ва қўлланмалардаги терминларни ишлатдик.

ФЕЪЛНИНГ ГРАММАТИК КАТЕГОРИЯЛАРИ. ЗАМОН КАТЕГОРИЯСИ

Қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда феълнинг замон категорияси ўзига хос айрим характерли хусусиятларга эгаки, бу хусусиятлар айниқса феъл замонларининг қўлланиши ва маъносида кўзга яққол ташланади.

УТГАН ЗАМОН ФОРМАЛАРИ

-дъ аффикси ёрдамида ясалувчи форма. Қарлуқ тип шеваларда ўтган замон феълининг бу формаси маъноси ва қўлланиши жиҳатидан ўзбек адабий тили ва бошқа ўзбек шеваларига ўхшаса ҳам, бироқ ўзига хос айрим хусусиятларга эга.

Бу форма туркий ёзма ёдгорликларда *-дї, -дї, -ду, -дў (-тї, -тї, -ту, -тў)*² аффикслари ёрдами билан ясалганидек, қарлуқ тип шеваларда ҳам *-дъ, -гъ, -ду, -ту* формалари орқали ясалади: *бърдум, боддъм, къддъ, өтгум, айтгъм* каби. Қиёсланг: Наманг.: *боддъм, боддънг, боддъ*³.

Шуниси характерлики, ўтган замон феълининг *-дъ* аффикси ёрдамида ясалувчи формаси Тожикистоннинг жанубида жойлашган қарлуқлар, шунингдек, Ленинобод областининг Ашт районидаги Ошоба; Хўжанд районидаги Исписор; Пролетар районидаги Гўлакандоз қарлуқлари нутқида фонетик жиҳатдан адабий тилдигидан бирмунча фарқ қилади. Жанубий Тожикистон қарлуқ шевасида, айрим ҳолларда, феъл ўзакларига шахс-сон қўшимчаси қўшилса, *-лд>-лл* (*элдим>эллүм*) тарзида тўлиқ ассимилятив ҳолат юз беради. Би-

77-бет; Ҳожиёв А. Феъл. Тошкент, 1973, 131—155-бетлар; Шукуров Ш. Ўзбек тилида феъл замонлари тараққиёти. Тошкент, 1976, 21—24-бетлар.

² Шербак А. М. Грамматический очерк языка тюркских текстов X—XIII вв. из Восточного Туркестана. М.—Л., 1961, с. 148.

³ Алиев А. Ю. Уйчи шеваси, УДМ. II. Тошкент, 1961, 366-бет; Ражабов Н. Ўзбек тилининг Фарбий Самарқанд шевалари. Тошкент, 1977, 107-бет.

роқ Ленинобод регионидаги айрим қишлоқлар шева-
сида бу аффикс *-дъ//-гъ, -ду//-ту* формаларида қўлла-
нади. Масалан:

Ошоба

I ш. <i>көрдүм, эллүм</i>	<i>көрдүк, эллүг</i>
II ш. <i>көрдъң, эллүң</i>	<i>көрдъңъз^с, эллүңнә</i>
III ш. <i>көрдъ, эл(лү//-лъ)</i>	<i>көръштъ, эллъ//-элли</i>

Ғўлакандоз

I. ш. <i>өқъдум</i>	<i>өқъду:г</i>
II ш. <i>өқъдъң</i>	<i>өқъдъ:нә//өқъдъ:з</i>
III ш. <i>өқъдъ</i>	<i>өқъдълә</i>

Қиёсланг: Шаҳрисабз, Наманг.⁴

I ш. <i>көддум, көддум</i>	<i>көддук//көдду</i>
II ш. <i>көддиң, көддуң</i>	<i>көддъз^с//көддийлә,</i>
III ш. <i>көдде, көдду//</i> <i>-көддъ</i>	<i>көдду:нә//көддунгъз</i> <i>көддълә, көддулә//кө-</i> <i>рушту</i>

Тошк.: *кўрдъйъз, кўрдъ:з, кўрдъйлә⁵*; Қўқ.: *бөрдъ:з, бөрдънгъз⁶* каби. Демак, тадқиқ этилаётган шевалардаги бу феъл формаси сўзловчи учун аниқ бўлган ҳаракатнинг амалга оширилганлигини англатади. Шунингдек, бу феъл формасининг I, II, III шахс бирлиги ва кўплиги тусланиш жиҳатдан ўзаро ва қиёсланаётган шевалар билан умумийликка эга бўлса ҳам, улардан фарқ қиладиган баъзи хусусиятлари ҳам мавжуд. Масалан, Ошоба шеваси Қўқон шевасига, Жанубий Тожикистондаги қарлуқлар шеваси билан Ленинобод областининг Ғўлакандоз шеваси эса Наманган шевасига бирмунча яқиндир. Бироқ Ошобада II шахс кўплиги *-дъңъз*; Қўқонда *-дънгъз//дъ:з*; қарлуқ шевасида *-луңнә*; Ғўлакандозда *-дъ:нә//дъ:з*; Наманган шевасида *-ду:нә//дунгъз*; Шаҳрисабзда *-дъз^с//дийлә*; Тошкент шевасида *-дъйъз//дъ:з//дъйлә* тарзида ифодаланади. Шуни ҳам айтиш ўринлики, ўтган замон феълнинг текшириляётган шевалардаги каби, шунингдек,

⁴ Д жу ра ев Б. Шахриябзский говор узбекского языка (фонетико-морфологический очерк). Ташкент, 1964, с. 144; Алиев А. Ю. Наманганская группа говоров узбекского языка. АДД. Ташкент, 1975, с. 77.

⁵ Гулямов Я. Г. Грамматика Ташкентского говора. Ташкент, 1968, с. 112.

⁶ Носиров Ш. Узбек тилининг Қўқон шеваси. Тошкент, 1980, 120-бет.

XIX аср ўзбек тилида⁷ ҳамда ўзбек тилининг Самарқанд ва Ургут шеваларида⁸ ўтган замон формасининг *-ду, -дў, -ту, -тў* тарзида учраши уларнинг тарихан бир территорияда яшаганлиги, иқтисодий, маданий, хусусан, тарихий этник алоқалари кучли бўлганлиги билан изоҳланади.

Жанубий Тожикистон ва Ленинобод областининг Ошоба, Ғўлакандоз қарлуқлари шевасида *-дъ* аффиксли ўтган замон феълининг бўлишсиз формаси феъл ўзакларига *-мә//-мэ* аффиксли шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ҳосил қилинади:

I ш. <i>сэмэдум</i>	<i>сэмэдук//сэмэдуг</i> (солмадик)
II ш. <i>сэмодуң</i>	<i>сэмэдъңъз//сэмодуңнэ</i>
III ш. <i>сэмэду</i>	<i>сэмэдула//сэмэду</i>

Андарсой, Қатағон қишлоқлари шевасида мазкур феъл шакли феълнинг *-дъ//-тъ* аффиксли формасига (II шахс) *-ләръң* қўшимчасини қўшиш билан ясалади. Бироқ Уйчи шевасидагидек Қатағон шевасида ҳам охири *-р* ундоши билан тугаган феъл ўзакларига шахс-сон қўшимчаси қўшилса, *-рд>дд* тарзида тўлиқ ассимилятив ҳолат содир бўлади:

Андарсой

I ш. <i>бэрдъм, тэктъм</i>	<i>бэрдък, тэктък</i> (экдик)
II ш. <i>бэрдъң, тэктъң</i>	<i>бэрдълэръң, тэктълэръң</i>
III ш. <i>бэрдъ, тэктъ</i>	<i>бэрдълэр, тэктълэр</i>

Қиёсланг: Қатағон

I ш. <i>туддъм</i>	<i>туддък</i> (турдик)
II ш. <i>туддъң</i>	<i>туддъңлар//туддълэръң</i>
III ш. <i>туддъ</i>	<i>туддъла</i>

Қиёсланг: Уйчи⁹

I ш. <i>мэн кәпәйә бэд-дъм</i>	<i>бъс бэддък//бэддук</i> (бордик)
II ш. <i>сен кәпәйә бэд-дъң</i>	<i>сълә бэддънә</i>
III ш. <i>у кәпәйә боддъ</i>	<i>улә бэддъ</i> (боръштъ)

⁷ Матғозиев А. XIX аср ўзбек тилининг морфологияси. Тошкент, 1977, 118-бет.

⁸ Ражабов Н. Ўзбек тилининг Ғарбий Самарқанд шевалари. Тошкент, 1977, 107-бет.

⁹ Алиев А. Ю. Уйчи шеваси. УДМ. II. Тошкент, 1961, 366-бет.

Тусланиш парадигмаси кўрсатадики, Андарсой, Қатағон қишлоқлари шевасида *-дъ* аффикси билан ясалувчи ўтган замон феъли бир-биридан фонетик жиҳатдангина фарқ қилса, Қатағон шевасидаги феъл тусланиши ассимилятив жиҳатдан Уйчи шевасига бир қадар ўхшайди. Бироқ Андарсой, Қатағон шеваларида II шахс кўплиги *-ләр+ъң*, Наманг.: *-нә*, Қўқ.: *-ләръң// -дъ:з*, Тошк.: *-дъйлә// -дъ:з// -дъйъз*¹⁰ тарзида ифодаланиши жиҳатдан озми-кўпми фарқ қилади. Андарсой ва Қатағон қишлоғи қарлуқлари шевасида кўплик ва ҳурмат маънолари учун ҳам *-ләръң* формаси ишлатилади. Бироқ Қўқон ва Тошкент шеваларида II шахс кўплик кўрсаткичи кўплик ва «сенлаш» маъносида ишлатилади.

Қипчоқ тип шеваларда адабий тилдаги *-ди* аффикси ёрдамида ясалувчи ўтган замон феъли феъл ўзакларига *-дым// -дим// -дың -диң// -ды// -ди; -дық// -дик// -дыңыз// -диңиз// -ды// -ди* қўшимчаларини қўшиш орқали ясалади.

Ш. қипч.

I ш. <i>бәрдым, сўйдим</i> (севдим)	<i>бәрдық, сўйдик</i>
II ш. <i>бәрдың, сўйдиң</i>	<i>бәрдыңыз, сўйдиңиз</i>
III ш. <i>бәрды, сўйди</i>	<i>бәрды, сўйди</i>

Қиёсланг: Қурама¹¹

I ш. <i>бәрдым</i>	<i>бәрдық</i>
II ш. <i>бәрдың</i>	<i>бәрдыңыз</i>
III ш. <i>бәрды</i>	<i>бәрдылар</i>

Бу шеваларда жарангсиз ундош билан тугаган феъл ўзакларига *-тым// -тим// -тың// -тиң// -ты// -ти; -тық// -тик// -тыңыз// -тиңиз// -ты// -ти* аффикслари қўшилади.

I ш. <i>сәттым, чәчтим</i>	<i>сәттық, чәчтик</i>
II ш. <i>сәттың, чәчтиң</i>	<i>сәттыңыз^с, чәчтиңиз</i>
III ш. <i>сәтты, чәчти</i>	<i>сәтты, чәчти (сочди)</i>

¹⁰ А л и е в А. Ю. Узбек диалектологиясидан материаллар. Тошкент, 1974, 137-бет; Носиров Ш. Узбек тилининг Қўқон шеваси, 120-бет; Гулямов Я. Г. Грамматика Ташкентского говора, с. 112.

¹¹ Решетов В. В. Кураминские говоры Ташкентской области (Фонетическая и морфологическая система). АДД. Ташкент, 1952, с. 11.

Қиёсланг: Беруний-Манғит шевасида¹²

I ш. саттым	саттық
II ш. саттың	саттыңыс//лар
III ш. сатты	саттылар

Демак, тадқиқ этилаётган қипчоқ тип шевалар ўзбек тилининг Қурама, Беруний, Манғит, Қирқ, Бахмал ва Намангандаги қипчоқ шевалари билан умумийликка эга, бироқ Қирқ, Бахмал шеваларида қўлланадиган ўтган замон феълнинг *-дум//дуң//ду; -дуқ//дуңуз//дулар*¹³ сингари лабланган вариантлари йўқ.

-гән аффикси ёрдамида ясалувчи форма. Тожикистондаги қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларида *-гән* аффикси билан ясалган ўтган замон феъли ифодалаган маъноси ва қўлланишига кўра ўзбек адабий тилидан ҳамда бошқа ўзбек шеваларидан бир қадар фарқ қилади.

Қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларида бу феъл *-гән// -ген: Өкъгән, йэзгән, кеген; -қан//қән//ған//кән//кен: туққан, сәққан, бәрған, чүшкән, кеткән* формаларида ишлатилади. Бўлишсиз шакли эса *-мә//ма//ме* аффикслари ёрдамида ҳосил бўлади: *кемәгән, кемеген, қэмагән, қэмаған* (қолмаган) каби.

Ж. Ш. қарл.

I ш. бэргәммән	бэргәнвуз (борғанмиз)
II ш. бэргәнсән	бэргәнсәллә//бэргәнсәлә
III ш. бэргән	бэргәнлә

Қиёсланг: Тошкент¹⁴

I ш. бэргәммән	бэргәнвуз//бэргәнвузә
II ш. бэргәнсән	бэргәнсәлә
III ш. бэргән	бэръшкән

Қипчоқ тип шеваларда эса бу феъл формаси қуйидагича тусланади:

¹² Урозов Э. Ю. Жанубий Қорақалпоғистондаги ўзбек шевалари. Тошкент, 1978, 43-бет.

¹³ Мирсоатов М. З. Ўзбек тилининг қирқ шеваси. УДМ, I, 1957, 245-бет; Абдуллаев Ф. Ўзбек тилининг қипчоқ шеваси. УДМ, I, 1957, 337-бет; Данияров Х. Опыт изучения джекающих диалектов в сравнении с узбекским литературным языком. Ташкент, 1975, с. 162.

¹⁴ Шоабдурахмонов Ш. Ўзбек адабий тили ва ўзбек халқ шевалари. Тошкент, 1962, 165-бет.

Ж. Ш. қипч.

I ш. <i>эғамман, тиккем- мән</i>	<i>эғаммыз, тиккеммис</i>
II ш. <i>эғансан, тиккен- сән</i>	<i>эғансыз, тиккенсис</i>
III ш. <i>эған, тиккен</i>	<i>эғән, тиккен// -эғанлар, тиккенләр</i>

Қиёсланг: Манғит

I ш. <i>ағамман, тиккән- мән</i>	<i>ағаммыз, тикәммиз</i>
II ш. <i>ағансан, тиккән- сән</i>	<i>ағансыз, тиккәнсиләр</i>
III ш. <i>аған, тиккән</i>	<i>аған// -ағаллар, тиккән// -тиккәлләр</i>

Қўринадики, қарлуқ тип шеваларда мазкур феъл формасининг тусланиши Тошкент шевасига бир қадар яқин турса-да, III шахс кўплик қарлуқ шевасида -ла, Тошкент шевасида -ъи аффикси билан ифодаланиши жиҳатдан фарқ қилади. Қипчоқ тип шеваларда эса ўтган замон феълининг бу тури тусланиш жиҳатдан ўзбек тилининг қипчоқ шеваларидагидек. Бироқ бу феълнинг III шахс кўплиги Жанубий Тожикистон қипчоқ шеваларида -лар// -ләр// -лер формасида. Ленинобод региониде эса қипчоқ шевалари бирликда қўлланиши жиҳатдан ҳам фарқ қилади. -гән аффиксли ўтган замон феълининг бўлишсиз формаси ҳар иккала тип шеваларда уч хил йўл билан ҳосил бўлади:

1. Феъл ўзагига -ма// -мә// -ме + -гән ҳамда шахс-сон аффиксларини қўшиш орқали:

Ж. Ш. қарл.

Ж. Ш. қипч.

I ш. <i>эмәгәммән, эмә- гәнбъз</i>	<i>күймегәммән, күймегәм- мис</i>
II ш. <i>эмәгәнсән, эмә- гәнсълә</i>	<i>күймегәнсән, күймегәнсис</i>
III ш. <i>эмәгән, эмәгән</i>	<i>күймегән, күймегән</i>

2. Эмас инкор феъли: феъл ўзаги -гән, -мәс (эмас) + шахс-сон аффикслари орқали:

Ж. Ш. қарл.

I ш. <i>сәгәммәсмән</i>	<i>сәгәммәсбъз, сәгәммәс- мъз (солган эмасмиз)</i>
II ш. <i>сәгәммәссән</i>	<i>сәгәммәссълә</i>
III ш. <i>сәгәммәс</i>	<i>сәгәммәсләр, сәгәммәслә</i>

Ж. Ш. қипч.

I ш. <i>джиргеммесән</i>	<i>джиргеммесмис</i>	(юрғаң эмасмиз)
II ш. <i>джиргеммессән</i>	<i>джиргеммессис</i>	
III ш. <i>джиргеммес</i>	<i>джиргеммес,</i>	<i>джиргем-меслер</i>

3. Қарлуқ группа шеваларида -йџғ (йўқ), қипчоқ| группа шеваларида -джоқ модаль сўзи орқали ҳосил бўлади. Қарлуқ тип: *мен//мән бэргәнџм йџғ, бџз бэргәнџмџз йџғ, у боргәнџ йџғ*. III шахс кўплиги учун ҳам бирлик формаси ишлатилади. Қипчоқ тип: *мен барғаным джоқ, сен барғаның джоқ, вол барғаны джоқ, быз барғанымыз джоқ, сиз барғаныңыз джоқ, улэ барғаны| джоқ*.

-дџ// -ти аффиксли ўтган замон феъли билан -гән аффиксли ўтган замон феъли англатган маъноларига кўра: бир-биридан фарқ қилади: *дџутти, дџутқазған* каби.

Шуниси характерлики, Ленинобод регионидаги Шўрқўрғон, Офтобрў қишлоқлари аҳолиси нутқида -гән аффиксли ўтган замон формасининг тусланмаслик ва тусланувчан ҳолатлари учрайди, бироқ тусланмаслик ҳолати шева вакиллари нутқида актив қўлланиши билан характерлидир.

I ш. <i>мән бэргән</i>	<i>бџз бэргән</i>
II ш. <i>сән бэргән</i>	<i>сџз бэргән</i>
III ш. <i>у бэргән</i>	<i>улэ бэргән</i>
<i>мән бэргәммән</i>	<i>бџз бэргәмбџз</i>
<i>сән бэргәнсән</i>	<i>сџз бэргәнсџз</i>
<i>у бэргән</i>	<i>улэ бэргәннәр, бэрџшкән </i>

Бу хил феъл формалари шу регионнинг Ғўлакандоз| қишлоғи шевасида кўпликда, Қўрғончада эса бирлик| ва кўпликда тусланмайди.

Ғўлакандоз	Қўрғонча
I ш. <i>бџз//бџзэ йурџгән</i>	<i>мен//бџзэ өқџгән</i> (ўқи-ганмиз)
II ш. <i>сџлэ//сџллэ йурџгән</i>	<i>мен//сџлэ өқџгән</i>
III ш. <i>улэ йурџгән</i>	<i>у//улэ өқџгән</i>

Бундай феъл формасининг тусланмаслик ҳолатини С. Аширбоев ҳам қайд этган:

I ш. ман ўқуб	биз ўқуб
II ш. сан ўқуб	сиз ўқуб
III ш. ул ўқуб	улар ўқуб ¹⁵

Қиёсланг: Наманг.: *мән//бъз бэргән, сән//съз бэргән, у//улэ бэргән*¹⁶. Қадимги турк тилида: *мән йа қурдуқ; биз йа қурдуқ, ол кэлдүк, олар эвгэ кирдүк*¹⁷; сариқ уйғур ва салар тилларида ҳам тусловчи қўшимчалар йўқ. Масалан: *мән пїлтї* — мен билган; *сән пїлтї* — сен билган; *ол пїлтї* — у билган; *мен алған, гол(у) алған; мистер (биз) алған, силар(сиз) алған, голар (улар) алған*¹⁸. Бундай ҳолат татар, чуваш тилларида ҳам мавжуд. Ҳатто мўғул тилларига оид халха-мўғул тилида ҳам мазкур феъл формаси бирлик ва кўпликда тусланмайди, бу феъл олдидан кишилик олмошларини келтириш билан ҳосил қилинади¹⁹:

I ш. би явав — мен борган	бид явав — биз борган
II ш. чи явав — сен борган	та явав — сиз борган
III ш. тэр явав — у борган	тэд явав — улар борган

Демак, тадқиқ этилаётган шеваларда ҳам, айрим туркий тилларда ҳам, баъзи мўғул тилларида ҳам -*гән* аффиксли ўтган замон феълининг тусловчи қўшимчаларсиз қўлланиши учрайди. Бу ҳолатни Ғ. Абдурахмонов, Ш. Шукуровлар «... ўтган замон феълининг -*ды//ди//-ты//-ти* аффиксли формаси -*дўқ//-дүк//-туқ//-түк* аффиксли сифатдошдан ривожланган бўлиб, бу формада шахс-сон маънолари дастлабки кишилик олмош-

¹⁵ Аширбоев С. А. Мулла Муҳаммадамин ибн Муҳаммад Каримхожанинг «Туркча қонда» асарига феъл формаларининг изоҳланиши. Ўзбек тилининг грамматик қурилиши. Илмий асарлар тўплами. Низомий номли Тошкент Давлат педагогика институти. Тошкент, 1980, 4—5-бетлар.

¹⁶ Алиев А. Ю. Наманганская группа говоров узбекского языка. АДД. Ташкент, 1975, с. 77—78.

¹⁷ Маҳмуд Кошғарий. Девону луготит турк. II том, Тошкент, 1961, 64—65-бетлар.

¹⁸ Малов С. Е. Язык желтых уйгуров (Словарь и грамматика). Алма-Ата, 1957, с. 6; Щербак А. М. Очерки по сравнительной морфологии тюркских языков (Глагол). Л., 1981, с. 23; Баскаков Н. А. Система спряжения или изменения слов по лицам в языках тюркской группы ИСГТЯ. II. Морфология. М., 1956, с. 267; Серебренников Б. А. Заключительное слово. Вопросы методов изучения истории тюркских языков. Ашхабад, 1961, с. 211.

¹⁹ Тодаева Б. Х. Грамматика современного монгольского языка (Фонетика и морфология). М., 1951, с. 110.

лари орқали ифодаланган»²⁰лиги билан изоҳлайдилар. Б. А. Серебренников айрим татар шеваларидаги шахс қўшимчасиз қўлланадиган ўтган замон *-ган* формасини чуваш тилининг таъсирида вужудга келган деса²¹, А. М. Шчербак мўғул тилларида эса сариқ уйғурлар тилининг алоқаси туфайли содир бўлган, чунки яқин вақтларгача мўғул тилларидаги феъл формаларида шахс ва сон кўрсаткичлари бўлиши шарт эмас эди,— деб қайд этган²². И. Қўчқортоев тўғри қайд этганидек, «...нутқ процессида ўзаро бирикувчи луғавий бирликларнинг формал (морфологик) мослашувини ифодаловчи кўрсаткичлар... тилда мавжуд бўлиши ҳам мумкин, мавжуд бўлмаслиги ҳам мумкин»²³. Текширилаётган шеваларда бу феъл шаклининг тусловчи аффиксларсиз ишлатилиши юқорида айтилган фикрларни тўла қувватлайди.

Ленинобод областидаги Ошоба, Ниёзбек қишлоқлари аҳолиси нутқида учрайдиган ўтган замон феълнинг бу тури Тошкент ва унинг атрофидаги ҳамда Оҳангарон райони территориясидаги Қорахитой шеваларидаги каби тусланишга эга:

I ш. мән кегәммән	бъз кегәмбъз (келган миз)
II ш. сән кегәнсән	съз съләр кегән (съз -съләр)
III ш. у кегән	улә кегәнләр, кегәнлә

Чоғиштиринг. Қорахитой: *көргәнбъз, көргәнсъз/көргәнсълә, көргән; Тошк.: кәргәмбъз||-кәргәммъз/кәргәмбъзә*²⁴.

Қиёслардан кўринадик, Шўрқўргон, Ниёзбек, Паттар қишлоқлари аҳолиси нутқида *-гән* аффиксли ўтган замон феълнинг тусланиши Қорахитой ва Тошкент шеваларидагидан кескин фарқ қилмайди. Фақат I шахс кўплиги Тошкент ва Қорахитой шеваларида *-мъз||-бъз||-бъзә||-вуз||-вуза* формаларида параллел равишда ишлатилса, тадқиқ этилаётган шеваларда эса эски ўзбек

²⁰ Абдураҳмонов Ф., Шукуров Ш. Ўзбек тилининг тарихий грамматикаси. Морфология ва синтаксис. Тошкент, 1973. 136-бет.

²¹ Серебренников Б. А. Уша асар, 211-бет.

²² Шчербак А. М. Уша асар, 23-бет.

²³ Қўчқортоев И. Валентлик ва семантик мослашув. Ўзбек тилшунослиги ва стилистикаси масалалари. ТошДУ илмий асарлари. Тошкент, 1980. 20-бет.

²⁴ Гулямов Я. Г. Грамматика Ташкентского говора, с. 118: Тошкент области ўзбек шевалари, Тошкент, 1976, 59-бет.

тилидаги каби -бъз шаклида ишлатилади. Мазкур феълнинг бўлишсиз шакли *кемэгәмбъз, кемэгәнсъз//ке-мэгәнсълә, кемэгән, кемэгәнләр//кемэгәнлә* каби кўри-нишларга эга.

Ленинобод областининг Уратепа районидаги Топқоқ қишлоғи аҳолиси нутқида ўтган замон феълининг -гән формаси қуйидагича тусланади:

I ш. ме бэргэмме	бъз бэргэмбъз (борган-миз)
II ш. се бэргәнсә	сълә бэргәнсълә
III ш. у бэргән	улә бэргәнлә//бэргән
I ш. ме бэрмэгэмме	бъз бэрмэгәнбъз
II ш. се бэрмэгәнсә	сълә бэрмэгәнсълә
III ш. у бэрмэгән	улә бэрмэгән//улә бэр- ршмэгән

Қиёсланг: Чимкент области ўғуз шеваларида²⁵:

I ш. мән барғамма, кегэмме	бизэр//бизлә барғаммыс, кегэммис
II ш. сән барғанса, ке- гәнсә	сизлә//силэр барғансы- лар, кегәнсилэр
III ш. у барған, кегән	улар//улалар барғаннар, кегәннэр

Ф. Абдуллаев Қозоғистондаги ўғуз шеваларида (I—II шахс бирликда) қўшимча охирида «н» ундоши, одатда тушиб қолади (*келәмә, барама*) деб кўрсатса, А. Ю. Алиев Наманган группа шеваларида ҳам ҳозирги-келаси замон феълининг тусланишида шахс-сон қўшимчасидаги «н» товуши (олдинги унли чўзиқ талаффуз қилинганлиги сабабли) тушиб қолади деб қайд этади: *бэрәмә:, бэрәсә:, бэрәдъ//бэрәде; ьшлә:йсе, ьш-лә:йдъ*²⁶. Ҳ. Неъматов XI—XII аср ёзма ёдгорликлари тилида *мән, сән* олмошлари шахс-сон кўрсаткичлари вазифасида келганда, *ме, се* шаклларида *қачумасмә* (қочолмасман), *көзумсә* (кўзимсан) тарзида ишлатилган бўлса керак деб ҳисоблайди²⁷.

²⁵ Абдуллаев Ф. А. Ўзбек тилининг ўғуз лаҳжаси. Тошкент, 1978, 91—92, 95-бетлар.

²⁶ Алиев А. Ю. Наманганская группа говоров узбекского языка. АДД. Ташкент, 1975, с. 76; Шарипов О. Ўзбек тили Пошчевасининг морфологияси. Андижанский Государственный педагогический институт. Ученые записки. Филологическая серия. Андижан, 1957, с. 142.

²⁷ Неъматов Ҳ. XI—XII аср ёзма ёдгорликларида олмошлар. УТА, 1979, I-сон, 28-бет.

Бизнингча, гап шахс-сон аффиксидаги «н» товушининг тушиб қолиши ҳақида эмас, балки кишилик олмошларининг қандай шаклда қўлланишида. Маълумки, қадимги туркий тилда шахс-сон маънолари кишилик олмошлари орқали ифодаланган. Туркологларнинг аксарияти *мен, сен* кишилик олмошлари тарихан *би, бе, ме; се, си* тарзида қўлланган деб айтсалар, айримлари *мен, сен* олмошлари таркибидаги «н» бирликни кўрсатувчи аффиксдир, дейдилар, бошқа бирлари *мен, сен* олмошлари таркибидаги «н» ундошини эгалик аффикси деб қарайдилар²⁸. А. Ишаев кишилик олмошларининг тарихи ҳақида гапириб, у ҳозирги адабий тилимиздаги *мен, сен* олмошларининг архитепти *-ми, -си* тарзида бўлганлигини мўғул, тунгус-манжур, картвиль, финугор ва ҳинд тиллари материаллари асосида кўрсатган²⁹. Ҳақиқатан ҳам *мен, сен* олмошлари тарихан *би//бе, си//се* тарзида қўлланганлигини тадқиқ этилаётган шева материаллари ҳам тўла тасдиқлайди. Кишилик олмошларининг *ме, се* шаклларида ишлатилиши шахс-сон аффиксларида ҳам шу форма қўлланганлигини кўрсатади.

Тожикистон ССРнинг Ленинобод региони қишлоқлари аҳолиси нутқида *-гэн* аффиксли ўтган замон феълининг қўлланиши ўз специфик хусусиятларига кўра бошқа ўзбек шеваларидан фарқланади.

Ленинобод областининг Шўрқўрғон, Офтобрў, Ғўлакандоз, Қўрғонча қишлоқлари аҳолиси нутқида бу замон формасининг *мен, сен, у бэргэн; бэз, сэз, улэ бэрган* каби тусланмаслик ҳолати мавжуд бўлиб, буни қадимги туркий тиллардан қолган хусусият деб қараш мақсадга мувофиқдир. Шу регионнинг Уратепа районидаги Топқоқ қишлоғи шевасида *-гэн* аффиксли ўтган замон феълининг кишилик олмошлари билан *ме бэргэмэ, се бэргэнсэ, у бэргэн* тарзида қўлланилиши характерлидир.

²⁸ Малов С. Е. Памятники древнетюркской письменности. М.—Л., 1951, с. 52; Баскаков Н. А. О соотношении значений личных и указательных местоимений в тюркских языках. Доклады и сообщения института языкознания, 1951, с. 138—143; Кононов Н. А. Грамматика современного узбекского литературного языка. М.—Л., 1960, с. 172—173; Щербак А. М. Очерки по сравнительной морфологии тюркских языков (Имя). Л., 1977, с. 125; Иброҳимов С. Айрим олмошларнинг эволюцияси масаласига доир. УТА, 1960, 5-сон, 64-бет.

²⁹ Ишаев А. *Маған, саған, оған* ҳақида. УТА, 1972, 5-сон, 49-бет; Суяров И. Местоимение в современном узбекском литературном языке. АҚД. Самарканд, 1965, с. 12.

-гән -ъдь (<эди) ёрдамида ясалувчи форма. Қарлуқ тип шеваларда ўтган замон феълининг бу тури -гән сифатдош формасига -ъдь (<эди) тўлиқсиз феъли ва шахс-сон қўшимчаларини қўшиш йўли билан ясалса, қипчоқ тип шеваларида эса сифатдош -ғын формасига -ды (<эди) тўлиқсиз феъли + шахс-сон аффиксларини қўшиш йўли билан ясалади.

Ўтган замон формасининг бу тури -ъдь (<эди) тўлиқсиз феъли орқали ифодаланади. Бироқ -гән +ъдь ёрдамида ясалувчи ўтган замон формаси ҳикоя ва пайт маъносини англатади: *ҳэзэр кеткәнъдь, у бэ:р вэхлэрэ рсэ тэмшэ көрсаткәнъдь, мен эллэхчэн кегәнъдьм* каби. Лекин адабий тилдаги -ган +эди +хам// -ган +эди +ки формасидаги ўтган замон формалари қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларида қўлланмайди.

Ж. Ш. қарл.

I ш. <i>бэргәнъдьм//бэргәндүм</i>	<i>бэргәнъдьк//бэргәнъдүк</i>
II ш. <i>бэргәнъдьң</i>	<i>бэргәнъдьлэрң</i>
III ш. <i>бэргәнъдь</i>	<i>бэргәнъдьлә</i>

Қипчоқ тип шевалардан Ашт районининг Қалам қишлоғида:

I ш. <i>бэрғындым//барғандым</i>	<i>бэрғындық//барғандық</i>
II ш. <i>бэрғындың//барғандың</i>	<i>бэрғындыңыз//барғандыңыз</i>
III ш. <i>бэрғынды//барғанды</i>	<i>бэрғындылар//барғандылар</i>

Кўринадики, бу форма қарлуқ шевасида -гән +ъдь тўлиқсиз феъли, қипчоқ тип шеваларнинг айримларида эса -ғын// -қын -ды (<эди) тўлиқсиз феъли орқали ясалади. Бу жиҳатдан мазкур шевалар ўзбек тилининг кўпгина қипчоқ шеваларидан ҳамда ўзбек адабий тилидан (фонетик жиҳатдан) фарқланади.

-гән +экәдә (<экан) аффикси билан ясалувчи ўтган замон формаси адабий тилда учрамайди. Бироқ шевада мазкур форма ҳаракат ва ҳолатнинг бажарилганлигини ҳикоя ва гумон йўли билан ифодалайди. -экә (<экән) тўлиқсиз феълига қўшилган -дә юкламаси феъл маъносини янада орттириб, кучайтириб кўрсатишга хизмат қилади.

Топқоқ шевасида ўтган замон феълининг бу тури сифатдош формасига -экә (<экан) тўлиқсиз феъли +

шахс-сон тусловчиларини қўшиш орқали ҳам ясалади. Бироқ *-экә* тўлиқсиз феълига шахс-сон қўшимчаларни қўшилганда тўлиқсиз феълда *-е ~ ә* мослиги содир бўлади:

Топқоқ

- I ш. *кегәнакәмәдә//кегәнакә(мъз//-бъздә)*
 II ш. *кегәнакасәдә//кегәнакасъләдә*
 III ш. *кегәнакәдә//кегәнакәдә*

Қўринадики, қарлуқ тип шеваларнинг кўпчилигида ўтган замон феълининг тусланиши қарлуқ лаҳжасига оид шеваларга анча яқин. Лекин Топқоқ шевасида ҳар учала шахсда (бирликда) тусловчи аффикси охиридаги *-н* ундоши талаффузда кўпинча туширилади. Бу хусусият фақат шу шеванинг ўзигагина хос. Топқоқ шевасида феълнинг III шахс бирлик ва кўплиги учун фақат бирлик формаси қўлланади. Бу феълнинг бўлишсиз шакли қуйидаги кўрinishга эга:

- I ш. *кемәгәнакәмәдә//кемәгәнакәмъз//-бъз*
 II ш. *кемәгәнакасәдә//кемәгәнакасъләдә*
 III ш. *кемәгәнакәдә//кемәгәнакәдә*

Ўтган замон феълининг бу тури ўтган замон сифатдош формасига *-муш//-мъш* (<эмиш) тўлиқсиз феъли + тусловчиларни қўшиш орқали ясалади. Масалан, Топқоқ шевасидаги *йъқәткән* (йўқотган) феълнинг тусланиши қуйидагичадир:

I ш. <i>йъқәткәнмушмә</i>	<i>йъқәткәнмушбъз</i>
II ш. <i>йъқәткәнмушсә</i>	<i>йъқәткәнмушсъз//-сълә</i>
III ш. <i>йъқәткәнмуш</i>	<i>йъқәткәнмушлә</i>

Қиёсланг: Ш. қарл.

I ш. <i>йәткәнмушмән</i>	<i>йәткәнмуш(мъз//-бъз)</i>
II ш. <i>йәткәнмушсән</i>	<i>йәткәнмуш(съз//-сълә)</i>
III ш. <i>йәткәнмуш</i>	<i>йәткәнмуш(ләр//-лә)</i>

Бўлишсиз шакли

I ш. <i>йәтмәгәнмушмән</i>	<i>йәтмәгәнмушбъз</i>
II ш. <i>йәтмәгәнмушсән</i>	<i>йәтмәгәнмуш (съз//
-сълә)</i>
III ш. <i>йәтмәгәнмуш</i>	<i>йәтмәгәнмуш (ләр//-лә)</i>

Ўтган замон сифатдош формасига *-муш* (<эмиш) тўлиқсиз феъли қўшилганда, тўлиқсиз феълда (э) товуши туширилиб, *ъ > у* га ўтиш ҳодисаси рўй беради. Ўтган замон феълнинг бу тури ҳаракатнинг бажарини

лиши бирор субъектдан эшитиш йўли билан амалга оширилганлигини кўрсатади. Бу жиҳатдан айрим қарлуқ тип шевалар билан умумийликка эга. Шуни қайд қилиш керакки, ўтган замон сифатдоши -*муш* (*эмиш*) тўлиқсиз феъли III шахс кўплик формасида -*ләр//лэ* аффикси билан тусланади. Бундай хусусият -*эка* (<*экан*) тўлиқсиз феъли билан тусланишда ўз ифодасини топмайди.

-(у)в-дъ (<эди) ёрдамида ясалувчи форма. Тожикистондаги қарлуқ ва қипчоқ группа шеваларида ўтган замон феълининг бу тури маъно ва қўлланишига кўра ўзбек адабий тилидан ҳамда бошқа ўзбек шеваларидан сезиларли равишда фарқ қилади.

Қарлуқ ва қипчоқ тип диалектларда бу замон формаси -*эвдъ//-увдъ//-вудъ//-(э)ведъ//у:дъ; -(ы)ве//-(у)ве//-бе//-вийди//-вуды//-вүди* <-(*у*)б + *эди* фонетик вариантларига шахс-сон қўшимчасини қўшиш билан ҳосил бўлади. Қиёсланг:

Ш. қарл.

I ш. <i>йозэвдум</i>	<i>йозэвдук//йозмэвдум</i>
II ш. <i>йозэвдъң</i>	<i>йозэвдъйнэ//йозэвдъң- нэ//йозмэвдъң</i>
III ш. <i>йозэвдъ</i>	<i>йозэвдълә//йозэвдълар// йозмэвдъ</i>

Тошк. *кўрувдъм, кўрувдъңг, кўрувдъ, кўрувдув//кўрув-
дуз//кўрувдувлэ*³⁰.

Қипчоқ-лақай шевасида

I ш. <i>кебем, кебек</i>	<i>кемебем, кемебек</i>
II ш. <i>кебең, кебеңиз</i>	<i>кемебең, кемебиңиз</i>
III ш. <i>кебеди, кебедилар</i>	<i>кемебеди, кемебедилар</i>

Парадигмалардан кўринадики, қарлуқ группа шеваларидаги -*эвдъ//-увдъ//-вудъ* формалари Тошкент шевасида -*увдъ* тарзидадир. Жанубий Тожикистондаги қарлуқ шевасида эса бу феъл формаси феъл ўзагига -(*э*)в + *едъ* + шахс-сон қўшимчаларини қўшиш йўли билан ясалади.

I ш. <i>боръведъм</i>	<i>бъ:з боръведъг (бориб эдик)</i>
II ш. <i>боръведъң</i>	<i>съллә боръведъңнэ//-бо- ръведъ:нэ</i>
III ш. <i>борведъ</i>	<i>ула боръведълә</i>

³⁰ Гулямов Я. Г. Грамматика Ташкентского говора. Ташкент, 1968, с. 114.

Қиёсланг: Ленинобод қарлуқлари шевасида

I ш. <i>бэрвудъм</i>	<i>бъз бэрвудък//бэрвудуг</i>
II ш. <i>бэрвудъң</i>	<i>съла бэрвудъңъз//бэрву- дъйна</i>
III ш. <i>бэрвудъ</i>	<i>ула бэрвудъла//бэрвудъ- лар</i>

Тожикистоннинг жанубий қисмида жойлашган қарлуқлар шевасида бу феъл формасининг бўлишсиз шакли феъл ўзагига *-мә* (Ленинобод областидаги қарлуқлар шевасида эса *-мә*) аффиксини қўшиш орқали юзага келади:

I ш. <i>бэрмэвдум</i>	<i>бэрмэвдуг</i>
II ш. <i>бэрмэвдуң</i>	<i>бэрмэвдънә//бэрмэв- дуңнә</i>
III ш. <i>бэрмэвдъ</i>	<i>бэрмэвдъла</i>
I ш. <i>бэрмэвдум//бэр- мэвдъм</i>	<i>бэрмэвдуг//бэрмэвдък</i>
II. <i>бэрмэвдъң</i>	<i>бэрмэвдъйна//бэрмэв- дъңъз</i>
III ш. <i>бэрмэвдъ</i>	<i>бэрмэвдълар//бэрмэв- дъла</i>

Жанубий Тожикистондаги қарлуқлар шевасида мазкур феъл формаси тусланиш жиҳатдан Ленинобод территориясига жойлашган қарлуқлар шевасидаги тусланишга бирмунча яқин турса-да, бироқ II шахс кўплиги Тожикистоннинг жанубидаги қарлуқларда *-ңнә//нә*, Ленинободдаги қарлуқларда эса *-ңъз//йна* тарзидадир.

Ленинобод регионига жойлашган қарлуқлар нутқида ўтган замон формасининг *-эвдъ<-эв+дъ* (*эди*) шакли тусланиш жиҳатдан қишлоқлараро фарқ қиладиган хусусиятларга эга. Ленинобод областининг Ашт районидаги Булоқ, Исфара районидаги Кўлкент, Пролетар районидаги Ғўлакандоз қишлоқлари аҳолиси нутқида *-(и)б* аффикси *-[э]в* шаклида талаффуз этилиб, *-[э]в³¹+ду* (*<эди*) шакли ҳосил бўлади: *мен лэ-кънъ ҳөрэвдум* (мен саллани ўраб эдим). Шевада *қэ-чэвдум* (қочиб эдим) қуйидагича тусланади:

³¹ Адабий тилда «а» унлиси билан тугаган феълларда бу товуш «о»га, равишдош ясовчи *-б* аффикси *-в* га айланади: *ишловди<ишла+б+эди*. Қаранг: Ҳожиёв А. Феъл. Тошкент, 1973, 143—145-бетлар.

Ш. қарл.

I ш. қэчэвдум	қэчэвдук (қочиб эдик)
II ш. қэчэвдэң	қэчэвдэйна
III ш. қэчэвдэ	қэчэвдэлэ//қэчэвдэлэр

Мазкур феъл формаси Конибодом районининг Шўрқўрғон, Кўчкак; Исфара районининг Лаккон қишлоқлари шеvasида феъл ўзагига $-(y)в + -дэ (<эди) +$ шахс-сон қўшимчаларини қўшиш йўли билан ҳосил бўлади. Бу жиҳатдан мазкур шевалар Тошкент, Андижон, Шаҳрисабз шеваларига яқин туради.

I ш. айтувдэм (айтиб эдим)	айтувдэқ
II ш. айтувдэң	айтувдэңнэр
III ш. айтувдэ	айтувдэлэр

Қиёсланг: Анд.

I ш. айтувдэм ³²	айтувдэйг//айтувдэқ
II ш. айтувдэң	айтувдэйнар
III ш. айтувдэ	айтэшувдэ

Парадигмадан маълумки, тадқиқ қилинаётган қарлуқ тип шеваларда I, II, III шахс кўплик $-к, -нэр, -лэр$ формалари Андижон шеvasида $-й//к, -йнар, -эш$ тарзидадир.

Лекин шуни айтиш ўринлики, мазкур қишлоқлардаги аҳоли нутқида $-ов + -дэ$ аффиксли ўтган замон феълининг бўлишсиз шакли феъл ўзакларига $-мэв$ ва $-мэгэн$ аффиксларини қўшиш орқали ясалса, Андижон шеvasида фақат $-мэ:$ қўшимчаси билан ҳосил қилинади: $бэрэвдум \rightarrow бэрмэвдэм // бэрмэгэндэм, бэрмэвдэң // бэрмэгэндэң$ каби.

$-эвдэ$ аффиксли ўтган замон феълининг тусланиши Конибодом районидаги Хамиржў, Ниёзбек, Патар, Гончи районидаги Уртақўрғон, Иторчи; Ўратепа районидаги Нижони, Топқоқ ва Сороби қишлоқлари аҳолиси нутқида $-(u)б > в(y) + -дэ (<эди) +$ шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ҳосил бўлади:

Ш. Т. қарл.

I ш. эчэвудэм ³³	эчэвудэқ (ичиб эдик)
II ш. эчэвудэң	эчэвудэңнэр//Иторчи: эчэвудэйна
III ш. эчэвудэ	эчэвудэлэ//эчэвудэлэр

³² Иброҳимов С. Ўзбек тилининг Андижон шеvasи. Тошкент, 1967, 207—208-бетлар.

³³ Мазкур шеваларда $-(u)б + эди$ формаси: а) $-(э)в + -дэ$ турли

Бу феъл формаси Хўжанд районидаги Исписор, Қатагон ҳамда Нав районидаги Андарсой қишлоғи шеvasида қуйидагича тусланади:

- I ш. *ъчу:дум* *ъчу:дук//ъчувдук*, *ъчмэ:дук*
II ш. *ъчу:дъң* *ъчу:дъләръң//ъчувдъләръң*, *ъчмэ:дълә*
III ш. *ъчу:дъ* *ъчу:дъ//ъчувдъ*, *ъчмэ:дъ*

Исписор, Қатагон ва Андарсой қишлоқлари шеvasидаги ўтган замон феълнинг бу хил тусланиши Андижон шеvasига анча яқин туради.

-*эвдъ* аффиксли ўтган замон феълнинг тусланиши Пролетар районидаги Ғўлакандоз, Янгиқишлоқ ва Ашт районидаги Ошоба шеvasида қуйидаги кўринишга эга:

- I ш. *өйнәвдум* *өйнәвдук* (ўйнаб эдик)
II ш. *өйнәвудуң* *өйнәвудъйъз//Янги қишлоқда: өйнувдъйъз*
өйнәвудъң//Ғўлакандозда: өйнәвудъ:нә
III ш. *өйнәвудъ* *өйнәвудълә//өйнәвудъләр*

Шимолий қарлуқ тип шеваларда II шахс кўпликда иккита аффикс мавжуд: *-й+нә//-ң+нәр*, *-лар+ъң* тарзида ҳосил бўлган. Тожикистоннинг жанубий қисмидаги қарлуқлар ҳамда Ленинобод областидаги Қўлкент, Ғўлакандоз, Булоқ қишлоқлари шеvasида II шахс кўпликда *-йнә//-ңнәр//-ңнә*; Ошобада *-йъз* формалари қўлланади. Қиёсланг: Уйчи, Чортоқ, Олмос шеваларида *-нә*: *келу:дънә*³⁴; Тошк.: *кевудъйлә*, *кевудъйъз*, *кевудъз*³⁵; Ғарбий Самарқанд шеваларида: *йъз*: *бәръбдъйъз*³⁶. Ленинобод регионининг Хамиржў, Ниёзбек, Патар, Ўртақўрғон, Иторчи, Нижони, Топқоқ ва Сороби қишлоқлари шеvasида эса II шахс кўпликда *-ңъз//*

фонетик хусусиятларини ҳисобга олган ҳолда ишлатилади; б) ўзбек адабий тилидаги *-ган+эди* шаклида ҳам қўлланади. Шунини айтиш ўринлики, *-ган+эди* формасига нисбатан унчалик узоқ бўлмаган ҳаракатни *-(и)б+эди* формаси ҳам ифодалайди. Қаранг: Кононов А. И. Грамматика современного узбекского литературного языка. М.—Л., 1960, с. 225; Ҳожиев А. Феъл. Тошкент, 1973, 143—145-бетлар.

³⁴ Алиев А. Ю. Ўзбек диалектологиясидан материаллар. Тошкент, 1974, 152-бет; Шарипов О. Ўзбек тили Поп шеvasининг морфологияси, 149-бет.

³⁵ Гулямов Я. Г. Грамматика Ташкентского говора, с. 114.

³⁶ Ражабов Н. Ўзбек тилининг Ғарбий Самарқанд шевалари, 114-бет; Фуломов Ҳ. Ўзбек тилининг Жиззах шеvasи. УДМ. I. Тошкент, 1957, 100-бет.

-йнә//ңнәр; Исписор, Қатағон, Андарсой қишлоқлари аҳолиси нутқида эса -ләрәң формалари қўлланилади. Мазкур феълнинг Ленинобод регионига жойлашган қарлуқлар шеvasидаги тусланиш Қарши, Наманган, Шаҳрисабз, Тошкент, Паркент шеваларидаги тусланишга бирмунча ўхшайди.

Қипчоқ группа шеваларига тааллуқли Уяс қишлоғи шеvasида эса, ўтган замон феълнинг бу тури -в(-ив) < -б(иб) + ийди (<эди) тўлиқсиз феъли + шахс-сон қўшимчалари орқали яsалади:

I ш.	<i>бэйлэвийдим</i>	<i>бэйлэвийдик</i>	<i>бэйлэмэвдик</i>
II ш.	<i>бэйлэвийдиң</i>	<i>бэйлэвийдиңис</i>	<i>бэйлэмэвдиңис</i>
III ш.	<i>бэйлэвийди</i>	<i>бэйлэвийди</i>	<i>бэйлэмэвди</i>

Шаҳристон қишлоқ Советига қарашли Қайирма қишлоғи шеvasида эса мазкур феъл формаси қуйидагича тусланади:

I ш.	<i>кевүдим,</i>	<i>бэрвудьм</i>	<i>кевүдик,</i>	<i>бэрвудық</i>
II ш.	<i>кевүдиң,</i>	<i>бэрвуоьң</i>	<i>кевүоиңис,</i>	<i>бэрвудыңьз</i>
III ш.	<i>кевүди,</i>	<i>бэрвуды</i>	<i>кевүои,</i>	<i>бэрвуды</i>

Қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда -(ы)б-еди (<эди) формаси ўзбек адабий тилидаги -ган + эди ва -(а)р эди формалари вазифасида ҳам ишлатилади. Масалан: 1. *Бизер гилем тоқыбек — Бизлар гилам тўқиган эдик, бизлар гилам тўқир эдик;* 2. *Қызлар шал тоқыбеди — Қизлар гилам тўқиган эди, қизлар гилам тўқир эди.* Бу хусусиятига кўра ўрганилаётган шева материаллари туркий тиллар материалларига бир қадар яқинлашади³⁷.

-(ь)п аффиксли равишдошни шахс-сон билан ҳосил қилинувчи форма. Қарлуқ ва қипчоқ группа шеваларида равишдошнинг (-ѳ)п аффикси ёрдамида яsalувчи ўтган замон феъли тадқиқ этилаётган шеваларда феъл ўзакларига -(ѳ)n//-(ѳ)б//-(ѳ)м; -(ы)n//-(и)n равишдош аффикси + шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ҳосил қилинади.

Мазкур феълнинг қарлуқ тип шеваларда тусланиши Қўқон, Андижон, Қашқадарё, Наманган, Марғилон, Шаҳрисабз ва Водил шеваларидаги тусланишга бирмунча ўхшайди. Қиёс қилинг:

³⁷ Юлдашев А. А. Аналитические формы глагола в тюркских языках. М., 1965, с. 198.

I ш. <i>эпән</i>	<i>эпвз//эпвс</i>	<i>эпән эпвз</i> (олган- миз)
II ш. <i>эсән</i>	<i>эсвз//эсвләр</i>	<i>эсән эсвз</i>
III ш. <i>эптъ</i>	<i>эптвлә//эптвләр</i>	<i>эптъ эптвләр</i>

Кўринадики, тадқиқ этилаётган шеваларда II—III шахс кўпликда *свз//свләр, -лә//-ләр*; қиёсланувчи шеваларда эса *-свз, -ләр* формалари қўлланган. Мазкур феълнинг бўлишсиз шакли феъл ўзақларига *-мэ+п* равишдош аффикси+тусловчи аффиксларни бириктириш усули билан юзага келади:

I ш. <i>эмэпән</i>	<i>эмэпвс</i> (олмабмиз)
II ш. <i>эмэсән</i>	<i>эмэсвз//эмэсвләр</i>
III ш. <i>эмэптъ</i>	<i>эмэптвлә//эмэптвләр</i>

Ўратепа районидаги Топқоқ қишлоғи аҳолиси нутқида бу феълнинг тусланиши қуйидагича:

I ш. <i>ме элвммә</i> (олибман)	<i>бвз элвббвз</i>
II ш. <i>се элвмсә//-олвпсә</i>	<i>свлә элвпсвлә</i>
III ш. <i>у элвптъ</i>	<i>улә элвптвлә//элвшвптъ</i>

Қиёсланг: Шаҳрисабз³⁹

I ш. <i>оқвммән</i> (ўқиб- ман)	<i>оқвммвз</i>
II. <i>оқвпсән</i>	<i>оқвпсилә</i>
III ш. <i>оқвпте</i>	<i>оқвпте</i>

-(*э*)*п* аффиксли ўтган замон феълнинг инкор формаси Топқоқ қишлоғи шевасида феъл ўзақларига *-мә* аффикси+равишдош аффикси+шахс-сон қўшимчаларини қўшиш билан ясалади:

I ш. <i>ме эмвммә</i> (мен олмабман)	<i>бвз эмэббвз</i>
II ш. <i>се эмвпсә</i>	<i>свлә эмэпсвлә</i>
III ш. <i>у эмвптъ</i>	<i>улә элвшмэптвлә</i>

²⁸ Иброҳимов С. Ўзбек тилининг Андижон шеваси, 208—209-бетлар; Носиров Ш. Ўзбек тилининг Қўқон шеваси, 122-бет, Шоабдурахмонов Ш. Ўзбек адабий тили ва ўзбек халқ шегалари, 168-бет; Шерматов А. Узбекские народные говоры Кашкадарьинской области. Ташкент, 1978, с. 58.

³⁹ Джураев Б. Шахрисабзский говор узбекского языка, с. 150—151.

Тожикистон ССРнинг жанубидаги қарлуқлар нутқида ўтган замон феълнинг бу тури $-(\text{ѳ})n < (u)б$ аффикси билан ясалган равишдош + тусловчи аффиксларни қўшиш билан юзага келади. Бу жиҳатдан Ленинобод регионидagi қарлуқ шеваларидан бирмунча фарқ қилади:

I ш. <i>көрѳпман</i> (кўриб-ман)	<i>көрѳпмѳз</i>
II ш. <i>көрѳпсэн</i>	<i>көрѳпсѳлѳ</i>
III ш. <i>көрѳптѳ</i>	<i>көрѳптѳлѳ</i>
I ш. <i>көрмѳпман</i>	<i>көрмѳпмѳз</i>
II ш. <i>көрмѳпсэн</i>	<i>көрмѳпсѳлѳ</i>
III ш. <i>көрмѳптѳ</i>	<i>көрмѳптѳлѳ</i>

Шуниси характерлики, Ленинобод регионидagi Офтобрў қишлоғи шевасида $-(\text{ѳ})n$ аффиксли ўтган замон феъли аналитик усул билан ифодаланади. Бу феъл ўзакларига *-ѳ*, *-й*, $-(\text{ѳ})n$ равишдош аффикси + тусловчи қўшимчалар *+ѳкѳн* (*ѳкан*) тўлиқсиз феълени қўшиш орқали ясалади:

I ш. <i>ѳқѳймѳнѳкѳн</i>	<i>ѳқѳймѳзѳкѳн</i>
II ш. <i>ѳқѳйсѳнѳкѳн</i>	<i>ѳқѳйсѳзѳкѳн</i>
III ш. <i>ѳқѳйдѳйѳкѳн</i>	<i>ѳқѳйдѳйѳкѳн</i>
<i>бѳрѳпмѳнѳкѳн</i>	<i>бѳрѳпмѳзѳкѳн</i>
<i>бѳрѳпсѳнѳкѳн</i>	<i>бѳрѳпсѳзѳкѳн</i>
<i>бѳрѳптѳйѳкѳн</i>	<i>бѳрѳптѳйѳкѳн</i>

Шахс-сон қўшимчаси феълнинг етакчи компонентига қўшилади. Шунингдек, III шахс кўплик формаси ҳам бирликда қўлланади. III шахс бирлик ва кўплик шаклидаги феълнинг равишдош формасига бириккан *-дѳ* аффиксидаги *-ѳ* унлисининг чўзиқ талаффуз қилиниши ҳисобига *ѳкан* тўлиқсиз феълдан олдин, инлаут ҳолатда *-й* товуши ҳосил бўлади. Бундай хусусият Шаҳрисабз ва Қўқон шеваларида ҳам учрайди. Масалан: *ишлѳчийдим*, *бѳрийчийдим*; Қўқонда: *бѳктѳп + тѳйкѳн*, *бѳллѳрѳ нѳмѳ элдѳйкѳн*⁴⁰.

Офтобрў қишлоғи шевасида $-(\text{ѳ})n$ аффикси билан ясалган ўтган замон феъли бирор воқеа-ҳодисаларнинг аввал номаълум бўлиб, кейин маълум бўлганини, яъни сўзловчининг кузатиши ёки ўзгачан эшитиш йўли билан аниқланган маънони англатади. Бу феълнинг бўлишсиз шакли эса, ўзбек тилининг Уйчи, Поп шевала-

⁴⁰ Д жу ра е в Б. Шахриябзский говор узбекского языка, с. 157; Н о с и р о в Ш. Ўзбек тилининг Қўқон шеваси, 124-бет.

ридагидек *-май* > *ме* + *й* аффикси + шахс-сон қўшимчаларини феъл ўзакларига бириктириш йўли билан ясалади:

I ш. <i>суғурмеймәнэкән</i>	<i>суғурмеймъзэкән</i>
II ш. <i>суғурмейсәнэкән</i>	<i>суғурмейсъзэкән</i>
III ш. <i>суғурмейдъйекән</i>	<i>суғурмейдъйекән</i>

Қиёсланг: Поп шевасида

I ш. <i>ман қарашмей-ман</i> ⁴¹	<i>биз қарашмеймиз</i>
II ш. <i>сан қарашмейсан</i>	<i>сиз қарашмейсиз</i>

Уйчи шевасида III шахсда: *бэрмә:йдъ*, *кеме:йдъ*⁴²; Тошкент, Фарбий Самарқанд шеваларида⁴³ III шахсда: *бормъйдъ*, *кемъйдъ*, *қэмъйдъ*, *йъвэрмъйдъ* каби.

-(*ъ*)*n* аффиксли ўтган замон бўлишсиз формаси Уйчи, Поп шеваларига бир оз яқин турса, Тошкент, Фарбий Самарқанд шеваларидан фарқ қилади. Феълнинг бўлишсиз формасини ифодаловчи *-май* аффиксида *ә* > *е* фонетик ҳодисаси юз беради⁴⁴.

Қарлуқ группа шеваларида бу феъл формасининг маъноси аналитик усул билан ҳам ифодаланади. Мазкур форма феъл ўзакларига + равишдош ясовчи -(*ъ*)*n* аффикси + *муш* элементи + тегишли шахс-сон қўшимчаларини қўшиш билан вужудга келади:

Ж. Ш. қарл.

I ш. <i>айтъпмушмән</i>	<i>айтъпмушмъз</i> (айтган эмишмиз)
II ш. <i>айтъпмушсән</i>	<i>айтъпмушсълә</i>
III ш. <i>айтъпмуш</i>	<i>айтъпмушлә</i> // - <i>айтъпмушләр</i>

Бу феъл формаси қипчоқ группа шеваларида ўзбек тилининг бошқа қипчоқ шеваларидаги каби феъл ўзакларига равишдош аффикси -(*ъ*)*n* // -(*u*)*n* + шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ясалади:

⁴¹ Шарипов О. Ўзбек тили Поп шевасининг морфологияси, 152-бет.

⁴² Алиев А. Ю. Уйчи шеваси, УДМ. II. Тошкент, 1961, 372-бет.

⁴³ Гулямов Я. Г. Грамматика Ташкентского говора, с. 116; Ражабов Н. Ўзбек тилининг Фарбий Самарқанд шевалари, 115-бет.

⁴⁴ Абдуллаев Ф. А. Ўзбек тилининг ўғуз лаҳжаси, 60-бет. Решетов В. В. Узбекский язык. Ташкент, 1959, с. 204; Баскаков Н. А. Каракалпакский язык (Фонетика и морфология). Ч. II. М., 1952, с. 447.

Ж. Ш. қипч.

I ш. <i>сызыппан</i>	<i>сызыппыз</i> (чизибмиз)
II ш. <i>сызыпсан</i>	<i>сызыпсыз//</i> -сызыпсылар
III ш. <i>сызыпты</i>	<i>сызыпты</i>
I ш. <i>сызмаппан</i>	<i>сызмаппыз</i>
II ш. <i>сызмапсан</i>	<i>сызмапсыз//</i> -сызмапты-
	<i>лар</i>
III ш. <i>сызмапты</i>	<i>сызмапты</i>

-э(й) + дь ёрдамида ясалувчи форма. Тожикистон ССРнинг жанубий қисмида жойлашган қарлуқ шеваларида ўтган замон феълининг бу тури *-э(й) < -а(р)* аффиксли сифатдош + тўлиқсиз феъл + *дь (< эди)* + шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ҳосил бўлади. Бу жиҳатдан Ленинобод регионида жойлашган қарлуқ шеваларидан ҳамда Тошкент, Ниёзбек, Наманган шеваларидан анчагина фарқ қилса, Қарши, Шаҳрисабз шеваларига бир оз яқин туради. Қиёсланг:

Қарл.

Қарши⁴⁵

I ш. <i>бэрэйдэм</i>	<i>бэрэйдэк!//</i> -бэрэйдук	<i>бэрэйдэм</i> (борар эдим)
II ш. <i>бэрэйдэң</i>	<i>бэрэйдэңнэ//</i> бэрэйдуңнэ	<i>бэрэйдэңг</i>
III ш. <i>бэрэйдэ</i>	<i>бэрэйдэлэ</i>	<i>бэрэйдэ</i>

Тошкент, Ниёзбек⁴⁶

I ш. <i>бэрэйдув</i>	<i>борэ:дэм//</i> борэ:дэвуз
II ш. <i>бэрэйдэз//</i> борэйдэйз	<i>борэ:дэң</i> <i>борадэйз</i>
III ш. <i>бэрэйдэлэ</i>	<i>борэ:дэ</i> <i>борэ:дэлэ</i>

Қумиқ⁴⁷

<i>бэра:дэм</i>	<i>бэра:дыкэ</i>
<i>бэра:дынэ</i>	<i>бэра:дыгэыз</i>
<i>бэрэ:ды</i>	<i>бэра:дылар</i>

Мазкур феъл формаси тадқиқ қилинаётган шевада I—II шахс кўпликда *-дэк//*-дук, *-дэңнэ//*-дуңнэ формасида ишлатилса, Қарши шевасида *-дув*, *-дэз//*-дэйз шаклларида қўлланиши билан характерланади. Тош-

⁴⁵ Шерматов А. Қарши шевасининг баъзи морфологик лусусиятлари. УДМ. II. Тошкент, 1961, 203-бет.

⁴⁶ Шоабдурахмонов Ш. Ш. Ўзбек адабий тили ва ўзбек халқ шевалари, 168-бет; Фафурова Н. С. Ўзбек тилининг Ниёзбоши шеваси. УДМ. II. Тошкент, 1961, 268-бет.

⁴⁷ Дмитриев Н. К. Грамматика кумыкского языка. М., 1940, с. 112.

кент ва Ниёзбоши шеваларида бу феъл *бэрә:дъ* тарзида бўлиб, кўпинча *э* товушининг чўзиқ талаффуз қилиниши туфайли *р* товуши тушиб қолишга мойил бўлади. Тошкент ва Ниёзбоши шеваларида I—II шахс кўпликда *-вуз, -дъйъз*; қумиқ тилида эса *-дыкъ:дыгъыз* формалари мавжуд.

Феълнинг *-(э)р+дъ (<эди)* ёрдамида ясалувчи формаси туркологик адабиётларда ва ўзбек тилшуносларининг ишларида турли маъно ифодалашни кўрсатилади. А. А. Юлдашев ҳозирги туркий тилларда структураси ва семантикаси жиҳатдан аниқлик майлидаги ўтган замон феълнинг *-р+эрди* формасидан бошқа *-р+эрди* шакли ҳам бор деб ҳисобласа⁴⁸, А. Ҳожиев эса ўтган замон формасининг турли хил маъно англатишидан келиб чиқиб, шартли равишда уни ўтган замон маъносини ифодаловчи форма сифатида *-(а)р+эди I*, бошқа маъно ифодалайдиган худди шу формани *-(а)р+эди II* деб белгилаб⁴⁹, бу омоформа ҳисобланади, деб кўрсатади. Ш. Шукуров эски ўзбек тили материаллари асосида *(-у)р+эрди* ни иккита мустақил формага ажратиб бўлмаслигини таъкидлайди⁵⁰.

Тадқиқ этилаётган шева материаллари эса *-(э)р+дъ (<эди)* формаси икки хил маънода қўлланишини тасдиқлайди: *сәхәт еттәгә өгә келәйъ дъ м* (келар эдим); *э:әл мукәпәт эләйъ дъ м* (олар эдим); *қөй әкзә тувсә, дәхмәрдә қувәнәйъ дъ*. Демак, бу хил феъл формаларини омоформа деб аташ маъқул.

-(э)й+дъ аффиксли ўтган замон феъли айрим туркий тилларда, аниқроғи, караим тилининг тоғай диалектида, гагауз, уйғур, озарбайжон ва туркман тилларида *-ыр//ар+ды (<эди)* ёрдамида ясалади. Бу жиҳатдан ушбу диалект ва тиллар тадқиқ этилаётган шева билан умумийликка эга:

Ж. Ш. қарл.	Караим (тоғай диал.) ⁵¹	Гагауз ⁵²
I ш. <i>эләйъ м</i>	<i>алыр эдим</i>	<i>алырды м</i>
(оларди м)		

⁴⁸ Юлдашев А. А. Аналитические формы глагола в тюркских языках. М., 1965, с. 251—252; Коклянова А. А. Категории времени в современном узбекском языке, М., 1963, с. 94—95.

⁴⁹ Ҳожиев А. Феъл. Тошкент, 1973, 114-бет.

⁵⁰ Шукуров Ш. Ўзбек тилида феъл замонлари тараққиёти. Тошкент, 1976, 94-бет.

⁵¹ Покровская Л. А. Грамматика гагаузского языка. Фонетика и морфология. М., 1964, с. 199.

⁵² Мусаев К. М. Грамматика караимского языка. Фонетика и морфология. М., 1964, с. 274.

II ш. <i>элайдъң</i>	<i>алыр эдий</i>	<i>алырдың</i>
III ш. <i>элайдъ</i>	<i>алыр эу(и)</i>	<i>алырды</i>

Уйғур⁵³

I ш. *келәр едим*
 II ш. *келәр едиң*
 III ш. *келәр еди*

Ушбу феъл тусланишидаги фарқ буларга қўшилган шахс-сон аффиксида кўзга яққол ташланади.

-(ә)й+дъ шаклли ўтган замон феълнинг бўлишсиз шакли феъл ўзакларига -мә аффиксини қўшиш орқали ҳосил бўлади: *бэрмәйдъм, ь:чмәйдъм, кь:рмәйдъм, айт-мәйдъм, бэрәйдъм, элайдъм* (олар эдим). А. Н. Кононов тўғри кўрсатганидек, -й аффикси биринчи компонент охиридаги унлининг сўнгги элементдаги дастлабки очиқ унли билан қўшилиши натижасида юз берган⁵⁴.

Ленинобод регионидаги Ошоба шевасида мазкур феъл формаси қуйидагича тусланади. Қиёсланг:

Ошоба

Тошкент⁵⁵

I ш. <i>бэрәрдум</i>	<i>бэрәрдук</i>	<i>элувдъм</i>	<i>элувдув</i>
II ш. <i>бэрәрдъң</i>	<i>бэрәрдъйъс</i>	<i>элувдъң</i>	<i>элувдъйлә</i>
III ш. <i>бэрәрдъ</i>	<i>бэрәрдълә</i>	<i>элувдъ</i>	<i>элшувдъ</i>

Каттақўрғон тип шеваларда⁵⁶ Фарғона тип шеваларда⁵⁷

I ш. <i>өйнәрдъм</i>	<i>өйнәрдък</i>	<i>урәрдъм</i>	<i>урәрдъй</i>
II ш. <i>өйнәрдъң</i>	<i>өйнәрдъйъз</i>	<i>урәрдъң</i>	<i>урәрдъйъз</i>
III ш. <i>өйнәрдъ</i>	<i>өйнәрдълә</i>	<i>урәрдъ</i>	<i>урәрдъ (ләр)</i>

Кўринадики, мазкур феъл I—II шахс бирлик ва кўпликда Ошоба шевасида -ду+м, -ду+к, -дъң, -дъйъс формасида бўлса, Тошкент шевасида -дув, -дъйлә; Каттақўрғон тип шеваларда -дък, -дъйъз; Фарғона тип шеваларда эса -дъй, -дъйъз шаклларида ифодаланиши жиҳатдан ҳам бир-биридан фарқ қилади.

Ошоба шевасида мазкур феъл формасининг бўлиш-

⁵³ Ҳозирги замон уйғур тили. Олмаота, 1966, 282-бет.

⁵⁴ Кононов А. Н. Грамматика современного узбекского литературного языка, с. 209.

⁵⁵ Ш о а б д у р а ҳ м о н о в Ш. Ш. Ўзбек адабий тили ва ўзбек халқ шевалари, 167-бет.

⁵⁶ Р а ж а б о в Н. Ўзбек тилининг Фарбий Самарқанд шевалари, 116-бет.

⁵⁷ А л и е в А. Ю. Ўзбек диалектологиясидан материаллар. Тошкент, 1974, 158-бет.

сиз шакли феъл ўзакларига -мэ аффикси+шахс-сон кўшимчасини бириктириш билан ясалади:

I ш. бэрмэстум	бэрмэстук (бормасдик)
II ш. бэрмэстъң	бэрмэстъйъс
III ш. бэрмэстъ//-тө	бэрмэстълә

Қиёсланг: Жиззах⁵⁸

I ш. оқумэстъм	оқумэстъй (ўқимасдик)
II ш. оқумэстъмң	оқумэстъйъс
III ш. оқумэстъ	оқумэстъй (лә)

Кўринадики, ҳар иккала шевада ҳам -(ә)й+дъ аффиксли ўтган замон феълнинг бўлишсиз формаси -мэ+с аффикси орқали ифодаланган.

Тадқиқ этилаётган шевада мазкур феълнинг I шахс бирлик ва кўплик аффикслари -ту+м, -ту+к формасида талаффуз қилинса, Жиззах шевасида кўпликда -тъм, -тъй шаклидадир. Бироқ II шахс кўпликда қиёсланаётган шева билан бир хил.

Ғўлакандоз, Янгиқишлоқ, Деҳмўй қишлоқлари қарлуқлари нутқида ўтган замон феълнинг бу тури -(ә)р+дъ (<эди) +шахс-сон кўшимчаларини келтириш билан юзага келади:

Ш. қарл.

I ш. ъшътәрдъм	ъшътәрдък (эшитар эдик, эшитардик)
II ш. ъшътәрдъң	ъшътәрдъ:нә//ъшътәр-дълә
III ш. ъшътәрдъ	ъшътәрдълә

Бу феъл формасининг тусланиши адабий тилга бир оз яқин. Лекин II шахс кўпликда -дъ:нә// -дълә шаклида келиши жиҳатдан адабий тилдагидан фарқ қилади. Шуниси қизиқки, II—III шахс кўпликда кўпинча -дълә шаклида тусланиши жиҳатдан бошқа ўзбек шеваларидан озми-кўпми ажралиб туради. Қиёсланг:

Исписор

Тошкент⁵⁹

I ш. бэрә:дъм	бэрә:ду (к)	бэрә:дъм	бэрә:дув (зә)
II ш. бэрә:дъң	бэрә:дъңнә	бэрә:дънғ	бэрә:дъйлә
III ш. бэрә:дъ	бэрә:дъ	бэрә:дъ	бэръшә:дъ

⁵⁸ Ғуломов Ҳ. Ўзбек тилининг Жиззах шеваси. УДМ. I. 1957, 101-бет.

⁵⁹ Шоабдурахмонов Ш. Ўзбек адабий тили ва ўзбек халқ шевалари, 168-бет.

Қиёсдан кўриниб турибдики, ҳар иккала шевадаги феъл формасида *p* ундошининг талаффузда туширилиши ҳисобига *ə* унлиси чўзиқ талаффуз қилинади. Бироқ I—II шахс кўплик Исписорда *-ду(к)*, *-дъңнə*; Тошкент шевасида *-дув(зə)*, *-дъйлə* шаклида эканлиги билан фарқ қилади. Бу феълнинг бўлишсиз формаси: *бэрмэстэм, турмэстэм, бэрмэстъң, турмэстъң, бэрмэстэк, бэрмэстъңнə, бэрмэстъ.*

Мазкур феъл формаси Хўжанд районидаги Қатағон қишлоғи шевасида қуйидагича тусланади:

I ш. <i>элэддэм</i>	<i>элэддэк</i> (олар эдик, олардик)
II ш. <i>элэддъң</i>	<i>элэддълэръң</i>
III ш. <i>элэддъ</i>	<i>элэддълə</i>

Лекин шуниси характерлики, бу феълнинг бўлишсиз шакли феъл ўзакларига *-мэр* аффиксини қўшиш билан ясалдики, бу жиҳатдан мазкур шева бошқа кўпгина ўзбек шеваларидан ажралиб туради:

Қарл.

I ш. <i>эмэрдэм</i>	<i>эмэрдэк</i> (олмас эдик)
II ш. <i>эмэрдъң</i>	<i>эмэрдълэръң</i>
III ш. <i>эмэрдъ</i>	<i>эмэрдълə</i>

Қиёсланг: гагауз тилида⁶⁰

I ш. <i>алмардым//алмаздым</i>	<i>алмардык//алмаздык</i>
II ш. <i>алмардын//алмаздын</i>	<i>алмардыңыз//алмаздыңыз</i>
III ш. <i>алмарды//алмазды</i>	<i>алмардылар//алмаздылар</i>

Қиёсдан маълумки, Қатағон шевасида феълнинг I—II шахс кўплиги *-дэк, -дълэръң* тарзида бўлса, гагауз тилида эса *-дык, -дыңыз* шаклидадир. Шунингдек, гагауз тилида бўлишсизлик аффикси фақат *-мар* шаклида эмас, балки *-мар//маз* тарзидадир.

Ўғуз группасига оид туркий тилларда қўлланадиган *-мар* аффикси⁶¹ ўзбек тилининг Манкент, Фориш ва То-

⁶⁰ Покровская Л. А. Грамматика гагаузского языка, с. 200.

⁶¹ Кононов А. Н. Грамматика современного турецкого литературного языка. М.—Л., 1956, с. 227; Гаджиева Н. З. Азербайджанский язык. Языки народов СССР, с. 74—75; Рагимов М. Ш. Формы выражения настоящего и будущего времени в письменных памятниках азербайджанского языка XIV—XVIII вв. Труды института литературы и языка им. Низами. Т. X, Баку,

жикистондаги қарлуқлар шевасида ҳам *-мэр// -мэр* тарзида ишлатилади⁶².

Бу аффиксининг *-маз// -мэз* формаси *-мас// -мэс* формасига нисбатан қадимий бўлиб, кейинчалик унинг таркибидаги жарангсиз *с* ундошига ўтган. *-маз// -мэз* формаси *-мар// -мэр* формасидан келиб чиққан (*-мар// -мэр > -маз// -мэз*). Бу ўринда *-ма// -мэ* бўлишсизлик аффикси, *-р* эса ҳозирги-келаси замон феълининг кўрсаткичидир⁶³.

Тожикистон ССРнинг жанубида жойлашган қарлуқлар ва Ленинобод областининг Янгиқишлоқ, Қатағон қарлуқлари шевасида ўтган замон феълининг яна бир тури *-йот*, *-кэн// -кэн* + тўлиқсиз феъл + *дъ (<эди)* + шахс-сон аффиксларини қўшиш йўли билан ҳам ясалади:

I ш. <i>эчайэتكэндэм</i>	<i>эчайэتكэндук//эчайот-кэндък</i>
II ш. <i>эчайэткэндъң</i>	<i>эчайэткэндъңнэ//очайэт-кэндълэ//эчайэткэндиңнэ</i>
III ш. <i>эчайэткэндъ</i>	<i>эчайэткэндълэ//эчайэт-кэндълэ</i>
I ш. <i>эчмэйэتكэндэм</i>	<i>эчмэйэتكэндук//эчмэйэт-кэндък</i>
II ш. <i>эчмэйэткэндъң</i>	<i>эчмэйэткэндъңнэ//эчмэйэткэндъңнэ</i>
III ш. <i>эчмэйэткэндъ</i>	<i>эчмэйэткэндълэ//эчмэйэткэндълэ</i>

1957, с. 230; Туркмен дилиниң грамматикасы. (Фонетика. Морфология). Ашгабат, 1965, с. 156.

⁶² Юлдашев А. Морфологические особенности манкентского говора узбекского языка. АКД. Ташкент, 1981, с. 19; Юлдашев Т. Узбекские говоры Южного Таджикистана. АКД. Ташкент, 1968, с. 20—21.

⁶³ Қаранг: Серебренников Б. А. Методы изучения истории языков, применяемые в индоевропеистике и в тюркологии. Вопросы методов изучения истории тюркских языков. Ашхабад, 1961, с. 52—53; Дмитриев Н. К. Соответствие р//з. ИСГТЯ. Фонетика. М., 1955, с. 325; Баскаков А. Н. Каракалпакский язык (Фонетика и морфология). М., 1952, с. 429; Кононов А. Н. Грамматика современного турецкого литературного языка. М.—Л., 1956, с. 227; Шукуров Ш. Узбек тилида феъл замонлари тараққиёти. Тошкент, 1976, 125-бет.

Қиёсланг: Шаҳрисабз⁶⁴

I ш. <i>корэткаэнидим</i>	<i>корэткаонидик</i>
II ш. <i>корэткаэнидиң</i>	<i>корэткаэнидиз (с)</i>
III ш. <i>корэткаэниде</i>	<i>корэткаэнидила</i>

Мазкур парадигмалар Тожикистондаги қарлуқлар шеваси Шаҳрисабз шевасига бироз яқин эканлигини кўрсатади.

Юқоридаги феъллар тусланишидан кўринадики, сўзининг биринчи бўғини лабланган э унлиси билан бошланса, унинг учинчи, тўртинчи ёки охириги бўғинлари ҳам лабланган э унлиси билан келиш хусусиятига эгаки, бу қарлуқ шевасига қўшни тожик тилининг таъсири туфайли содир бўлган ҳодисадир.

Мазкур феъл формасининг тусланиши Ленинобод регионидаги қарлуқ шеваларида ўзаро фарқ қилади. Ғўлақандоз ва Деҳмой қишлоқлари шевасида ўтган замон феълнинг бу тури феъл ўзакларига +от+кэн+дъ (<эди) тўлиқсиз феъли+тусловчи аффиксларни кўшиш йўли билан ҳосил бўлади:

I ш. <i>элэткаэндъм</i>	<i>элэткаэндук</i> (олаётган эдик)
II ш. <i>элэткаэндъң</i>	<i>элэткаэндъңна</i>
III ш. <i>элэткаэндъ</i>	<i>элэткаэндъла</i>
I ш. <i>эмэйэткаэндъм</i>	<i>эмэйэткаэндик</i>
II ш. <i>эмэйэткаэндъң</i>	<i>эмэйэткаэндъ:на</i>
III ш. <i>эмэйэткаэндъ</i>	<i>эмэйэткаэндъла</i>

Андарсой қишлоғи аҳолиси нутқида бу феъл формаси -*вот+кэн+дъ*+тусловчи аффикслар орқали ясалади: -*ётган+эди*> -*воткэндъ*:

Ш. қарл.

I ш. <i>ъчэвэткаэндъм</i>	<i>ъчэвэткаэндък</i>
II ш. <i>ъчэвэткаэндъң</i>	<i>ъчэвэткаэндъларъң</i>
III ш. <i>ъчэвэткаэндъ</i>	<i>ъчэвэткаэндъла -ъчэвэткаэндъ</i>

Ошоба қишлоғи аҳолиси нутқида эса ўтган замон феълнинг яна бир тури феълнинг ўзак-негизи -*вот+ув-дъ* (<эди) тўлиқсиз феъли+тусловчи аффиксларни бириктириш усули билан тусланади.

⁶⁴ Д жу ра ев Б. Шахрисабзский говор узбекского языка (Фонетико-морфологический очерк), с. 155.

Ш. қарл.

I ш. <i>кетвэтувдъм</i>	<i>кетвэтувдук</i> (кетаётган эдик)
II ш. <i>кетвэтувдъң</i>	<i>кетвэтувдъйъс</i>
III ш. <i>кетвэтувдъ⁶⁵</i>	<i>кетвэтувдълә</i> (кетаётган эдилар)

-*вэтув* аффикси ўзбек адабий тилидаги *-ётган эди* типигади феъл формасини ясаш учун хизмат қилади. Бу феъл тусланиши жиҳатдан Тошкент ва унинг атрофидаги шаҳар тип шеваларига бир қадар ўхшаш.

Қипчоқ группа шеваларда ва Ленинобод области Хамиржў, Янгиқишлоқ қишлоқлари шевасида эса бу феъл формаси феъл ўзакларига *йэтув+дъ* (<*эди*) тўлиқсиз феъли+шахс-сон қўшимчаси қўшиш орқали вужудга келади. Қарлуқ группаси диалектида кўпгина шевалардагидек *-йэтув+дъ*: 1) *-ётиб эди*; 2) *-ётган эди* маъноларида қўлланади. *-ётган+эди* формасида тусланиш:

I ш. <i>йэтувдъм</i> (ётган эдим)	<i>йэтувдук</i>
II ш. <i>йэтувдъң</i>	<i>йэтувдъңъз//йэтувдъ-ләръң</i>
III ш. <i>йэтувдъ</i>	<i>йэтувдъләр</i>

Бўлишсиз формаси: *йэтмэвдъм, йэтмэвдук, йэтмэвдъңъз*.

Андарсой қишлоғи шевасида мазкур феъл формаси қуйидагича ҳосил бўлади: феъл ўзаклари+равишдош+*вэткән+экән* (<*экан*) +тусловчи аффикс:

I ш. <i>ъшлэйвэткәнә-кәммән</i>	<i>ъшлэйвэткәнәкәммъз</i>
II ш. <i>ъшлэйвэткәнәкән-сән</i>	<i>ъшлэйвэткәнәкәндъләръң</i>
III ш. <i>ъшлэйвэткәнәкән</i>	<i>ъшлэйвэткәнәкәндълә</i>

А. Ҳожиев «... *ишлаётган, ёзаётган* формасидаги *-ёт* шевалардаги ҳозирги замон феъли ясовчи *-яп, -вэт, -оп* каби формантлардан фақат ташқи кўриниши жиҳатдангина фарқ қилиб, *-ёт* феълига ўхшайди»⁶⁶,— деб тўғри қайд этган.

Ленинобод областининг Офтобрў, Қизилпилол, Ниёзбек ва Кўчкак қишлоқлари шеваларида *-(ә)й* аффикс-

⁶⁵ Қаранг: Шералиев Э. Шимол-шарқий Тожикистондаги ўзбек шевалари таснифи. УТА, 1977, 6-сон, 50-бет.

⁶⁶ Ҳо ж и е в А. Феъл. Тошкент, 1973, 147-бет.

ди ўтган замон феълининг яна бир формаси борки, бу феъл ўзакларига $-(e)й+тув+дъ$ ($<эди$) + шахс-сон қўшимчаси қўшиш йўли билан ясалади.

Офтобрў

- I ш. *бэрейтувдъм*
 II ш. *бэрейтувдъң*
 III ш. *бэрейтувдъ*

Қизилпилол

- бэрейтувдък*
бэрейтувдъңъз
бэрейтувдъләр

Қиёсланг: Кўчкак ва Ниёзбекда

- I ш. *бэрәтувдъм*
 II ш. *бэрәтувдъң*
 III ш. *бэрәтувдъ*

- бэрәтувдък*
бэрәтувдъңъз
бэрәтувдъләр

Ш. қарл.

- I ш. *бэрмейтувдъм*
 II ш. *бэрмейтувдъң*
 III ш. *бэрмейтувдъ*

- бэрмейтувдък*
бэрмейтувдъңъз
бэрмейтувдъләр

Қўлкент қишлоғи шевасида эса бу замон формаси феъл ўзагига равишдош аффикси + *йзпкән + дъ* ($<эди$) + тегишли шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ҳосил бўлади.

Ш. қарл.

- I ш. *кетәйзпкәндъм*
 II ш. *кетәйзпкәндъң*
 III ш. *кетәйзпкәндъ*

- кетәйзпкәндък*
кетәйзпкәндъңъз
кетәйзпкәндъләр

Иторчи қишлоғи шевасининг вакиллари нутқида мазкур феъл формаси $-(ә)й+тур+ву+дъ$ ($<эди$) + шахс-сон қўшимчалари билан тусланади:

Ш. қарл.

- I ш. *йззәйтурвудъм*
 II ш. *йззәйтурвудъң*
 III ш. *йззәйтурвудъ*

- йззәйтурвудъй* (ёзаётув-
 дик)
йззәйтурвудъйна
йззәйтурвудълә

Қиёсланг: Қўқон⁶⁷

- I ш. *кетәйтърувдъм*
 II ш. *кетәйтърувдъңг*
 III ш. *кетәйтърувдъ*

- кетәйтърувдъй*
кетәйтърувдъләрңг
кетъшаейтърувдъ

⁶⁷ Носиров Ш. Ўзбек тилининг Қўқон шеваси, 127-бет.

Тадқиқ этилаётган шевадаги феъл формаси қиёсла-
нувчи шевадан фонетик жиҳатдангина фарқ қилиб қол-
май, балки I—III шахс кўпликда *-дъйна, -дълә*; Қўқон
шевасида эса шу шахсларда *-дъләръң, -ъш* формасида
бўлиши билан ҳам фарқ қилади.

Шуни айтиш керакки, ўтган замон феълнинг яна
бир тури борки, у қарлуқ шевасида ўтмишдаги шу иш-
ҳаракатни эслаш, хотирга олиш, ўхшатиш, тахмин, фа-
раз, абстракциялаштириб кўрсатиш хусусияти жиҳати-
дан олдинги феъл формасидан мутлақ фарқ қилади.
Бу жиҳатдан ўтган замон феълнинг маълум бир фор-
масига яқин туради.

I ш.	<i>көргәннәг</i>	<i>бөлъведъм</i>	<i>көргәннәг</i>	<i>бөлъведук</i>
II ш.	<i>көргәннәг</i>	<i>бөлъведъң</i>	<i>көргәннәг</i>	<i>бөлъведъңнә</i>
III ш.	<i>көргәннәг</i>	<i>бөлъведъ</i>	<i>көргәннәг</i>	<i>бөлъведълә</i>

Қипчоқ группа шеваларда ўтган замон феълнинг
джазаредим, келередим, бараредим формасидан бош-
қа *-ғуч+е* ёрдамида ясалувчи шакли ҳам мавжуд. Бу
феълнинг *барғучем, кегүчем, эғучем, қэғучем* (борар
эдим, келар эдим, олар эдим, қолар эдим) каби *-ғуч//*
-гүч аффикси ёрдамида ясалувчи формаси ҳам бор.
Айрим қипчоқ шеваларида *-ғыч//**-гыч* аффикси билан
ҳосил қилинувчи шакли ҳам учрайди. Мазкур форма
ўзининг маъноси, семантикаси жиҳатдан *олар эдим*
типидаги феъл формасидан фарқ қилмайди. Бу феъл
формаси ҳаракатнинг кўп такрорланганлигини кучай-
тириб, бўрттириб кўрсатишга хизмат қилади.

XI—XIII аср ёзма ёдгорликларда ҳам *-ғучи//**-гучи*
формалари актив қўлланган, шунингдек XIX аср ёзма
ёдгорликларида ҳам мазкур форманинг кўп учраши
А. Матғозиев томонидан қайд этилган⁶⁸.

Ж. Ш. қипч.

I ш.	<i>ишлегүчем, кегү-
чем</i>	<i>ишлегүчек, кегүчек</i>
II ш.	<i>ишлегүчең, кегү-
чең</i>	<i>ишлегүчеңиз, кегүчеңиз</i>
III ш.	<i>ишлегүчед(и), ке-
гүчеди</i>	<i>ишлегүчед(и)лер, кегү-
чед(и)лер</i>

⁶⁸ Матғозиев А. XIX аср ўзбек тилининг морфологияси,
152-бет.

Қиёсланг: Бахмал ва Ғаллаорол шеvasида⁶⁹

I ш. бэрғычыдым	бэрғычыдық
II ш. бэрғычыдың	бэрғычыдыңыс
III ш. бэрғычыды	бэрғычыды
I ш. кегичидим	кегичидик
II ш. кегичидиң	кегичидиңис
III ш. кегичиди	кегичиди

Қиёсланг: Ўзбек тилининг Манкент шеvasида кегу-чъйдъм, бэрғучъйдъм⁷⁰.

Қипчоқ тип шеваларда ўтган замон феълининг бу тури феъл ўзакларига -*джот*+*ву* аффикси+*ды* (<*эди*) тўлиқсиз феъли+тусловчи қўшимчалар қўшиш орқали ҳосил бўлади.

Ш. қипч.

I ш. кетәджәтвудым	кетәджәтвудық (кета- ётиб эдик)
II ш. кетәджәтвудың	кетәджәтвудыңыз
III ш. кетәджәтвуды	кетәджәтвуды
I ш. кетмейджәтвудым	кетмейджәтвудық
II ш. кетмейджәтвудың	кетмейджәтвудыңыз
III ш. кетмейджәтвуды	кетмейджәтвуды

Мазкур феълнинг бўлишсиз шакли феълнинг ўзакларига -*ме*+*й*+*джот*+*ву*+*ды*+тусловчи аффикс қўшиш йўли билан юзага келади. Бу феъл формаси Ленинобод регионидаги қипчоқ тип шева вакиллари нутқида актив ишлатилади.

Ҳозирги замон формалари

Тожикистоннинг жанубидаги қарлуқлар шеvasида феълнинг ҳозирги замон формаси равишдош шаклига -*йәтәл*+*тә*+тусловчи аффиксларни қўшиш орқали ҳосил бўлади:

I ш. бэрәйтәлтәман ⁷¹	бэрәйтәлтәмәз (бора- яп-миз)
II ш. бэрәйтәлтәсән	бэрәйтәлтәсәллә
III ш. бэрәйтәлтә	бэрәйтәлтәлә

⁶⁹ Данияров Х. Опыт изучения джекающих диалектов в сравнении с узбекским литературным языком, с. 165—166.

⁷⁰ Юлдашев А. Морфологические особенности Манкентского говора узбекского языка. АКД, Ташкент, 1981. с. 18.

⁷¹ Бу формант ташқи кўринишига кўра кўмакчи феълларга ўшайди. Бироқ бу ўринда икки ҳодисани бир-биридан фарқлаш

Ўзбек адабий тилидаги *-ётиб* аффиксининг феъл формаларига қўшилиши ҳақида тилшуносларнинг турли хил фикр-мулоҳазалари мавжуд: В. В. Решетов *бораётибди* формасидаги *бор* — етакчи феъл, *-а* равишдош ясовчи аффикс, *-ётиб* кўмакчи феъл деб кўрсатса, А. Гуломов *ишлаётибди* формасини диалектал форма деб ҳисоблайди. Ш. Шукуров эса эски ўзбек тилида *ётмоқ* феъли ёрдамчи феъл вазифасида келганда, *-а*, *-й* шаклидаги равишдошга эмас, балки феълнинг *-б* аффиксли формантига қўшилади деб таъкидлайди. А. Ҳожиевнинг кўрсатишича, *-ётиб* формаси ундош билан тугаган феъл ўзакларига қўшилганда, ундан олдин бир *-а* унлиси орттирилади. Бу унли равишдош ясовчи аффикс эмас, балки икки ундошни ўзаро боғлаш учун орттирилган товушдир⁷². Ш. Шоабдурахмонов *келаяпти (>келъйәптъ)*, *ишляпти (>ишлъйәптъ)* феъл формаларидаги орттирилган *-и* унлисини феълга қўшилиб, равишдош ясовчи *-ә* (*яп*) ўрнига алмашган унли деб қараш мумкин эканлигини кўрсатади⁷³. Тадқиқ қилинаётган қарлуқ шеваларида *-йәтип* (*ётиб*) формаси феълнинг *-б* ҳамда *-а*, *-й* равишдош шаклларида қўшилиб кела олади: *келъпйәтъптъмән*, *сәқләпйәтъптъмән*, *әләйәтъптъмән*, *өқъйәтъптъмән* каби. Бу шеваларда *-йәтп* аффикси ўзбек адабий тилидаги *-яп*, *-ётир* аффиксларининг ўрнида қўлланади, у ҳозирги замон маъносини ифодалайди ҳамда ҳаракатнинг давомийлигини, тугалланмаганлигини интенсив равишда кўрсатишга хизмат қилади. *йәзъпйәтъптъмән* феълидаги *-тъ* аффикси аслида *-турур// -дурур* сўзининг қисқаришидан келиб чиққандир⁷⁴. Ш. Шукуров

керак. Масалан, *бәрәпйәтъптъ* тасвирий форма, *бәрәйәтъптъ* аффиксал форма деб қаралиши лозим. Чунки *бәрәпйәтъптъ* формасидаги *-йәтп* ҳозирги замон маъносидан ташқари, кўмакчи феъл сифатида турли хил маъноларни, *бәрәйәтъптъ* шаклидаги *-йәтп* эса фақат ҳозирги замон маъносини ифодалайди. Қаранг: Ҳожиев А. Аниқ хозирги замон феъл формасининг келиб чиқиши ҳақида. УДМ. II. Тошкент, 1961, 442—450-бетлар.

⁷² Решетов В. В. О категории настоящего времени в узбекском языке. Доклады АН УзССР, 1948, № 5, с. 35; Гуломов А. Феъл. Тошкент, 1954, 31-бет; Шукуров Ш. Ўзбек тилида феъл замонлари тараққиёти. Тошкент, 1976, 115—116-бетлар; Ҳожиев А. Аниқ хозирги замон феъл формасининг келиб чиқиши ҳақида. УДМ. II. Тошкент, 1961, 445-бет.

⁷³ Шоабдурахмонов Ш. Қўқон шеvasининг баъзи бир фснетик хусусиятлари. УДМ. I. 1957, 314-бет.

⁷⁴ Қаранг: Кононов А. Н. Семантика и функции глагольной связки *tichich > tuchi > tuch > duch > (du) du > t(-d)*. Советская тюркология, № 5, 1980, с. 3—13; Баскаков Н. А. Каракалпакский

Ўзбек тилининг айрим ёзма ёдгорликларида, баъзан I ва II шахсларга ҳам (асосан I шахс бирликда) -*турур* (>*тур//дур*) формасининг қўшилганлигини, кейинчалик I, II шахсларда унинг бутунлай тушиб қолганлигини қайд этади⁷⁵. Бундан ташқари, Тожикистон ССР-нинг жанубидаги Куйбишев райони қарлуқлари шева-сида ҳозирги замон формаси феълнинг равишдош шаклига +*йэт* + *-уп* + *-ту* + тусловчи аффиксларни қўшиш орқали ясалади:

I ш. <i>бэрэйютуптумэн</i>	<i>бэрэйэступтумэз</i> (бора-яп-миз)
II ш. <i>бэрэйютуптусэн</i>	<i>бэрэйэступтусэлла</i>
III ш. <i>бэрэйэступту</i>	<i>бэрэйэступтула</i>
I ш. <i>берэйэступтумэн</i>	<i>берэйэступтумэз</i>
II ш. <i>берэйэступтусэн</i>	<i>берэйэступтусэлла</i>
III ш. <i>берэйэступту</i>	<i>берэйэступтула</i>

Қиёсланг: янги уйғур тилида⁷⁶

- I ш. *мэн бериптумэн*
 II ш. *сэн бериптусэн*
 III ш. *у берипту*

Ш. Шукуров -*ту* (*турур*) кўмакчи феъли ҳозирги замон уйғур тилида I шахс бирлик ва кўплик шаклида сақланган, деб кўрсатади. Масалан, *олтуруптумэн*, *олтуруптумиз*, *йетиптумэн*, *йетиптумиз*⁷⁷.

Парадигмаларда кўрсатилганидек, шевадаги бу феъл тусланиши уйғур тилидаги тусланишга бироз яқин тура-са-да, бироқ тадқиқ этилаётган шевада -*ту* (*турур*) аффикси ҳар учала шахсда тўла ишлатилиши жиҳат-дан фарқ қилади. Шевада бу феъл формасининг бў-лишсиз шакли феъл ўзагига -*мэ* аффиксини қўшиш ор-қали юзага келади. Бунда феълдаги -*э* равишдош аф-фикси тушиб қолади.

I ш. <i>бэрмэйэступту- мэн</i>	<i>бэрмэйэступтумэз</i>
------------------------------------	-------------------------

язык, II. М., 1952, с. 372; Исхаков Ф. Формы настоящего времени изъявительного наклонения в тувинском языке. ИСГТЯ. II. Морфология. М., 1956, с. 310—311.

⁷⁵ Шукуров Ш. Ўзбек тилида феъл замонлари тараққиёти, 110—112-бетлар.

⁷⁶ Баскаков Н. А. Система спряжения или изменения слов по лицам в языках тюркской группы. ИСГТЯ. II. Морфология, М., 1956, с. 287.

⁷⁷ Шукуров Ш. История развития глагольных форм узбекского языка. Ташкент, 1966, с. 51.

II ш. *бэрмэйэстунтусэн* *бэрмэйэстунтусьллэ*
 III ш. *бэрмэйэстунту* *бэрмэйэстунтулэ*

Дарҳақиқат, қарлуқ шевасида ҳар учала шахсга (бирлик ва кўпликда) -ту аффиксининг қўшилиб кела олиши табиий ҳол эканлигини шева материаллари тўла тасдиқлайди.

Демак, -тэ формасининг ҳар учала шахсга бирикиб келиши -тур// -дур// -ту// -ты элементининг айнан ўзидир. Мазкур феъл формасининг бўлишсиз шакли -мэ аффиксини феъл ўзакларига қўшиш орқали ҳам ҳосил бўлади: *бэрмэйэстэптэман, айтмайэстэптэсэн, келмайэстэптэ* каби.

Ленинобод областининг Шимоли-шарқий қисмига жойлашган қарлуқлар нутқида⁷⁸ ҳозирги замон формасининг ишлатилиши ва қўлланиши ўзига хос хусусиятларга эга. Бу замон формаси Исписор, Ғўлакандоз, Янгиқишлоқ, Андарсой қишлоқларидаги қарлуқлар шевасидан ўзаро фарқланишига қарамай, Тожикистон ССРнинг жанубидаги қарлуқлар шевасидан принципиал фарқ қилади.

1. Бу феъл формаси Исписор шевасида феълнинг -э(-й) равишдош шаклига +вэ+ тусловчи қўшимчаларни қўшиш орқали ясалади⁷⁹. Қиёсланг:

	Исписор	Тошкент ⁸⁰
I ш.	<i>бэрэвэмээн бэрэвэм-мэз //бэз</i>	<i>бэрэвэмэн бэрэвэмэз //э</i>
II ш.	<i>бэрэвэсэн бэрэвэс-сэла</i>	<i>бэрэвэсэн бэрэвэсэла</i>
III ш.	<i>бэрэвэттэ борэ-вэттэла</i>	<i>бэрэвэттэ бэрэвэттэ</i>

2. Андарсой қишлоғи аҳолиси нутқида мазкур феъл формаси феълнинг -э равишдош шаклига +вэ+тэ+ шахс-сон қўшимчаларини бириктириш йўли билан ҳосил бўлади:

I ш.	<i>келэвэттэм</i>	<i>келэвэттэк (келяпмиз)</i>
II ш.	<i>келэвэттэң</i>	<i>келэвэттэлэрэң</i>
III ш.	<i>келэвэттэ</i>	<i>келэвэттэла</i>

⁷⁸ Қаранг: Шералиев Э. Шимоли-шарқий Тожикистондаги ўзбек шевалари таснифи. УТА, 1977, 6-сон, 50—52-бетлар.

⁷⁹ Қаранг: Шералиев Э. Шимоли-шарқий Тожикистондаги ўзбек шевалари лексикаси. Канд. дисс. Тошкент, 1974, 26—27-бетлар.

⁸⁰ Гулямов Я. Г. Из наблюдений над морфологией ташкентского говора. УДМ. I. 1957, с. 170.

Чоғиштиринг: Паркент: *кетвэттэм, кетвэттэнг, кетвэттэ*; Ниёзбоши: *кетвэттэм//кетмэттэм, кетвэттэнг, кетвэттэ//кетвэттэ*.

3. Топқоқ қишлоғи аҳолиси нутқида ҳозирги замон формаси феъл ўзагига +*вэт+тэ*+шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ясалади:

I ш. *ме айтвэттэмэ* бэз айтвэттэбэз (айтаяп-миз)

II ш. *се айтвэссэ* сэлэ айтвэссэлэ

III ш. *у айтвэттэ* улэ айтвэттэ

Бўлишсиз шакли

I ш. *ме айтмэвэттэмэ* бэз айтмэвэттэбэз (айт-маяпмиз)

II ш. *се айтмэвэссэ* сэлэ айтмэвэссэлэ

III ш. *у айтмэвэттэ* улэ айтмэвэттэ

Эълон қилинган кўпгина ишларда ҳозирги замон феъли феъл ўзакларига +*вэт+тэм*, -*вэт+тэнг* шаклида қўшилади дейилган⁸¹. Бундай дейиш -*тэм*, -*тэнг* аффиксини бир бутун аффикс сифатида тушунишга олиб келади. Шунинг учун мазкур аффиксни -*вэт+тэ+м*, -*вэт+тэ+нг* тарзида ажратиб кўрсатиш мақсадга мувофиқдир. -*вэттэ* формасидаги -*тэ* аслида *турур//дурур* формасининг қисқарган шаклидир.

4. Ғўлакандоз шевасида ҳозирги замон формаси феъл ўзакларига +*эн+тусловчи* аффиксларни қўшиш билан вужудга келади. Шу факт характерлики, Ғўлакандоз шевасидаги тусланиш Самарқанд-Бухоро, Қарши, Ургут, Каттақўрғон шеваларидаги тусланишдан деярли фарқ қилмайди:

Ғўлакандоз

I ш. *мэн келэ: мэн* бэзэ келэ: мэс

II ш. *сэн келэпсэн* сэлэ келэпсэлэ

III ш. *у кэлэптэ* улэ кэлэптэлэ

-*ёнп//эн* формасининг юзага келиши аслида -*этиб-дур* феъли билан алоқадор эканлигини тадқиқ этилаётган шева материаллари ҳам тўла қувватлайди. Қиёсланг: *келэйэтэбдур*>*келэйэтэбду*>*келэйэтэпту*>*келэйопту*>*келэйэтэбдур*; *келэйэтэбдэ//келэйэтэптэ*>*келэйэтэ*>*келэпту*; -*а+йэтэб+дур*>-*а+йэтэбдэр*>-*а+йэтэбдэ*>-*а+йэтэптэ*>-*ёнп+тэ*>-*эн-тэ*.

⁸¹ А. Фазалов Ш. Ўзбек тилининг Паркент шеваси. УДМ. I. 154—155-бетлар; Фафурова Н. С. Ўзбек тилининг Ниёзбоши шеваси. УДМ, II. 268—269-бетлар.

Бу шевада ҳозирги замон феъли I шахс бирлик ва кўпликда тусланганда *-л* аффиксидаги *-л* ундошининг туширилиб талаффуз қилиниши ҳисобига *-о* унлиси чўзиқ талаффуз этилади. Бу факт К. Қ. Юдахиннинг ундошуларнинг чўзиқ талаффуз этилиши жарангли ундошлардан олдин содир бўлади деган фикрини⁸² тўлақувватлайди: *келэ:мэн, келэ:мэз//бэз*.

5. Янгиқишлоқ шевасида бу феъл формаси феъл ўзагига *-йо* + шахс-сон аффиксининг қўшилишидан ҳосил бўлади:

I ш. <i>мэн бэрийэ:мэн,</i>	<i>бэзэ бэрийо:мэз,</i>
<i>кэлийэ: мэн</i>	<i>кэлийэ: мэз</i>
II ш. <i>сэн бэрийэ:сэн,</i>	<i>сэлә бэрийэ:сэлә,</i>
<i>кэлийэ:сэн</i>	<i>кэлийэ:сэлә</i>
III ш. <i>у бэрийэттэ,</i>	<i>улэ бэрийэттэлә,</i>
<i>кэлийэттэ</i>	<i>кэлийэттэлә</i>

Мазкур феъл формасининг тусланишида *келмоқ* феъли ўзагида *-э* > *э* ҳодисаси рўй берган. Шунингдек, *-йэл* (*ял*) аффиксидаги *-л* ундоши талаффузда туширилиши ҳисобига I, II шахс бирлик ва кўпликда *-йэ* формасидаги *-о* унлиси чўзиқ талаффуз қилинади. Умуман, *-этиб* формасидаги *-и* (*б*) аффикси тусловчи қўшимчадан олдин туширилади: *-йэт* > *-йэ:* *бор + йэ:* + *мэн, кел + йэ + сэн* каби.

6. Деҳмой ва Қатағон қишлоқлари шевасида ҳозирги замон феъли Андижон, Қўқон, Марғилон шеваларидагидек⁸³ феъл ўзақларига *-йэл* + шахс-сон қўшимчасининг бирикишидан юзага келади:

I ш. <i>мэн бэрийэпмэн</i>	<i>бэз бэрийэпмэз</i>
II ш. <i>сэн бэрийэпсэн</i>	<i>сэләр бэрийэпсэлә</i>
III ш. <i>у бэрийэптэ</i>	<i>улэ бэрийэптэлә</i>

7. Шўркўрғон қишлоғидаги қарлуқ шевасида мазкур феъл формаси феълнинг равишдош формасига *-йэл//йэтэп* + тусловчи аффиксларни қўшиш билан ҳосил бўлади. Бу феъл формасининг *-моқда* аффикси орқали ясалиши тадқиқ этилаётган шеваларда деярли учрамайди⁸⁴.

⁸² Юдахин К. Қ. Некоторые особенности карабулакского говора. Ташкент, 1927, с. 8.

⁸³ Иброҳимов С. Ўзбек тилининг Андижон шеваси. Тошкент, 1967, 200-бет.; Носиров Ш. Ўзбек тилининг Қўқон шеваси, 129-бет.

⁸⁴ Ҳозирги замон феълнинг *-моқда* аффикси билан ясалувчи формаси китобий услубга хос. Мазкур форма қарлуқ ва қипчоқ тил шеваларда деярли ишлатилмайди.

Адабий тилимиздаги оляпман феълининг туслани-
ши Шўркўрғон шеvasида қуйидагича кўринишга эга:

I ш. <i>оляйәпман</i>
<i>оляйәтәпман</i>	<i>оляйәппәс</i> <i>оляйәтәппәс</i>
II ш. <i>оляйәпсән</i>
<i>оляйәтәпсән</i>	<i>оляйәпсәләр</i> <i>оляйәтәпсәләр</i>
III ш. <i>оляйәптә</i>
<i>оляйәтәптә</i>	<i>оляйәптәләр</i> <i>оляйәтәптә</i>
<i>ёки оляйәтәптә</i>

Чоғиштиринг: Қўқон: *келәйәптә, бәрәйәптә, сәғә-
йәптә*⁸⁵.

8. Қамишқўрғон ва Булоқ (Ашт), Қўлкент, Оф-
тобрў, Қизилпилол (Исфара) қишлоқлари аҳолиси нут-
қида ҳозирги замон феъли феъл ўзакларига ҳам, ра-
вишдош шаклига ҳам *-йәп*⁸⁶||*-йеп* + шахс-сон қўшимча-
ларини қўшиш йўли билан ясалади. Бу жиҳатдан маз-
кур шевалар Қашқадарё ва Фарғона тип шеваларга⁸⁷
анча яқин.

I ш. <i>ҳәйдәйәппән,</i>
<i>қәзйәппән</i>	<i>ҳәйдәйәппәз (с),</i>
<i>қәзйәппә (з) (с)</i>
II ш. <i>ҳәйдәйәпсән,</i>
<i>қәзйәпсән</i>	<i>ҳәйдәйәпсә (з) (с),</i>
<i>қәзйәпсә (з) (с)</i>
III ш. <i>ҳәйдәйәптә,</i>
<i>қәзйәптә</i>	<i>ҳәйдәйәптә, қәзйәптә</i>
I ш. <i>кесәйәппән</i>	<i>кесәйәппә (з) (с)</i>
<i>(кесәпмиз)</i>
II ш. <i>кесәйәпсан</i>	<i>кесәйәпсә (з) (с)</i>
III ш. <i>кесәйәптә</i>	<i>кесәйәптә</i>

Бу феълнинг бўлишсиз шакли феъл ўзагига *-мә* қў-
шимчасини қўшиш билан ясалади: *ҳәйдәмәйәппән, ҳәй-
дәмәйәпсән, ҳәйдәмәйәптә* каби.

оляйәптә||*оляйәтәптә* феълидаги *-йәтәп* аффикси-
дан олдин келган *-б* равишдош ясовчи аффикси туши-
рилган.

⁸⁵ Носиров Ш. Ўзбек тилининг Қўқон шеvasи, 129-бет.

⁸⁶ *-йәп (-яп)* аффикси *-йәтәб (ётиб)* ўтган замон равишдоши-
нинг қисқаришидан келиб чиққан. Қаранг: Решетов В. В. Со-
временный узбекский язык. Ч. I. Ташкент, 1946, с. 67; Хо-
жисев А. Аниқ ҳозирги замон феъли формасининг келиб чиқиши
хақида. УДМ. II. 442—452-бетлар.

⁸⁷ Шерматов А. Қарши шеvasининг баъзи морфологик
хусусиятлари, 50-бет; Иброҳимов С. Ўзбек тилининг Андижон
шеvasи. Тошкент, 1967, 210—212-бетлар.

9. Ошоба шевасида ҳозирги замон феъл феъл ўзақ ларига *-йэтъл* ҳамда *-бот* + тусловчи қўшимчаларни қўшиш орқали ясалади. Бу шева *-вот* аффикси билан ясалиши жиҳатдан Тошкент, Тағоб, Паркент шевалари билан умумийликка эга, лекин *-йэтъл* аффикси билан ясалишига кўра бу шевалардан бир қадар фарқ қилади. Ошоба шевасида ҳозирги замон феъл формасининг *-йэтъл* аффикси орқали ясалиши активдир:

I ш. <i>чъқайтуммән</i>	<i>чъқайтуббъз</i> (чиқяп-миз)
II ш. <i>чъқайэтъпсән</i>	<i>чъқайэтъпсъс</i>
III ш. <i>чъқайэтъптө</i>	<i>чъқайэтъптөлә</i>

Қиёсланг: Ошоба

I ш. <i>көрвэтмәп</i>	<i>көрвэтвъз/ бъз</i>
II ш. <i>көрвэтсән</i>	<i>көрвэтсълә</i>
III ш. <i>көрвэттъ</i>	<i>көрвэттълә</i>

Тағоб⁸⁸

<i>кевэтмән</i>	<i>кевэтмъз</i>
<i>кевэтсән</i>	<i>кевэтсълә</i>
<i>кевэттъ</i>	<i>кевэттълә</i>

10. Хамиржу қишлоғи (Қонибодом) шевасида ҳозирги замон формаси феъл ўзагига *+йәп+тъ+тусловчи* қўшимчаларни қўшиш орқали ясалади:

I ш. <i>бэрийәптъмән</i>	<i>бэрийәптъмъз</i> (боряпмиз)
II ш. <i>бэрийәптъсән</i>	<i>бэрийәптъсълә</i>
III ш. <i>бэрийәптъ</i>	<i>бэрийәптълә</i>

Кўриниб турибдики, ҳар учала шахс (бирлик ва кўplik) формасига *-тъ* аффикси тусловчилардан олди қўшилган. Бу ўринда *-тъ < -турур/|-дурур* сўзининг қисқарган формасидир. Мазкур феълнинг бўлишсиз формаси феъл ўзагига *-мә* аффиксини қўшиш билан юзга келади: *бэрмәйәптъмән, бэрмәйәптъсән, бэрмәйәптъ* каби.

11. Кўчкак, Ниёзбек ва Патар (Қонибодом) қишлоқларидаги қарлуқлар шевасида ҳозирги замон феъл феъл ўзагига *+әп+шахс-сон* қўшимчаларини қўшиш орқали ясалади:

I ш. <i>кетәппән</i>	<i>кетәплъ (з) (с)</i> (кетяпмиз)
----------------------	--------------------------------------

⁸⁸ Фармонов И. Тағоб шевасининг баъзи бир хусусиятлари ҳақида. УДМ. I. 350-бет.

II ш. <i>кетәпсән</i>	<i>кетәпсә (з) (с)</i>
III ш. <i>кетәптә</i>	<i>кетәптәләр</i>

Бўлишсиз формаси:

I ш. <i>кетмәппән</i>	<i>кетмәппә (с) (кетмаяп-миз)</i>
II ш. <i>кетмәпсән</i>	<i>кетмәпсә (з) (с)</i>
III ш. <i>кетмәптә</i>	<i>кетмәптәләр</i>

Бу ўринда шуни айтиш ўринлики, I шахс (бирлик ва кўпликда) тусловчи аффикс ўзидан олдинги аффиксга (*бм > пп* тарзида) ассимиляцияга учраган ҳолда қўшилади. Шунингдек, ҳозирги замонни кўрсатувчи *-йәп* аффиксидаги *-й* ундоши талаффуз этилмайди. Бу феълнинг бўлишсиз шаклида эса икки унлидан бири (*-ә* товуши) туширилади: *кетмәппән > кетмәппән* каби.

Ленинобод областининг Иторчи (Ғончи) қишлоғи аҳолиси нутқида ҳозирги замон феъли ўзагига *+йәп+* шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ясалади:

I ш. <i>қурәйәммән</i> (қу- раяпман)	<i>қурәйәммәз</i> (қураяпмиз)
II ш. <i>қурәйәпсән</i>	<i>қурәйәпсәлә</i>
III ш. <i>қурәйәптә</i>	<i>қурәйәптәлә</i>

Бўлишсиз шакли:

I ш. <i>қурмәйәммән</i>	<i>қурмәйәммәз</i>
II ш. <i>қурмәйәпсән</i>	<i>қурмәйәпсәлә</i>
III ш. <i>қурмәйәптә</i>	<i>қурмәйәптәлә</i>

Кўринадики, мазкур шевада *-мә* бўлишсизлик аффикси феълнинг равишдош шаклига қўшилган ҳолда тусланади.

Панжакент районидаги Қиштўдак, Қошона ва Зарафшон қишлоқлари аҳолиси нутқида ҳозирги замон феъли феълнинг равишдош шаклига *+йәтәпту+* тусловчиларни қўшиш орқали ясалади:

I ш. <i>қурәйәтәптумән</i> (қураяпман)	<i>қурәйәтәптумәз</i> (қураяпмиз)
II ш. <i>қурәйәтәптусән</i>	<i>қурәйәтәптусәлә</i> <i>-сәлә</i>
III ш. <i>қурәйәтәпту</i>	<i>қурәйәтәпту</i>

Бўлишсиз шакли: *қурәмәйәтәптумән, қурәмәйәтәптусән, қурәмәйәтәпту.*

Панжакент районидаги Туркрож қишлоғи аҳолиси нутқида ҳозирги замон феъли феълнинг равишдош

шаклига + *туп* + шахс-сон қўшимчаларини қўшиш йўли билан ҳосил бўлади.

I ш. <i>чэчэступпэн</i> (со- чаяпман)	<i>чэчэступпэс</i> (сочаяпмаз)
II ш. <i>чэчэступсэн</i>	<i>чэчэступсэс</i>
III ш. <i>чэчэступту</i>	<i>чэчэступту</i>

Бўлишсиз шакли:

I ш. <i>чэч.мэступпэн</i>	<i>чэч.мэступпэс</i>
II ш. <i>чэч.мэступсэн</i>	<i>чэч.мэступсэс</i>
III ш. <i>чэч.мэступту</i>	<i>чэч.мэступту</i>

Тадқиқ этилаётган шевада I—II шахс кўпликда *-пм > пп* ассимилятив ҳолати содир бўлади, шунингдек шахс-сон қўшимчаси охиридаги *з* товуши жарангсиз *с* ундошига мослашади. I шахс кўпликда феълнинг ҳозирги замон ясовчи аффиксига шахс-сон қўшимчаси *-мэз > -пэс* формасида қўшилади.

Бундай ҳодиса бошқа шаҳар шеваларида ҳам мавжуд. Мазкур феълнинг бўлишсиз шакли эса I—II шахс бирлик ва кўпликда *-мэ// -мэ* тарзида юз беради. III шахс бирлик ва кўпликда деярли бирлик формаси ишлатилади.

Ленинобод области Панжакент районидаги қарлуқлар шевасида ҳозирги замон феъли феъл ўзагига *-эт// -этэл* + шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ҳам ҳосил қилинади. *-эт* аффикси билан ясалувчи феъл формаси Ҳаққулобод (Наманган), Паркент, Пискент (Тошкент) ва Қосон районидаги қарлуқ (Қашқадарё) шеваларида ҳам учрайди⁸⁹.

-от аффиксининг пайдо бўлиши Қ. Усмоновнинг кўрсатишича, икки хил йўл билан юзага келган: 1) *бэрэ-туммэн > бэротмэн//бэрэммэн*; 2) *бэрэттэм > бэротэм*⁹⁰. В. В. Решетов кўрсатганидек, *-эт* аффикси *ват > -вэт > -эт* шаклида юзага келгандир⁹¹.

Қарл.

I ш. <i>келэттэмэн//кел- эттэптумэн</i>	<i>келэттэмэз//келэттэп- тумэз</i>
---	--

⁸⁹ Алиев А. Ю. Узбек диалектологиясидан материаллар. Тошкент, 1974, 110-бет; Афзалов Ш. Узбек тилининг Паркент шеваси. УДМ. I, 155-бет; Шерматов А. Қарши шевасининг баъзи морфологик хусусиятлари. УДМ, II, 209-бет.

⁹⁰ Усмонов К. Формы настоящего времени глагола в говорах узбекского языка. АҚД. Ташкент, 1969, с. 16.

⁹¹ Решетов В. В. Узбекский язык. Часть I. Фонетика. Ташкент, 1959, с. 72.

II ш. <i>келэттэсэн</i> <i>кел- этэнтусэн</i>	<i>келэттэсэз</i> <i>келэттэн- тусэз</i>
III ш. <i>келэттэ</i> <i>кел- этэнтуту</i>	<i>келэттэ</i> <i>келэттэнтуту</i>

Панжакент районидаги Чинор қишлоғи қарлуқ шева-сининг вакиллари нутқида мазкур феъл формаси феъл ўзагига ёки феълнинг равишдош формасига +*йш*+*ту*+шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ясалади:

I ш. <i>берэйэнтумэн</i> <i>-бер- райэнтумэн</i>	<i>берэйэнтумэз</i> <i>-берэй- энтумэз</i>
II ш. <i>берэйэнтусэн</i> <i>-бер- райэнтусэн</i>	<i>берэйэнтусэз</i> <i>-берэй- энтусэз</i>
III ш. <i>берэйэнтуту</i> <i>-берэй- энтуту</i>	<i>берэйэнтулэ</i> <i>-берэйэнтулэ</i>

Бўлишсиз шакли:

I ш. <i>бермэйэнтумэн</i>	<i>бермэйэнтумэз</i> (берма- япмиз)
II ш. <i>бермэйэнтусэн</i>	<i>бермэйэнтусэз</i>
III ш. <i>бермэйэнтуту</i>	<i>бермэйэнтулэ</i>

Қиёс қилинг: Паркент: *эшлэттэ*, *бэрэттэ*⁹²; Қарши: *бэрэттэк*, *бэрэттэнеэз*, *бэрэттэлэ*⁹³.

Кўрнинадики, тадқиқ қилинаётган шевада ҳозирги замон феълининг ясашиши қиёс этилаётган шевалардан сезиларли даражада фарқланади. Текширилаётган шеваларда мазкур феъл тусловчи аффиксларни тўла ҳолда қабул қилса, Паркент шевасида фақат *-эттэ* формаси билан ясалади.

Панжакент районидаги Киштўдак, Кошона қишлоқлари аҳолиси нутқида ҳозирги замон феъл формаси феъл ўзагига *-эн* | *-энтуту* +шахс-сон қўшимчаларини қўшиш усули билан ҳосил бўлади:

I ш. <i>болэпмэн</i> (бўляп- ман)	<i>болэпмэз</i> (бўляпмиз)
II ш. <i>болэпсэн</i>	<i>болэпсэз</i>
III ш. <i>болэпту</i>	<i>болэптулэ</i>
I ш. <i>чушэнтумэн</i> (ту- шяпман)	<i>чушэнтумэз</i> (тушяпмиз)

⁹² А ф з а л о в Ш. Ўзбек тилининг Паркент шеваси, 155-бет.

⁹³ Ш е р м а т о в А. Ўзбекские народные говоры Кашкадарьинской области. Ташкент, 1978, с. 46.

II ш. *чушэптусэн* *чушэптусьз*
 III ш. *чушэпту* *чушэптулэ*

Бўлишсиз шакли: *болмэ:ппэн, болмэ:сэн, болмэ:пту; чушмэ: тупмэн, чушмэ:тупсэн, чушмэ:тупту.*

Бу тусланишга кўра тадқиқ этилаётган шевалар бир жиҳатдан Самарқанд-Бухоро шеваларига, иккинчи жиҳатдан эса Жанубий Тожикистон қарлуқлари шевасига бир оз яқин туради.

Иккинчи тип қипчоқ лаҳжасига мансуб лақай ва бошқа қипчоқ шеваларида, қозоқ, қорақалпоқ тилларидагидек, ҳозирги замон феъли феълнинг равишдош шаклига *-джатыр// -йатыр// -йэтир// -тыр// -тир* + шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ясалади:

Ж. Ш. қипч.

I ш. *мэн бараджда-тирман* *биз барадджатырмыз*
 (бораётирмиз, бораепмиз)
 II ш. *сен барадджатырсан* *силер барадджатырсилер*
 III ш. *вол барадджатыр* *волар барадджатырлар*

Қипчоқ-лақай шевасида ҳозирги замон феъли феъл ўзақларига *-атыр// -этир* ҳамда тусловчи аффиксларни қўшиш орқали юзага келади:

Лақай

I ш. *мэн кийэтирмэн* *биз кийэтирмиз* (кийиняпмиз)
 II ш. *сен кийэтирсэн* *сиз/силер кийэтирсилер*
 III ш. *вол кийэтир* *волар кийэтирлэр*

Шуниси характерлики, Лақай шевасида феълнинг равишдош шаклига *+йатыры// -йэтири* + шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ҳам ҳозирги замон феъли ҳосил бўлади (ётмоқ феълдан кейин келган *-ы// -и* унлиси орттирилган товушдир).

I ш. *мен сувды қуйай-атырыман* *биз сувды қуйайатырмыз*
 II ш. *сен сувды қуйай-атырысан* *сиз сувды қуйайатырсылар*
 III ш. *вол сувды қуйай-атыры* *волар сувды қуйайатырылар*

Шуни қайд қилиш керакки, Эргаш Жуманбулбул ўғли куйлаган «Равшан» достонида ҳозирги замон формаси *-ётири* аффикси орқали ифодаланган⁹⁴:

*Қорахоннинг қўшини,
Жонин сотаётири,
Мард Ҳасаннинг гирдини
Қат-қат тутаётири.*

Демак, А. Ишаев ҳозирги ўзбек адабий тилидаги *-яп+ти* вазифасида қўлланган *-ётири (+иб+ди)* аффикси фонетик жиҳатдан торайиб (*-б-ди* туширилиб), дostonда *-ётири* тарзида ишлатилганлигини тўғри қайд қилган. Лақай шеvasида *-джатыр//йатыр//йәтир//тыр//тир* аффиксларига нисбатан *-йатыры//йәтири* аффиксли феъл формалари маҳсулдордир. Шевада *-йатыры//йәтири* аффикси ўзбек адабий тилидаги *-яп, -ётир* аффиксларининг ўрнида қўлланилиб, у ҳозирги замон маъносини ифодалайди ҳамда ҳаракатнинг давомийлигини, тугалланмаганлигини, интенсивлигини кўрсатади. Бундан ташқари, лақай шеvasида *кевәнтир-мән*⁹⁵ феълининг ҳозирги замон маъносида тусланиши ҳам характерлидир:

I ш. мен *кевәнтирмән* биз *кевәнтирмиз*
II ш. сен *кевәнтирсән* сиз//силар *кевәнтирсилар*
III ш. вол *кевәнтир* волар *кевәнтирләр*

Шунингдек, Э. Шералиев ҳам Уяс ва Исмоил қишлоқларида яшовчи қипчоқлар нутқида ҳозирги замон феъли феълнинг равишдош шаклига *-джатыр//дјо-тыр+тусловчи* қўшимчаларни қўшиш орқали ясаганини қайд этган⁹⁶. Лекин мазкур қишлоқлар шеvasида, ҳозирги замон феъли кўпгина қипчоқ шеваларидагидек, феъл ўзакларига *-йеп+шахс+сон* аффиксларини қўшиш орқали ҳам ясалади:

⁹⁴ Ишаев А. Достонлар тилининг баъзи бир хусусиятлари. Эргаш шоир ва унинг достончиликдаги ўрни. Тадқиқотлар. 2-китоб. Тошкент, 1977, 177—178-бетлар.

⁹⁵ *кевәнтир* феълдаги *-вәнтир* аффиксининг биринчи бўғинидаги *-н* (аслида *-н < -л*) шу феълнинг ўзагига алоқадордир, яъни *келвәтир > кенвәтир > -кевәнтир (лвә > нвә > вән)*. Бу ўринда метатеза ва *л > н* фонетик ҳодисалари мавжуд. Қиёсланг: Ишаев А. Мангит шеvasининг баъзи бир фонетик хусусиятлари. УДМ. II, 133—135-бетлар.

⁹⁶ Шералиев Э. Лексика ўзбекских говоров Северо-Восточного Таджикистана. АКД. Ташкент, 1974, с. 12.

- I ш. *сызйеппэн*⁹⁷ *сызйеппи* (з) (с)
 II ш. *сызйепсэн* *сызйепси* (з) (с)
 III ш. *сызйепти* *сызйептилэр*

Мазкур шевада *-джатыр*||*-джотыр* аффикслари билан ҳосил қилинган ҳозирги замон феъл формасига нисбатан *-йеп* аффикси билан ясалувчи феъл формалари актив ишлатилади. Аслида *-йеп* формаси *-ётиб* > *-йап* > *-йеп* (*-яп*)⁹⁸ шаклида юзага келган.

Қарапчи, Қайирма (Уратепа) қишлоқлари қариялари нутқида ҳозирги замон феъли феълнинг равишдош шаклига *-джэп*||*-джэтыр* ҳамда тусловчи қўшимчаларни қўшиш билан ҳосил қилинади:

- I ш. *бэраджэпэн* *бэраджэпмыс* (бораёпмиз)
 II ш. *бэраджэпсэн* *бэраджэпсыс*
 III ш. *бэраджэпты* *бэраджэпты* (лар)
 I ш. *бэраджэтырман* *бэраджэтырмыз* (бораётир-миз)
 II ш. *бэраджэтырсан* *бэраджэтырсыз*
 III ш. *бэраджэтыр* *бэраджэтыр* (лар)

Шевадаги *-джэп* аффикси аслида *ётиб* феъли билан узвий алоқадор: *ётиб* (*йэтиб*) > *йэтып* (*й* > *дж*) > *джэтып* > *джэ(ты)п* > *джэп*. *-ты* товуш бирикмаси талаффузда туширилган.

Ҳозирги-келаси замон формаси

Ҳозирги-келаси замон аниқлик формаси. Қарлуқ группа шеваларида, масалан, Ошоба шевасида ҳозирги-келаси замон аниқлик формаси феъл ўзақларига *-э*||*-й* аффикси + шахс-сон қўшимчалари қўшиш билан ясалади:

- I ш. *терэмэн, өқъймэн* *терэвьс, өқъйвьс* (уқиймиз)
 II ш. *терэсэн, өқъйсэн* *терэсьс, өқъйсьс*
 III ш. *терэдъ, өқъйдъ* *терэдъла, өқъйдъла*

⁹⁷ Шевада *сыз-* феъли *чизмоқ* ҳамда *сизмоқ* маъноларида қўлланади.

⁹⁸ Иўлдошев А. Манкент шевасида феълларнинг замон формалари. Ўзбек филологияси масалалари. ТошДУ илмий асарлари. Тошкент, 1968, 18-бет.

Тожикистоннинг жанубидаги қарлуқ шевасида бу феъл формаси қуйидагича тусланишга эга:

I ш. <i>ъ:чэмән</i>	<i>ъ:чэвуз</i> (ичамиз)
II ш. <i>ъ:чэсэн</i>	<i>ъ:чэсъллә</i>
III ш. <i>ъ:чэду</i>	<i>ъ:чэдълә</i>

Қиёсланг: Тошкент шевасида

I ш. <i>эчънэмән</i>	<i>эчънэвуз</i> (э)
II ш. <i>эчънэсэн</i>	<i>эчънэсъллә</i>
III ш. <i>эчънэдъ</i>	<i>эчънъшэдъ</i>

Қиёслаш кўрсатадики, тадқиқ қилинаётган шевадаги феъл формалари I—II шахс кўпликда тусланиши жиҳатдан бир оз фарқланади. Бироқ шевада III шахс кўпликда *-дълә* аффикси қўлланса, Тошкент шевасида *-ъш* аффикси ишлатилади.

Тадқиқ этилаётган шевада бу феълнинг бўлишсиз формаси *-мә + с + шахс-сон* қўшимчаси орқали ясалади:

I ш. <i>бэрмэсмән</i>	<i>бэрмэсвуз</i> (бормасмиз)
II ш. <i>бэрмэссән</i>	<i>бэрмэссълә</i>
III ш. <i>бэрмэс</i>	<i>бэрмэсълә</i>

Нижони (Ўратепа) қишлоғи аҳолиси нутқида ҳозирги-келаси замон феъли қуйидагича тусланади:

I ш. <i>кърэмән</i>	<i>кърэвуз</i> / <i>-кърэвъз</i> (кирамиз)
II ш. <i>кърэсэн</i>	<i>кърэсълә</i>
III ш. <i>кърэдъ</i>	<i>кърэдъ</i>

Бўлишсиз шакли:

I ш. <i>кърмъймән</i>	<i>кърмъйвъз</i> (кирмаймиз)
II ш. <i>кърмъйсән</i>	<i>кърмъйсълә</i>
III ш. <i>кърмъйдъ</i>	<i>кърмъйдъ</i>

Кўринадики, I шахс кўпликда феълнинг равишдош шаклига шахс-сон аффикси *-въз* / *-вуз* шаклида қўшилади. Мазкур феълнинг бўлишсиз шакли эса, I—II шахс бирлик ва кўпликда *-мъ + й* формасида ифодаланади. III шахснинг бирлик ва кўплиги учун фақат бирлик формаси ишлатилади.

Ўратепа районининг Топқоқ қишлоғи аҳолиси нутқида ҳозирги-келаси замон феъли феъл ўзагига + равишдош ясовчи аффикс + шахс-сон қўшимчасини қўшиш орқали ясалади:

I ш. <i>ме келәмә, өқъймә</i>	<i>бъз келэвъз, өқъйвъз</i>
II ш. <i>се келэсә, өқъйсә</i>	<i>сълә келэсъллә, өқъйсъллә</i>
III ш. <i>у келэдъ, өқъйдъ</i>	<i>улә келэдъ, өқъйдъ</i>

Қиёсланг: Чимкент областидаги ўғуз шевасида

I ш. <i>мән келәмә</i>	<i>бизәр келәмиз</i>
II ш. <i>сән келәсә</i>	<i>силәр келәсиләр</i>
III ш. <i>у(л) келәдъ</i>	<i>уләр келәди (ләр)</i> ⁹⁹ .

Парадигмадан маълумки, Топқоқ қишлоғи шеваси I—II—III шахс бирликда тусланиши жиҳатдан қиёсланаётган шевадан деярли фарқ қилмайди. Бироқ I—II шахс кўпликда ўрганилаётган шевада *-въз, -съллә*; ўғуз шевасида эса *-миз, -силәр* шаклидадир. Топқоқ қишлоғи шевасидаги феъл формаси бу жиҳатдан Тошкент ва Қарноб шевасидаги феъл формасининг тусланишини эслатади¹⁰⁰.

Мазкур шевада феълнинг бўлишсиз формаси, кўпгина ўзбек шеваларидагидек, феъл ўзагига *-ме + й + шахс-сон* аффиксларини қўшиш усули билан ясалади:

	Топқоқ	Нўғой ¹⁰¹
I ш. <i>келмеймә</i>	<i>келмейвъз</i>	<i>бермеймиз</i>
II ш. <i>келмейсә</i>	<i>келмейсъллә</i>	<i>бермейсиз</i>
III ш. <i>келмейдъ</i>	<i>келмейдъ</i>	<i>бермейдилер</i>

Қиёсланг: Поп шевасида¹⁰²

I ш. <i>қарашмейман</i>	<i>қарашмеймиз</i>
II ш. <i>қарашмейсан</i>	<i>қарашмейсиз</i>
III ш. <i>қарашмейди</i>	<i>қарашмейди</i> <i>-қарашмейдилар</i>

Шева материалларида I—II шахс кўплик *-въз, -съллә* тарзида. Поп шевасида шу шахсда *-миз, -сиз*. Қипчоқ группа шеваларида ҳозирги-келаси замон феъли феъл ўзагига равишдош ясовчи *-а||-ә||-е, -й + тусловчи* аффиксларни қўшиш билан ҳосил қилинади.

Ж. Ш. қипч.

I ш. <i>берәмән, джиремән</i>	<i>берәмис, джиремис</i>
II ш. <i>берәсән, джиресән</i>	<i>берәсис, джиресис</i>
III ш. <i>берәди, джиреди</i>	<i>берәди, джиреди</i>

⁹⁹ Абдуллаев Ф. А. Ўзбек тилининг ўғуз лаҳжаси. Тошкент, 1978, 95-бет.

¹⁰⁰ Шоабдурахмонов Ш. Ўзбек адабий тили ва ўзбек халқ шевалари. Тошкент, 1962, 169-бет.; Ражабов Н. Ўзбек тилининг Фарбий Самарқанд шевалари. Тошкент, 1977, 102-бет.

¹⁰¹ Грамматика ногайского языка (Фонетика и морфология). Черкесск, 1973, с. 224.

¹⁰² Шарипов О. Ўзбек тили Поп шевасининг морфологияси. Андижанский Государственный педагогический институт. Ученые записки. Филологическая серия. Андижан, 1957, с. 152.

Бу тусланиш ўзбек тилининг қипчоқ шеваларидаги каби умумий хусусият касб этади. Бироқ кўпгина қипчоқ шеваларида *ә* унлисининг *е* унлисига ўтиши (*ә > е*) деярли учрамайди. Бу жиҳатдан ушбу қипчоқ шевалари қорақалпоқ ва қозоқ тилларидаги феъл формасини эслатади. Қиёсланг: қорақалпоқ: *береди екен деп ала берме*¹⁰³.

Шуниси характерлики, мазкур феълнинг сўроқ юкламаси қипчоқ группа шеваларида *-ма||-ме||-на||-не* кўринишларига эга: *барама? джазама? келеме? көреме? бэрыппа? қэппа? кеппе?* Қарл.: *Сен бэрэсэн?* (сен борасанми?), *келэсэн?* (келасанми?) Бундай хусусият ўзбек тилининг Туркистон шеvasида ҳам учрайди¹⁰⁴: *барасам?* (ты пойдешь ли?), *оқыйсам?* (ты будешь учиться?).

Ҳозирги-келаси замон гумон формаси. Ленинобод регионида жойлашган Офтобрў ва Қизилпиллол қишлоғи қарлуқлари шеvasида ҳозирги-келаси замон гумон формасининг қўлланиши ўзига хос хусусиятларига кўра кўпгина ўзбек шеваларидан фарқланади. Мазкур шева вакиллари нутқида бу замон формаси феъл ўзакларига *йэр+шахс-сон* қўшимчаларини қўшиш билан ҳосил қилинади.

Шевада мазкур форма маъноси жиҳатдан ҳаракат ва ҳолатнинг бажарилишини гумон ва ноаниқ ҳолда кўрсатади.

I ш. *өқыйэрмэн, келыйэрмэн* *өқыйэрмэз^с, келыйэрмэз^с*
 II ш. *өқыйэрсэн, келыйэрсэн* *өқыйэрсэз^с, келыйэрсэз^с*
 III ш. *өқыйэр, келыйэр* *өқыйэрлэр, келыйэрлэр*

Ҳозирги-келаси замон гумон формасини ҳосил қилувчи *-йур||-йүр* аффиксининг «Тафсир»да, «Қиссасул-анбиё» ва «Муҳаббатнома»да кенг қўламда қўлланилганлигини Ш. Шукуров фактик мисоллар асосида кўрсатиб берган¹⁰⁵. Масалан:

I ш. *оқыйурмэн* *оқыйурмиз^с|-биз*
 II ш. *өқыйурсэн* *өқыйурсиз*
 III ш. *оқыйур* *оқыйурлар*

¹⁰³ Баскаков А. А. Каракалпакский язык (Фонетика и морфология). Ч. II. М., 1952, с. 426—427.

¹⁰⁴ Мухамеджанов К. Туркестанский говор узбекского языка. АКД. Ташкент, 1970, с. 22.

¹⁰⁵ Шукуров Ш. История развития глагольных форм узбекского языка. Ташкент, 1966, с. 84.

I ш.	<i>алйэрын</i> <i>алйарман алйарыс</i> <i>алйармыз</i>
II ш.	<i>алйарсын</i> <i>алйарсыңыз</i>
III ш.	<i>алйар</i> <i>алйар (лар)</i>

Гагауз тилида¹⁰⁷ Эски ўзбек тилида¹⁰⁸

I ш.	<i>башлээрым башлээрыз</i>	<i>йэйўрмэн</i>
II ш.	<i>башлээрсын башлээрсыңыз</i>	<i>тилэйўрмэн</i>
III ш.	<i>башлээр</i> <i>башлээрлар</i>	<i>ишлэйўр биз</i> <i>сөзлэйўр биз</i>

Тадқиқ этилаётган шевадаги феъл формасининг яса-лиши туркман ва гагауз, шунингдек озарбайжон, турк тилларидаги формага анча яқин туради. Бу тусланиш Офтобрў ва Қизилпилол қишлоғи шевасида келаси замон гумон феъллини ҳосил қилса, туркман ва гагауз тилларида эса ҳозирги-келаси замон феъллини ҳосил қилади.

Шуни айтиш керакки, *-йур* | | *-йур*, (*-р*), *-ар* | | *-эр*, *-ур* | | *-ур*, *-ыр* | | *-ур* аффиксининг келиб чиқиши туркологик адабиётларда турлича талқин қилинган. А. Н. Кононов *-ар* | | *-эр* вариантыни жўналиш келишигининг қадимги *-ғар* | | *-гер* < *-ғару* | | *-гару* формантидан келиб чиққан деб кўрсатади ва *-ыр* | | *-ур*, *-ур* | | *-ур* вариантларини сифат ясовчи *-гыр* | | *-гир* аффикси билан алоқадор, деб ҳисоблайди¹⁰⁹. Ш. Шукуров эса *-йур* | | *-йур*, *-ур* | | *-ур*, *-ыр* | | *-ур* аффиксини тарихан мустақил грамматик маънога эга бўлган, икки морфеманинг бирикувидан ташкил топган таркибли аффикс деб кўрсатади:

1. *-а* | | *-э*, *-у* | | *-ү* (*йу* | | *йү*), *-ы* | | *-и* равишдош кўрсаткичи;

2. *-р*—замон (вид) кўрсаткичи (*бар+а+р* | | *-бар+у+р* | | *-бар+ы+р*, | | *-бил+э+р* | | *-бил+ү+р*, *-бил+и+р*, *бошла+йу+р*, *ишлэ+йу+р* каби). Ҳозирги-

¹⁰⁶ Баскаков Н. А. Система спряжения или изменения слов по лицам в языках тюркской группы. Морфология, ИСГТЯ. М., 1956, с. 271.

¹⁰⁷ Покровская Л. А. Грамматика гагаузского языка (Фонетика и морфология). М., 1964, с. 181.

¹⁰⁸ Фозилов Э. Ўзбек тилининг тарихий морфологияси. Тошкент, 1965, 85-бет.

¹⁰⁹ Кононов А. Н. Грамматика современного турецкого литературного языка. М.—Л., 1956, с. 225—226; Яна қаранг: Баскаков Н. А. Каракалпакский язык (Фонетика и морфология). М., 1952, с. 425; Малов С. Е. Памятники древнетюркской письменности. М.—Л., 1951, с. 190.

келаси замон феъли аффикси таркибидаги-р форманти этимологик жиҳатдан жўналиш келишигининг қадимги кўрсаткичи бўлмиш-ру//рү аффикси билан боғлиқ¹¹⁰.

Ҳозирги-келаси замон гумон феъли Тожикистон ССРнинг жанубида жойлашган қарлуқ шеваси вакиллари нутқида келаси замон сифатдош ясовчи -(ə)р аффиксига +шахс-сон қўшимчаларини қўшиш орқали ясалади:

- I ш. *өлтурармән, өлтърармән өлтурарвуз // өлтърар-вуз*
 II ш. *өлтурарсэн // өлтърарсэн өлтурарсъллә // өлтърарсъллә*
 III ш. *өлтурардъ // өлтърардъ өлтурардълә // өлтуръ-шароъ // өлтъръшароъ*

Қарлуқ тип шеваларнинг айримларида мазкур феълнинг бўлишсиз шакли -мэр аффикси орқали ясалади:

- I ш. *өлтурмэрмән өлтурмэрвуз* (ўтирмаймиз)
 II ш. *өлтурмэрсән өлтурмэрсъллә* (ўтирмайсизлар)
 III ш. *өлтурмэрдъ өлтурмэрдълә* (ўтирмайдилар)

Шуниси характерлики, Тожикистон ССРнинг жанубий қисмида жойлашган қарлуқ шеваси вакиллари нутқида ҳозирги-келаси замон гумон феълнинг яна бир формаси феъл ўзагига -(ə)р + тусловчи аффикси + дэ юкламасини қўшиш орқали ясалади. Бунда иш-ҳаракатнинг бажарилиши гумон ва абстракциялаш орқали англашилади:

I ш. <i>узэрмәндә</i>	<i>узэрвуздә</i>
II ш. <i>узэрсәндә</i>	<i>узэрсълләдә</i>
III ш. <i>узэрдә</i>	<i>узэрдә</i>

Маълумки, -дэ элементи бирлик ва кўпликда учала шахсларга қўшила олиш хусусияти билан ажралиб туради. Бўлишсиз формаси: *бэрмэрмәндә, бэрмэрсәндә, бэрмэрдә* тарзидадир.

Ошоба шевасида эса мазкур феъл формаси қуйндагича тусланади.

I ш. <i>келәрмән</i>	<i>келәрвѣс</i> (келармиз)
II ш. <i>келәрсән</i>	<i>келәрсѣс</i>
III ш. <i>келәр</i>	<i>келәрлә</i>

¹¹⁰ Шукуров Ш. Ўзбек тилида феъл замонлари тараққиёти. Тошкент, 1976, 121-бет.

Бўлишсиз шакли эса ўзакка *-мэс* (*-мэ + с*) аффикси ва феъл тусловчиларини келтириш билан вужудга келади:

I ш. <i>келмэсмэн</i>	<i>келмэсвэс</i> (келмасмиз)
II ш. <i>келмэссэн</i>	<i>келмэссэс</i>
III ш. <i>келмэс</i>	<i>келмэслэ</i>

Қиёсланг: тува тилида: *ап тур бис, ап тур силер, ап тур*¹¹¹.

Иторчи қишлоғи шеvasида бу феъл формаси қуйидагича тусланади:

I ш. <i>бэрэрдэм</i>	<i>бэрэрдэг</i>
II ш. <i>бэрэрдэй</i>	<i>бэрэрдэйнэ</i>
III ш. <i>бэрэрдэ</i>	<i>бэрэрдэвлэ</i>

Бунга ўхшаш фонетик ҳодисани караим тилида ҳам учратамиз. Қиёсланг: *келдим, келдий, келди; келдик, келдийиз, келдилер*¹¹². Бу феъл тусланишида ўрганилаётган шевадаги II шахс бирлик ва кўпликда ҳамда караим тилида ҳам *нэ* ундоши *й* тарзида ўзгарган. Лекин шевада I—II шахс кўпликда *-дэг, -дэйнэ*; қиёсла-наётган шевада эса *-дик, -дийиз* формасидадир.

Шунингдек, ҳозирги-келаси замон гумон формаси Топқоқ қишлоғи шеvasида ҳам Наманган, Чимкент области ўғуз шеваларидаги каби ҳозирги-келгусида бўладиган ҳаракат, ҳолатнинг бўлишини конкрет эмас, балки гумон, тусмол тарзида англатади. Қиёсланг:

	Топқоқ	Наманган ¹¹³
I ш. <i>терэрмэ</i>	<i>терэрвуз</i>	<i>кетэрмэ: кетэрмэз</i>
II ш. <i>терэрсэ</i>	<i>терэрсэвлэ</i>	<i>кетэссэ: кетэссэвлэ</i>
III ш. <i>терэр</i>	<i>терэр</i>	<i>кетэр: кетэшэр</i>

Чимкент ўғуз шеваларида¹¹⁴

I ш. <i>мэн и:шлэрмэ</i>	<i>и:шлэрмиз</i>
II ш. <i>сэн и:шлэрсэ</i>	<i>и:шлэрсэвлэр</i>
III ш. <i>у(л) и:шлэр</i>	<i>и:шлэрлэр</i>

Қиёсдан маълумки, тадқиқот объекти қилиб олинган шевада I—II шахс кўпликда *-вуз, -сэвлэ* бўлса, шу

¹¹¹ Исхаков Ф. Г., Пальмбах А. А. Грамматика тувинского языка (Фонетика и морфология). М., 1961, с. 381.

¹¹² Мусаев Қ. М. Грамматика караимского языка (Фонетика и морфология). М., 1964, с. 272; Прак О. Я. Очерк грамматики караимского языка (крымский диалект). Махачкала, 1976, с. 146.

¹¹³ Алнев А. Ю. Узбек диалектологиясидан материаллар. Тошкент, 1974, 129-бет.

¹¹⁴ Абдуллаев Ф. А. Узбек тилининг ўғуз лаҳжаси, 96-бет.

шахсларда Наманган, Чимкент ўғуз шеваларида -мъз// -миз, -сълә// -съләр ҳамда Наманган шеvasида -э ун- лиснинг чўзиқлиги ҳисобига шахс-сон қўшимчасидаги -н товуши туширилган.

Шуниси қизиқарлики, Топқоқ қишлоғи шеvasида мазкур феълнинг бўлишсиз шакли -мә + р аффикси ор- қали ясалса, қиёс қилинаётган шеваларда эса -мә + с қўшимчаси орқали ясалади.

Топқоқ

I ш. <i>термәрмә</i>	<i>термәрвуз</i> (термаймиз)
II ш. <i>термәрсә</i>	<i>термәрсълә</i>
III ш. <i>термәр</i>	<i>термәрлә</i>

Қиёсланг: Чимкент ўғуз шеvasида

I ш. <i>и:шләмәсмә</i>	<i>и:шләмәсмиз</i> (ишламаймиз)
II ш. <i>и:шләмәссә</i>	<i>и:шләмәссъләр</i>
III ш. <i>и:шләмәс</i>	<i>и:шләмәсләр</i>

Панжакент райони қарлуқ шеvasида ҳозирги-келаси замон гумон формаси эски ўзбек тили учун характерли бўлган -ғу// -ғу аффиксларини феъл ўзакларига қўшиб, сўнгра шахс-сон қўшимчаларини келтириш усули билан ясалади. Қиёсланг:

Панжакент қарлуқ шеvasида Эски ўзбек тилида¹¹⁵

I ш. <i>элғум</i>	<i>элғумъз</i>	<i>алғум</i>	<i>алғумыз</i>
II ш. <i>элғуң</i>	<i>элғуңъз</i>	<i>алғуң</i>	<i>алғуңыз</i>
III ш. <i>элғусъ</i>	<i>элғусъ</i>	<i>алғусы</i>	<i>алғулары</i>

Парадигмадан кўринадики, шевада III шахс кўплик формаси бирликда ифодаланса, эски ўзбек тилида -лары аффикси олиб тусланиши характерлидир.

Ҳозирги-келаси замон гумон феълнинг -ғу аффикс- ли формаси тадқиқ этилаётган қарлуқ тип шеваларда бэр, йэғ (йўқ) модал сўзлари билан ҳам ифодаланади: сәннән// -сәннән *элғум бэр, мәнъ ъ:нән* (ундан) *элғум йэғ, мәнъ у къ:шъгә пул бергум бэр// -бэ.*

-ғу аффиксининг этимологияси ҳақида туркологик адабиётларда турли фикрлар баён қилинганлигини Ш. Шукуров ўз асаарида қайд этган¹¹⁶.

¹¹⁵ Шукуров Ш. Ўзбек тилида феъл замонлари тараққиёти. Тошкент, 1976, 148-бет; Мелиев К. Имя действия на -ғу в современном уйгурском языке. Труды САГУ. Иранская и тюркская филология. Ташкент, 1957, с. 53—55.

¹¹⁶ Шукуров Ш. Ўзбек тилида феъл замонлари тараққиёти, 145—146-бетлар.

Қипчоқ тип шеваларда ҳозирги-келаси замон гумон феъли форманти қарлуқ ва кўпчилик ўзбек шевалари ҳамда адабий тилдан фарқ қилиб, келаси-замон сифатдоши функциясидаги *-ғуч// -қуч// -гүч// -күч* фонетик шаклларига тусловчи аффиксларни қўшиш билан ҳосил қилинади:

- I ш. *барғучман, кегүчмән* *барғучмыс, кегүчмис*
(келармиз)
II ш. *барғучсан, кегүчсэн* *барғучсыс, кегүчсис*
(келарсиз)
III ш. *барғуч, кегүч* *барғуч, кегүч* (келар)

Фикримизча, *-ғуч* аффикси эски ўзбек тилидаги *-ғучи*, XI аср ёзма ёдгорликлар тилидаги *-ғисоқ// -гисак* аффиксларига алоқадордир¹¹⁷.

МАЙЛ КАТЕГОРИЯСИ

Майл категорияси ҳаракат билан субъект орасидаги алоқанинг воқеликка муносабатини кўрсатади.

Қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларида феълнинг ижро, буйруқ-истак ҳамда шарт ва мақсад майллари мавжуд.

Ижро майли қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда субъект томонидан уч замоннинг бирида амалга оширилган, амалга оширилаётган ёки амалга оширилмоқчи бўлган ҳамда амалга оширилмаган иш-ҳаракат, ҳолатни ифодалайди.

Қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда ижро майли фонетик ва англатган маъно хусусиятларига кўра бирмунча фарқланади: *этәнъ ушлән эллъ, мән дәйрәнъ эхәнъ-бэхәнъ көрдъм, текән нун бермәйдъ, мән укэмә хот йэзъпийэтъптъмән* каби.

Қарлуқ группа шеваларида буйруқ майлининг II шахс бирлиги учун *-гән// -гун*, қипчоқ тип шеваларда эса *-ғын// -қын// -гин// -кин// -ғун// -ғой// -қой* аффикслари ишлатилади. *-ғын* аффикси билан ясашиш хусусияти қозоқ, қирғиз, қумиқ, олтой, туркман, уйғур ҳамда қадимги туркий тилларда учрайди. Ленинобод области Уратепа районидаги Шаҳристон зонасидаги қипчоқлар шевасида ҳам *-ғын* аффикси актив қўлланади. Қиёсланг:

¹¹⁷ Шукуров Ш. Эски ўзбек тилида келаси замон феъллари (ёзма ёдгорликлар асосида). УТАМ. Тошкент, 1960, I, 79-бет; Мелниев К. Кўрс. асар, 84—95-бетлар; Муталлибов С. XI аср ёзма ёдгорликларида феъл категориялари. Тошкент, 1955, 52-бет.

Ж. қарл. Лақай Шаҳри- Қипчоқ¹¹⁸ Караим.
стон қирғиз, олтой¹¹⁹

сэгун салағой сэгын сэгунэй салғын
бэгун барағой бэрғын бэрғунэй барғай барғин
эгун элағой эғын эгунэй алғын

Кўринадики, қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларида буйруқ майлининг II шахс бирлиги феъл ұзағи бұлиб, сода ва кенгайған шақларда ұз ифодасини топған: *э* (ол), *қо* (қол), *сэ* (сол), *бэ*: (бор), *эгун*, *эғын* (олгин), *салағой* (сола қол) ва бошқалар.

Шу факт характерлики, қипчоқ-лақай, Шаҳристон шеваларида буйруқ-истак майли *-ғой// -ғын* аффикси билан ҳосил қилиниб, бунда истакка нисбатан қатъий буйруқ, ҳаракат ва ҳолатни амалга оширишга ундаш каби маънолар англашилади.

Бундан ташқари, буйруқ феъли илтимос, маслаҳат, II шахсда эса ҳурмат маъносини ифодалайди. Бу ҳолатни ҳар иккала группа шева вакиллари нутқида учратамиз. Жанубий Тожикистондаги қарлуқ шевасида II шахс буйруқ-истак феъли ҳурмат, қисташ, илтимос, буйруқ маъносини ифодалаганда *-гэнъң// -гунъң* аффикслари феъл ұзағига бирикади: *бэгунъң*, *кеткэнъң*, *тургэнъң*, *эгунъң* каби. Қиёсланг: Қашқадарё шевасида: *коргэнъңг*, *эргэнъңг*, *келгэнъңг*; қирғиз: *барғинін//* туркм.: *болғунинг*¹²⁰.

Шуниси характерлики, Ашт районидаги қипчоқ шеваси вакиллари нутқида буйруқ-истак майли *-ғуной// -қуной* аффикси орқали ифодаланнади. Бунда илтимос, ялиниш, маслаҳат, буйруқ каби маънолар англашилади: *сен бэрғуной*, *сен джэзғуной*, *сен йенди джатқунэй*, *кеғунэй*, *кеғунэй-да* (кела қолсанг-чи) каби.

¹¹⁸ *Сэгун* сўзи «сўнг» кўмакчиси ва «солгин» феъли ўрнида ишлатилади. Наманган область Янгиқўрғон ҳамда Қурама шеваларида *-ғын* аффикси билан ясалувчи майл тури учрайди: Абдуллаев Ф. Кипчакский говор узбекского языка (по материалам Янгикурганского района Наманганской области). АҚД, Ташкент, 1957, с. 16.

¹¹⁹ Мусаев К. М. Грамматика караимского языка (Фонетика и морфология). М., 1964, с. 287; Юнусалиев Б. М. Кыргыз диалектологияси. Фрунзе, 1971, 179-бет; Щербак А. М. Очерки по сравнительной морфологии тюркских языков (Глагол). Л., 1981, с. 46—47.

¹²⁰ Щербак А. М. Очерки по сравнительной морфологии тюркских языков (Глагол). Л., 1981, с. 47; Юнусалиев Б. М. Кыргыз диалектологияси. Фрунзе, 1971, 179-бет; Мусаев К. М. Грамматика караимского языка. Фонетика и морфология. М., 1964, с. 287.

Ленинобод районидаги Кўчкак, Хамиржў, Булоқ, Ниёзбек, Қўлкент шеваларида мазкур буйруқ-истак майли *-гън* аффикси билан ясалади: *бэргън, кегън, қөйгън* каби. Бунда ҳаракат-ҳолатни бажаришга ундаш, илтимос, буюриш каби маънолар ўз ифодасини топади. Лекин шуни айтиш ўринлики, бу майл турида буйруқдан қўра истак маъноси устунликка эга.

Қипчоқ-лақай шевасида буйруқ майлининг II шахс бирлиги *-гын//гин* формасига *-ын//ин* аффикси қўшиш орқали ясалиб, бунда таъкидлаш, бўрттириш, кучайтириш, ортиқча буюриш каби маъноларни ифодалаши характерлидир: *йертеги джерди, бечем, ҳайдәп қойғынын; вәзиңнен кәтте сөйлегендә сен джим турғынын; сен кечеги қошықты айтқынын*.

Қипчоқ-лақай шевасида буйруқ-истак майлини ҳосил қилувчи яна бир характерли форма мавжудки, бу феълнинг равишдош формасидан сўнг қўшиладиган *-ғойғыр* қўшма аффиксидир. Бунда буйруқ-истак маъноси янада кучайтирилиб, таъкидлаб кўрсатилади: *сен бэрағойғыр* (сен бора қолгин), *келеғойғыр* (кела қолгин), *қойағойғыр* (қўя қолгин), *чүшәғойғыр* (туша қолгин). Бу майлнинг бўлишсиз шакли феъл ўзагига *-май!/ -мей* қўшимчасини қўшиш орқали ясалади: *бэрмайғойғыр* (бормай қўя қолгин), *кемейғойғыр* (келмай қўя қолгин) каби.

Уратепа районидаги Шаҳристон қишлоқ Советига қарашли Қайирма қишлоғи (қипчоқ) шевасида буйруқ-истак майлининг II шахс бирлиги *-ғэй//ғэйэй* аффикси билан ясалиб, бунда сўзловчининг феъл ўзагидан англашилган иш-ҳаракатни бажаришга ёки бажармасликка бўлган ўта истаги, тилаги, хоҳиши, илтимоси, орзуси ва интилиши каби маънолар ифодаланади. *-ғай* (*-гэй, -қай, -кэй*) формаси дастлаб *-га* (*-гә, -қа, -кә*) шаклида бўлиб, кейинчалик унга [й] ундоши қўшилганлигини Ш. Шукуров қадимги ёдгорликлар ва ҳозирги туркий тиллар материаллари асосида ишонарли равишда кўрсатиб берган¹²¹. Шевада *-ғэйэй* аффикси аслида *-ғай, -эй* ундови типига бўлиб, *-эй* ундовидаги *-э* товушининг чўзиқланиши натижасида *ғай-э-эй > ғайэй >*

¹²¹ Шукуров Ш. *-ғай* аффиксининг тарихига доир. УТА, 1964. 3-сон, 66—68-бетлар; Шу автор. Узбек тилида феъл майллари тараққиғи. Тошкент, 1980, 18—25-бетлар; Шербак А. М. Очерки по сравнительной морфологии тюркских языков (Глагол), с. 44—49; Баскаков Н. А. Каракалпакский язык (Фонетика и морфология). Ч. I. М., 1952, с. 445—447.

ғайдай шаклига келган. Масалан: *бэрағайдай, келэғайдай, турағайдай* (турақолгин).

Шунингдек, мазкур шевада буйруқ-истак майлининг II шахс бирлиги *-ғай* аффикси билан ҳам ҳосил қилинади. Бунда буйруқ, истақ, орзу, тилақ каби маънолар ифодаланади. *сен бэрэғай, сен воқыйғай, сен джазағай, сен келэғай* каби. Шевада буйруқ-истак майлининг II шахс бирлиги шева вакиллари нутқида *-ғайдай* аффикси билан ясалувчи форма актив қўлланиши билан характерлидир.

Тадқиқ этилаётган қипчоқ тип шеваларда буйруқ майлининг II шахс бирлиги феълнинг *-э, -й* аффиксли равишдош шаклига *-ғай//ғой* аффиксларини қўшиш орқали ҳам ясалади. Бироқ *-ғай* аффикси билан ясалувчи феъл формаси оддий истақ, хоҳиш, туйғу, юмшоқлик маъноларини ифодаласа, *-ғой* аффикси билан ясалувчи феъл шакли эса бирор иш-ҳаракатни қатъий бажаришга аҳд қилиш, қатъий буйруқ, дўқ қилиш каби маъноларни англатиши жиҳатдан бу аффикслар биридан фарқ қилади: *келэғай* (кела қол), *джазағай* (ёза қол), *турэғай* (тура қол), *чүшэғай* (туша қол), *келэғой, джазағой, турэғой, чүшэғой*.

Ленинбод области территориясидаги қипчоқ тип шеваларда буйруқ майлининг II шахс бирлик ва кўплиги феълнинг *-э, -й* аффиксли равишдош шаклига *-ғайың// -ғайыңлар, -ғойың// -ғойыңлар* аффиксини қўшиш билан ясалади: *тикэғайың//тикэғайыңлар, джүреғайың//джүреғайыңлар, барағайың//барағайыңлар; тикэғойың//тикэғойыңлар, джүреғойың//джүреғойыңлар, барағойың//барағойыңлар*. Бу феъл шакллари илтимос, истақ, хоҳиш ва бирор ишни бажаришга мойиллик каби маъноларни англатади.

Буйруқ майлининг III шахс бирлик ва кўплиги қипчоқ тип шеваларда *-син// -сын* аффикси орқали ифодаланади. Бунда бу феъл шакли иш-ҳаракатни бажартиришга қатъий ундаш, амалга ошириш, маслаҳат бериш, даъват қилиш каби маъноларида ишлатилади: *волар донни күйзэсин//түйсин* (донни келига солиб янчин); *айағы аврувға джолықсын* (оёғи оғриққа йўлиқсин); *йенеңе айт бувдайдан хэбэр эсин; бели аврув боса үйиде джэтсын*.

Қипчоқ тип ва қарлуқ шеваларида *-ч, -ш* ундошлари билан тугаган феъл ўзақларига адабий тилдаги *-син*

аффикси ассимилятив ҳолатда *-чин// -чын, -шин// -шын*, қарлуқда *-чун// -шун* вариантларида қўшилади: *қач-чын, коч-чин, пишшин, чүшшин*; қарл.: *эччун, эччун, пэ:шшун, чушшун* каби.

Шунингдек, қипчоқ тип шеваларда буйруқ майлининг III шахс бирлик ва кўплик формаси феълнинг *-э, -й* аффиксли равишдош шаклига *-ғай// -ғойсынлар* аффиксини қўшиш орқали ҳам ясалади. Бунда истак, хоҳиш, илтимос, ҳурмат каби маънолар ифодаланади: *ул бачеларди қычқырағайсын// қычқырағойсын, бирэз гүрүңләшэғайсынлар// гүрүңләшэғойсынлар*.

Шуниси эътиборлики, Ленинобод районидаги қипчоқ тип шеваларда буйруқ майлининг яна бир формасининг II шахс бирлик ва кўплиги мавжудки, бу *-э, -й* аффиксли равишдошга *-ғойғайың* элементини бириктириш йўли билан ҳосил бўлади. Мазкур майл тури иш-ҳаракатни бажаришда, амалга оширишда ўта илтимос, ўта хоҳиш, ўта истак ва туйғу, ўта бўрттириш, ошириш каби маъноларни англатиши билан характерлидир: *силер авқатты джеп кетэғойғайың, джейди илдэм питкизэғойғайың, тойға вөзиңиз воларға// вуларға эйтэғойғайың* каби.

Шуниси характерлики, қипчоқ тип шеваларда ўзбек адабий тилидаги III шахс бирликни кўрсатувчи *-син* аффикси ўрнида *-ғэйғэй* қўшма аффикси ишлатилади. Бунда иш-ҳаракатнинг ўта бажарилиш истаги буйруққа нисбатан кўпроқ ифодаланади: *экэм үчип кетэғэйдэ* (кета қолсин). *Бул свит джэнэғэйғэй* (ёна қолсин). *Бэчэм эрмийэдэн чэқэнақа келэғойғэй* (кела қолсин).

Ленинобод областидаги Шаҳристон қипчоқ шевасида буйруқ-истак майлининг II шахс бирлиги феъл ўзагига *-ғыр// -ғир// -қыр// -кир*¹²² аффиксларини қўшиш

¹²² *-ғыр// -ғир* аффикси қипчоқ тип шеваларда лаънатлаш ҳақорат қилиш, қарғаш ёки истак, тилак каби маъноларни ифодалайди: *вөстей қоғыр* (ўсмай қолгин), *қырылып кеткир* (қирилиб кетгин) каби. Айрим тилшунослар бу формани буйруқ-истак майлининг II шахс формалари қаторига киритадилар. Қаранг: Кононов А. Н. Грамматика современного узбекского литературного языка. М.—Л., 1960, с. 206. Дарвоқе, *-ғыр// -ғир* аффикси тадқиқ этилаётган қипчоқ шевасида II ва III шахсга нисбатан ишлатилади. Бироқ шунини қайд қилиш керакки, ҳозирги ўзбек ва бошқа туркий тилларда буйруқ-истак майлининг II шахс бирлик формасига *-чи* юкламаси қўшилиб ифодаланса (*бор-чи, бер-чи* тарзида), қипчоқ шеваларда эса *бор-дэ* (боргин), *кел-дэ* (келгин), *о-дэ* (олгин), *дэжоз-дэ* (ёзгин) формаларида қўлланади; *сен кэпирэтинкэ бордэ* (сен магазинга боргин), *қаттэ дэжоз-дэ* (хатни ёзгин) ва бошқалар.

билан ҳосил бўлади. Бунда ўта буйруқ, қисташ, истак, тилак каби маънолар ифодаланади: *сен бул чалвурды эғыр* (олгин), *йеки кунге кегир* (кегин), *қэзықты бул джерге қэққыр* (қоққин), *йешшекти шол джерге байлағыр* (бойлагин). Бироқ ўзбек адабий тилининг III шахсдаги бирлик *-син* аффикси функциясини тадқиқ этилаётган шевада *-ғыр// -қыр* аффикси бажаради: *вол йенесини көрип кегир* (келсин), *бэчең джэмэн қылғыны тайлағыр* (ташласин), *бэчем, қассап-қа эйт, манэв қойды сойғыр* (сўйсин). Қиёсланг: Хўжайли шевасида¹²³:

мэртэбэси зийат боғур, қолуңа гүл пэткир, авзыңа джилан джумуртқалағыр (оғзингга илон тухум сочсин). Демак, *-ғыр// -қыр* аффикси буйруқ, илтимос маъноларида қўлланади.

-ғыр// -қыр аффикси «Девону луготит турк»да *-ғи¹// -гил, қил// -кил* аффикслари орқали ясалган: *барғил, турғил, тағқа ағқил, жармақ тэргил*; А. Навоий асарларида ҳам *-ғил// -гил// -гин -қил// -қин// -кин*¹²⁴. Хуллас, *-ғыл// -гил// -қыл// -кин* аффиксли форма эски ўзбек тили тараққиётининг ҳамма даврларида, ҳатто XX аср бошларида ҳам, актив ишлатилган¹²⁵.

Тожикистон республикасининг жанубида яшовчи қарлуқ шеваси вакиллари нутқида буйруқ-истак майлининг III шахс бирликдаги *-син* аффикси функциясини *-дэг// -тэг// -лэг* аффикси бажаради. Бу жиҳатдан мазкур шева бошқа кўпгина ўзбек шеваларидан ҳамда баъзи туркий тиллардан кескин фарқ қилади. III шахсдаги *-сун// -сүн* аффикси билан бир қаторда адабий тилимиздаги буйруқ-истак майлининг *-дик* аффиксли *асрадик, келдик* типидagi формаси ҳам қўлланган. Бу форма жанубий Тожикистондаги қарлуқ шевасида актив ишлатилади: *э:шлэдэг* (ишласин)); *бь:шэртэг* (пиширсин), *эллэг* (олсин) каби. Дарҳақиқат, Ш. Шукуров таъкидлаганидек, буйруқ-истак майлининг III шахс маъносини ифодаловчи *-дик (-тик)* аффиксли форма Алишер Навоий асарлари тилида сунъий равишда пайдо бўлган одатдан ташқари ҳолат эмас, балки маълум

¹²³ Ибрагимов Ю. М. Морфология ходжейлийско-кунградских говоров узбекского языка. АКД. Ташкент, 1974, с. 15.

¹²⁴ Девону луготит турк. Индекс. Тошкент, 1967, 499-бет; Фозилов Э. Қадимги обидалар ва Алишер Навоий тили. Тошкент, 1969, 43-бет; Иванов С. Н. Родословное древо тюрков Абул-Газихана Хивинского. Ташкент, 1969, с. 167.

¹²⁵ Турдалиев Б. 1905—1917 йиллар вақтли матбуот тилининг морфологик хусусиятлари. Канд. дисс. Тошкент, 1969, 101-бет.

диалектал асосга эга бўлган реал ҳодиса эканлигини кўрсатувчи далиллардир¹²⁶.

-дик (-тик) аффиксининг этимологияси ва таркиби хусусида туркологик адабиётларда турли қарашлар мавжуд¹²⁷.

Буйруқ-истак майлининг II шахс кўплиги қарлуқ группа шеваларида турлича ишлатилиши билан характерлидир. Ленинобод областининг Ғўлакандоз, Исписор, Андарсой ва Қатағон қишлоқлари шевасида бу майл тури -ъ:ң формасида ишлатилса, шу регионнинг Иторчи, Ошоба шевасида -уң// -ъйна, Жанубий Тожикистон қарлуқлари шевасида эса -уңна// -ъңна тарзида қўлланади: *сэлъң, қъл:ң, бэръйна, сэлъйна, қълъйна, элуңна, бэруңна, қълъңна, теръңна* каби.

Жанубий Тожикистондаги қарлуқ шеваси вакиллари нутқида буйруқ-истак майлининг II шахс кўплик формаси кўпинча ҳурмат, илтимос маъноларини эмас, балки буйруқ, дўқ, сенсираш, қатъий буйруқ маъноларини ифодалаши жиҳатдан юқорида кўрсатилган шевалардан бироз фарқланади. Шунингдек -на аффиксидан олдинги бўғин кучлироқ талаффуз қилинса, адабий тилдаги -да, -ку юкламалари вазифасида ҳам кела олади: *мен сеңна айтъм-на* (мен сенга айттим-ку), *эхъ өзъң келдъң-на* (ахир, ўзинг келдинг-да), *у ъ:штән келдъ:на, къ:төв өқъшкә чуштъ*.

Шуниси характерлики, Исфара район Лаккон қишлоғи шевасида II шахс буйруқ-истак майлининг кўплик шакли II шахс бирлик формасига -гар аффиксини қўшиш билан ҳосил бўлади: *бэръңгар, эңгар, кеңгар, нэнгә қарәңгар, нэннән еңгар, зәмбар гәлтәктъ көтәрәңгар* ва бошқалар.

Маълумки, ўзбек шеваларида, спорадик ҳолда $n \sim r$ мослиги ҳодисаси учраб туради. Ф. Абдуллаев *йәңге, тәңгә* сўзларининг *йәңңә, тәңңә* тарзида ишлатилишини қайд этган¹²⁸. Шунга кўра, текшириш объектимиздаги шевада ҳам $ңл > ңң > ңг$ ҳолати рўй берган: *бэръңлар > бэръңнәр*.

Ленинобод области Офтобрў, Қизилпилол, Хонобод қишлоқлари аҳолиси нутқида буйруқ-истак майлининг II шахс бирлик ва кўплиги учун бирлик шакли *бэръң*,

¹²⁶ Шукуров Ш. Ўзбек тилида феъл майллари тараққиёти. 76-бет.

¹²⁷ Шукуров Ш. Ўзбек тилида феъл майллари тараққиёти. 77-бет.

¹²⁸ Абдуллаев Ф. Фонетика хорезмских говоров. Ташкент. 1967, с. 146.

келъң ишлатилади. Бунда истак, буйруқ, ёлвориш каби маънолар англашилади.

Буйруқ-истак майли I шахс бирликда қарлуқ ва қипчоқ группа шеваларида (Ленинобод региони Офтобрў, Қизилпиллол, Хонобод ва Кўлкент қишлоқлари қарлуқлари шевасида) феъл ўзакларига *-ей// -ейън* аффиксини қўшиш орқали ясалади. Бундай хусусият ойрот, туркман ва қорақалпоқ тилларида *-ай// -ей, айын// -ейин// -эйин* аффикслари орқали вужудга келади: *мен Ёррейън// -бэррей; мен келей// -келейън*. Ойрот: *барайын*¹²⁹, *келейин*; туркман: *мен газдыр + айын, мен бүкдүрейин*¹³⁰; қорақалпоқ: *мени юйлендирейин-деп келе атырма? Сол тавғъа баланы тастайын-деп айтты*¹³¹; Хўжайли-Қўнғиротда: *гәшейин*¹³² ва бошқалар.

Маълумки, эски ўзбек тилида ҳам истак майли *-aj, -äj* ёки *-ajin ~ -äjın* аффикси билан ясалган. А. М. Шчербак *-ajin, -äjın* аффикси *-aj ~ -äj* формасига нисбатан қадимий эканлигини кўрсатади¹³³. Демак, *-aj// -äj* шакли кейинги даврга хосдир. Ш. Шукуровнинг кўрсатишича, *ғай* аффиксли форманинг I шахс бирлик формаси (*алғай + мән*) асосида шаклланган. Лекин *-ғай* аффиксли форма асосида буйруқ-истак майлининг ҳозирги туркий тиллардаги *-ғайым, -айым, -ым, -айын (-ай)* аффиксли *алғайым, алайым, алым, алайын (алай)* типдаги формалари, шунингдек ёзма ёдгорликларда учрайдиган *-ғайын* аффиксли *алғайын* типдаги формаси шаклланган.

ғай аффиксли форма ҳам аслида *-ға* аффиксли *алға + мән* типдаги формага [й] ундоши қўшилиши асосида пайдо бўлган: *алға + мән > алға + й + мән > алғай + мән*. Шундай қилиб, *-ға* аффиксли *алғамән* типдаги форма асосида дастлаб қуйидаги икки форма вужудга келган:

$$\text{алға} + \text{мән} \dots \begin{cases} \rightarrow \text{алға} + \text{м} < \text{алғам} \\ \rightarrow \text{алға} + \text{й} + \text{мән} > \text{алғай} + \text{мән} \end{cases}$$

¹²⁹ Дыренкова Н. П. Грамматика ойротского языка. М.—Л., 1940, с. 159.

¹³⁰ Сурбанов А. А., Курраев Н. Туркмен дилининг грамматикаси (Фонетика, морфология). I бolum, Ашгабат, 1965, 161-бег.

¹³¹ Баскаков Н. А. Каракалпакский язык (Фонетика и морфология). II. Ч. I, М., 1952, с. 448.

¹³² Ибрагимов Ю. М. Морфология ходжейлийско-кунградских говоров узбекского языка. АКД, с. 15.

¹³³ Шчербак А. М. Грамматика староузбекского языка. М.—Л., 1962, с. 156.

1) алғай + (ы) м > алғайым < алғай + мэн

2) алғай + (ы) н > алғайын

-га ва -ғай аффикслари таркибида ўзгариш юз бериб, бу аффикслардаги [Ғ] ундоши тушиб қолган¹³⁴.

Тожикистоннинг жанубида жойлашган қарлуқлар шеvasида ва Ленинобод областидаги Кўчкак, Ниёзбек, Нижони, Сороби, Топқоқ, Иторчи, Хамиржў, Лаккон, Деҳмой, Ғўлакандоз, Янгиқишлоқ ва Патар қишлоқлари қарлуқлари шеvasида (I шахс бирликда) буйруқ-истак майли -эй аффикси орқали ифодаланса, шу регионнинг Шўрқўрғон, Ошоба шеvasи вакиллари нутқида эса -эй//эйън формалари орқали ифодаланади: *турэй, кетэй; өтэрэй; турэй//турэйън, өлтэрэй//өлтэрэйън, йзэй//йзэйън* каби.

Шуниси қизиқарлики, буйруқ-истак майлининг I шахс кўплиги Жанубий Тожикистондаги қарлуқлар ва Ғўлакандоз қишлоғи шеvasида -нөг (яъни л>н, и>ө) фонетик мослиги бўлган, Янгиқишлоқ шеvasида *нэк*, Андарсойда -*лэк*, Исписорда эса Қарши шеvasига яқин ҳолатда -*луғ//лув*, Иторчи шеvasида -*нэй*, Лаккон ва Офтобрў, Қизилпиллол, Хонобод, Кўлкент қарлуқлари шеvasи вакиллари нутқида, Андижон шеvasидагидек, -*эйэк*, -*ейэк* аффикслари орқали ясалган. Қиёсланг: Ж. қарл. ва Ғўлакандозда: *бэ:зэ өкэйнөг, бэ:зэ бэрэйнөг//бэрэйнөг, қэ:лэйнөг, йурэйнөг//йурәнөг*; Янгиқишлоқ ва Андарсойда: *бэ:з бэрэйнэк, оқэйнэк, қэ:лэй-нэк, йурэйнэк//йурэйнэк//бэ:з бэрэйлэк, өкэйлэк, йурэйлэк, кетэйлэк*; Исписорда: *өкэйлуғ//өкэйлув, бэрэйлуғ//бэрэйлув, келэйлуғ//келэйлув*; Иторчи шеvasида: *бэ:з бэрэйнэй, оқэйнэй, келэйнэй*; Лаккон, Офтобрў шеваларида: *бэ:з бэрэйэк//бэрейэк, келэйэк//келейэк, оқэйэк//оқэйек*. Қиёсланг: Андижонда: -*ейлэк*; *бэрейлэк*; Тошк.: -*лув//лув*: *бэрэйлув, келэйлув*¹³⁵.

Шунингдек, қипчоқ шеvasида буйруқ-истак майлининг II шахс кўплиги феълнинг равишдош шаклига -*ғэйдайың//ғэйың* аффиксларини қўшиш орқали ясади: *бэрғэйдайың, келғэйдайың, турағэйдайың, бэрғэйдайың, келғэйың, турағэйың*. Лақай шеvasида буйруқ-истак майлининг I шахс кўплиги -*айық//йық//ық//ейик* аф-

¹³⁴ Шукуров Ш. Ўзбек тилида феъл майллари тараққиёти. 10—26-бетлар; Кононов А. Н. Грамматика языка тюркских рунических памятников VII—IX вв. Л., 1980, с. 187; Матгозиев А. XIX аср ўзбек тилининг морфологияси, 112—113-бетлар.

¹³⁵ Шоабдурахмонов Ш. Ўзбек адабий тили ва ўзбек халқ шевалари, 173-бет.

фикслари билан ясалади ва сўраш, илтимос, ҳурмат, истақ, орзу маъноларини ифодалайди: *биз бэрайық, қарайық, воқыйық, келейик, тикейик, кетейик* каби.

Ленинобод областидаги Уратепа райони Қайирма қишлоғи қипчоқ шеvasида эса мазкур майл шаклининг I шахс кўплиги *-ғойдйық//эйық//айық//ейик* аффикслари билан юзага келади: *биз бэрэғойдйық, биз келэғойдйық, биз келейик, биз кетейик, биз элайық, биз сорайық*. Бўлишсиз шакли: *биз бэрмэғойық, кемеғойдйық; биз эмэйық, бэрмэйық, джэзмэйық*. Бу жиҳатдан мазкур шева ўзбек тилининг қипчоқ шеваларига яқинлашса, *-ғойдйық* формаси билан ясаиш характериға кўра бу шевалардан сезиларли равишда фарқ қилади. Қиёсланг: ўзбек тилининг Ғарбий Самарқанд қипчоқ шеvasида: *толдурайық, сөйдйик, қылайық*¹³⁶.

Қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда буйруқ-истақ майлининг I шахс кўплик формаси кўшма феъллар билан ҳам ҳосил қилинади. Бироқ кўшма феъллар билан ясаиш усули шева вакиллари нутқида кам қўлланади: *бэ:з бугун бэзэргэ бэрсэг-бэрэйнуг, бу э:штэ қэ:лсэг-қэ:лэйнуг*. Қипчоқ: *мен завутқа бэрсэм-бэрэй, Душэнбе кетсэм-кетей*.

Шарт майли бирор иш-ҳаракат ва ҳолатнинг маълум шарт билангина бажарилишини кўрсатади. Шарт майли қарлуқ ва қипчоқ группа шеваларида адабий тилдагидек *-сэ, -се* аффикси билан шаклланиб, бирор иш-ҳаракатнинг маълум шарт асосида амалга оширилишини, юзага чиқишини билдиради.

Ж. Ш. қарл.

I ш. <i>эсэм</i>	<i>эсэг//эсэй</i> (олсак)
II ш. <i>эсэң</i>	<i>эсэйнэ//эсэлэрэң</i> <i>эсэңэз</i> <i>эсэңнэ</i>
III ш. <i>эсэ</i>	<i>эсэлэ//эсэлэр</i>

Бўлишсиз шакли:

I ш. <i>эмэсэм</i>	<i>эмэсэг//эмэсэй</i> (олмасак)
II ш. <i>эмэсэң</i>	<i>эмэсэйнэ</i> <i>эмэсэлэрэң</i> <i>эмэсэңэз</i> <i>эмэсэңнэ</i>
III ш. <i>эмэсэ</i>	<i>эмэсэлэ//эмэсэлэр</i>

Шарт майли ҳар иккала шевада маълум шарт асосида бажарилиши аниқ бўлган иш-ҳаракат ва ҳолатни билдиради: *ючэм кесэ, мэн э:шкэ кетэйбдэм; чечем бэчэни меннен эсэ, осын кетемиз*.

¹³⁶ Ражабов И. Ўзбек тилининг Ғарбий Самарқанд шевалари, 139-бет.

Хоҳиш, сўраш, илтимос, истак маъноларини ифодалайди: *эртэймэн бѣ:зѣккэ кесэн, бѣргэ өкѣшкэ бѣ:рѣвуз.*

Маълум бир ҳодисанинг юзага чиқиши иккинчи бир ҳодисага боғлиқлигини кўрсатади: *Авсын сѣз боса, эш көпейер, ағайны сѣз боса, дос көпейер.*

Иш-ҳаракатнинг бажарилиши учун иккинчи ҳодиса шарт қилиб қўйилади: *Элиптек турра босаң, пичақ кесмес, далдай ийре босаң, ҳар апатқа джолықасан.*

Қарлуқ ва қипчоқ шеваларида шарт майли аналитик йўл билан ҳам ҳосил қилинади. Бунда шарт феълига, яъни етакчи феълга + шахс-сон аффикси қўшилиб, сўнгра *-ѣдѣ//йеди (<эди)* тўлиқсиз феъли бирикади:

Қарл.

Қипч.

I ш. <i>йѣссѣмѣдѣ</i>	<i>ѣжассамйеди</i>	<i>ѣжассамейдик</i>
II ш. <i>йѣссѣңѣдѣ</i>	<i>дѣжассаңйеди</i>	<i>дѣжассаңйедиңиз</i>
III ш. <i>йѣссѣѣдѣ</i>	<i>дѣжассайеди</i>	<i>дѣжассайеди</i>

Мақсад майли формаси субъектнинг ҳаракатни бажариш мақсадини, ҳаракатни бажариш мўлжалини ифодалайди. Қарлуқ тип шеваларда феъл ўзақларига *-мѣғчѣ//мѣхчѣ//мѣкчѣ* + тусловчи қўшимчаларни қўшиш усули билан вужудга келса, қипчоқ тип шеваларда эса *-мақчы (-мақ +чы)* аффикси орқали ясалади¹³⁷:

I ш. <i>йѣзмѣғчѣмэн,</i>	<i>йѣзмѣғчувуз,</i>
II ш. <i>йѣзмѣғчѣсэн,</i>	<i>йѣзмѣчѣсѣллѣ,</i>
III ш. <i>йѣзмѣғчѣ,</i>	<i>йѣзмѣғчѣ,</i>

Ошоба

I ш. <i>бѣрмѣ:ғчѣмэн</i>	<i>бѣрмѣ:ғчѣѣѣ:з</i> (бормоқчимиз)
II ш. <i>бѣрмѣ:ғчѣсэн</i>	<i>бѣрмѣ:ғчѣсѣз</i>
III ш. <i>бѣрмѣ:ғчѣ</i>	<i>бѣрмѣ:ғчѣ</i>

Бўлишсиз шакли:

I ш. <i>бѣрмѣғчѣ йѣғмэн//бѣрмѣ:ғчѣмѣс.мэн</i>
II ш. <i>бѣрмѣғчѣ йѣғсэн//бѣрмѣ:ғчѣмѣссэн</i>
III ш. <i>бѣрмѣғчѣйѣғ//бѣрмѣ:ғчѣмѣс</i>

Демак, феълнинг бўлишсиз шакли *йўқ* модал сўзи орқали ифодаланиши жиҳатдан айрим қарлуқ шеваларидан ва ўзбек адабий тилидан фарқ қилади.

¹³⁷ -мақ аффиксининг этимологияси ҳақида турли фикрлар мавжуд. Қаранг: Ишаев А. -мақ аффиксининг этимологияси. УТА. 1975, 2-сон, 69—71-бетлар.

- I ш. *д̂жазмақчыман д̂жазмақчымыз* (ёзмоқчимиз)
 II ш. *д̂жазмақчысан д̂жазмақчысыз*
 III ш. *д̂жазмақчы д̂жазмақчы*

Бу феълнинг бўлишсиз формаси *-мас// -мес* орқали ифодаланади. Шунингдек *-емес* (<эмас) тўлиқсиз феъл билан ҳам тусланади: *кемекчимесмэн, кемекчийемес-сэн, кемәкчиемес.*

Мақсад майлининг яна бир тури қипчоқ тип шева-ларда ўзбек адабий тилидаги сингари *-мақчы + -ды* (<эди) + тўлиқсиз феъл + тусловчи аффикслар орқали ясалади. Бунда мақсад маъносининг ўтмишига ондлиги ифодаланади:

- I ш. *қазмақчыдым қазмақчыдық* (қазмоқчи эдик)
 II ш. *қазмақчыдың қазмақчыдыңыз*^с
 III ш. *қазмақчысы қазмақчы*

Бўлишсиз шакли:

- I ш. *қазмақчымастым қазмақчымастық*
 II ш. *қазмақчымастың қазмақчымастыңыз*^с
 III ш. *қазмақчымасты қазмақчымасты*

ФЕЪЛ ЯСАЛИШИ

Адабий тилдагидек Тожикистондаги қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларида ҳам аффиксация ҳамда композиция усуллари орқали айрим сўз туркумларидан феъл ясалади.

-лә// -ла аффикси феъл ўзагига қўшилганда иш-ҳаракатнинг такрорланиши, узоқ давом этиш маънолари ифодаланади. Қипч.: *гүджүр + лә* (зўрла), *ийзә + лә* (эзгила), *саба + ла* (савала), *ғарч + ла* (ўтқирла);

-лә// -ла аффикси инсон аъзолари номларини билдирувчи сўзларга қўшилиб, ҳаракат жараёни ва ҳолатини билдиради. Қипч.: *бармақ + ла* (бармоқ билан тут), *көкрәк + лә* (кўкрак билан итар), *тиззә + лә* (тиззалаб юр), *өкчә + лә* (ўкча билан юр), *урт + ла* (хўпла), *чығанақ + ла* (тирсақ билан турт), *қол + ла* (қўлидан ушлаб юр) ва ҳоказо;

-лә// -ла аффикси феъл ўзагига бирикканда ўзакдан англашилган ҳаракат маъносини англатади. Қипч.: *әлип-лә* (алиф аралаштир), *әпәнәк + лә* (кўрпани ҳаридан тик), *дәри + лә* (дорила), *д̂жәз + лә* (ёғни доғ қил), *сабыл + ла* (совун билан тозала), *чапқы + ла*

(ўтинни майда қил), *чөпкәри + лә* (томни чўпдан ёпмоқ), *қурум-ла* (хонани қурумдан тозала) ва ҳоказо;

-лә// -ла аффикси асбоб-қурол номларини билдирувчи сўзларга қўшилганда, шу предмет воситасида бажариладиган иш маъносини кўрсатади. Қипч.: *ыйджан + ла* (ийжон қил), *йарғы + ла* (аррала), *йылмала + ла* (андоза қилмоқ), *нәл + лә* (ниҳол ўтқазмоқ), *нанпар + ла* (нонга чакич ур), *чарх + ла* (чарх қилмоқ);

-лә// -ла аффикси ўрин-жой номини билдирувчи сўзларга қўшилиб, иш-ҳаракатнинг йўналишини билдиради. Қипч.: *атыз + ла* (далага чиқ), *дуқан + ла* (магазинга кир), *төр + лә* (тўрга ўт), *базар + ла* (бозорга бор), *қышлақ + ла* (қишлоққа бор);

-лә// -ла аффикси қариндош-уруғ номларини билдирувчи сўзларга бирикиб, ҳаракатни бажаришга ундаш маъносини ифодалайди. Қипч.: *эмлә + лә* (аммангни чақир), *хәлә + лә* (холаваччангни чақир), *дайы + ла* (тоғангни чақир), *хала + ла* (холангни чақир), *чече + лә* (келин оингни чақир); *-лә// -ла* аффикси нумератив сўзларга қўшилиб, иш-ҳаракатнинг бажарилиш ҳолатини ифодалайди. Қипч.: *чымтым + ла* (тирноқ учи билан олмоқ) *қабат + ла* (қават қилмоқ), *қымты + ла* (тежаб тутмоқ), *қошувуч + ла* (ҳовуч билан ўлчамоқ);

-лә// -ла аффикси оғирлик ўлчовини ифодалашда конкрет бўлмаган миқдорни билдирувчи нумеративларга қўшилиб, иш-ҳаракатнинг юзага келиш ҳолатини англатади. Қипч.: *батман + ла* (ботмон билан ўлчамоқ), *мысқал + ла* (мисқол билан ўлчамоқ), *чәрәк + лә* (чораклаб бўлмоқ), *қадақ + ла* (қадоқламоқ), *бармақ + ла* (бармоқ билан ўлчамоқ);

-лә// -ла аффикси узунлик ўлчовини билдирувчи нумеративларга ҳам қўшилиб кела олади: Қипч.: *метр + лә* (метр билан ўлчамоқ), *қарыш + ла* (қарич билан ўлчамоқ), *қулач + ла* (қулоч билан ўлчамоқ).

-лә// -ла аффикси бутуннинг бўлагини билдирувчи нумеративларга ҳам қўшила олади. Қипч.: *бөләк + лә* (бўлак қилмоқ), *майда + ла* (майда қилмоқ), *чақмақ + ла* (у томон билан бу томонга юриш).

-лә// -ла аффикси саноқ ва жамловчи сонларга ҳам қўшилиб кела олади. Қипч.: *бир + лә* (бирлаштир), *уч + лә* (уч бўлак қил), *йекәв + лә* (иккиламоқ), *учәв + лә* (учовламоқ);

-лә// -ла аффикси ҳолат равишидан феъл ҳосил қилади. Қипч.: *йылдам + ла// -ылдам + ла* (тезламоқ), *чын + ла// -ырас + ла* (рост қил);

-лә// -ла аффикси ўрин ва пайт билдирувчи равиш-

ларга бирикиб, феъл ясайди: *томән + лә, ичкәри + лә, пәс + лә, гунарта + ла, нәмәшәм + лә, пешин + лә* ва бош-қалар.

-*лә*//-*ла* аффикси -*ча* аффикси орқали ясалған ра-вишлардан феъл ҳосил қилади. Қипч.: *ворычча + ла, тәдҗикчә + лә, қырғызча + лә, қарлуқча + ла.*

-*лә* аффикси отдан, сондан феъл ҳосил қилади. Қарл.: *әғәз + лә* (гапирмоқ), *пул + лә, хәғуч + лә.*

Қарлуқ группа шеваларида -*лә* аффикси -*н* ва -*й* ундошларидан сўнг -*нә* тарзида талаффуз этилади: *ен-нә* (энламоқ), *бөй + нә* (бўйламоқ), *тән + нә* (тан-ламоқ), *кун + нә* (кунламоқ).

-*лә* аффикси орқали сифатдан феъл хосил бўлади. Қарл.: *йәх + лә, қәрә + лә, бәзәрбәв + лә* (бозорбопла), *менбәв + лә* (менбопла); *өткәр + лә, вәрәш + лә* (тозала).

Айрим қипчоқ шеваларида -*лә* + *й* аффикси -*лий* -*лий* тарзида талаффуз этилади: *пөстек + лиймән, қәп + лийман, си + лийман* сингари.

Ундовлардан -*лә* аффикси орқали феъл ҳосил бў-лади. Қарл.: *дәдәй + лә + мәқ* (дод солмоқ), *әх + лә + мәғ, бәх + лә + мәғ, вәй + лә + мәғ, қәй + лә + мәғ, мәй + лә + мәғ.*

Адабий тилдағи *бор, йуқ* модал сўзларига -*лә* аф-фикси бирикиб, феъл ясайди: *бәр + лә, йәғ + лә: бә-чәнә бәрлә, у сәнә йәғләдә.*

-*лә* аффикси тақлидий сўзлардан феъл ҳосил қи-лади. Қарл.: *тәпәр + лә + мәғ, мь:к-мь:н + лә-мәғ, тьғ-тьғ + лә + мәғ, қулт-қулт + лә + мәғ.*

лән /-*ләш* *нәш* аффикслари орқали ясалған феъл-лар англаган маъноларига кўра адабий тилга бир қадар яқин туради. Қарл.: *бә:с + ләш + мәғ, йәрдәм + ләш + мәғ, әккә + лән + мәғ, йәқь:н + нәш + мәғ, қәйьн + нәш + мәғ.*

-*ән*, *ан* аффикси от ва сифат сўз тужумларидан феъл хосил қилади. Қарл.: *бөш + ән, куч + ән, зәр + ән, йун + ән; сән сен көп куч ән мә, белъң әғрувдә. Султ-әнмурәт әкәсәнә әрмәйдән әпқәлувчун көп зәр ән дә.*

-*рә* аффикси қарлуқ тип шеваларнинг айримларида феъл ясайди: *зәң + рә* (тезла), *кь:ит-кьт + рә* (секин-ла), *муз + рә* (музла). -*рә* аффикси тақлидий сўзлардан ҳам феъл ҳосил қилади. Қарл.: *муң + рә, гуң + рә.*

-*си*//-*сы* аффикси қипчоқ тип шеваларда айрим сўз-лардан феъл ясайди. Қипч.: *пор + сы* (чангиб кетмоқ), *ыбыр + сы* (тартибсиз ҳолатда ётмоқ), *салпаң + сы* (лаллайнб юриш): *хәй, бәчәләр, үй пор сып кетти, далаға чығып войнаңлар.*

Қипчоқ тип шеваларда, спорадик равишда, адабий тилдаги *-сира* аффиксининг функциясини *-сы* қўшим-часи бажаради. Қипч.: *бул бәчә өзүни улқан+сып тутады* (каттасиратмоқ), *мене бизәрди мәйдә+си+ттиңизми?* (нима, бизларни кичиксираттингизми?), *вол ханасып джирипти* (хафасираб юрибди).

-сық аффикси қипчоқ тип шеваларда спорадик ра-вишда феъл ҳосил қилади. Қипч.: *джат+сық+мақ* (ёт, бегона тутмоқ), *був+сық+мақ* (кўз ёши тўкмоқ), *хам+сық+мақ* (хафа бўлмоқ).

-ши// -шы аффикси тақлидий сўзларга бирикиб, феъл ясайди. Қипч.: *шиң+шы* (увилламоқ), *қың+шы* (мий-ламоқ), *қан+шы+мақ//ғың+шы+мақ* (ғингилламоқ).

-қар// -ғар// -кәр аффикслари ҳам феъл ясайди. Қипч.: *қут+қар*, *воң+ғар* → *воң+ар*, *тув+ғар*, *төн+кәр* ва бош-қалар.

-қыр// -ғыр// -кир// -гир аффикслари феъл ўзагига қў-шилиб, феъл ясайди. Қипч.: *ыш+қыр*, *муң+гир*, *пыш+қыр*, *шаң+ғыр*, *чүш+кир*, *қыч+қыр*.

-қын аффикси билан ясалувчи феъл иш-ҳаракатнинг кучайиши ва нормадан ортқлиги маъносини англата-ди. Қипч.: *аш+қын* (ошиб кетган), *таш+қын* (тошиб кетган), *қач+қын* (қочиб кетган): *бәчәниң кәсәли аш-қынлапты*, *сувам ташқынлапты-ғо*, *сен бәчә иштән қач-қынлама*.

-т аффикси сифат ва равиш сўз туркумларидан феъл ҳосил қилади. Бу иш-ҳаракатни ошириш ёки камайти-риш каби маъноларни ифодалайди. Қипч.: *гүңгир+т+ип* (хира тортиб), *гердәй+т+тип* (қоринни шишириб юрмоқ), *азай+т+ып* (оз қилиб), *номай+т+ып* (кў-пайтириб), *ғубар+т+ып* (ғубор қилиб юрмоқ): *Бул мене унды номайтып джиберипсен* (бу нима унни кўпайтириб юборибсан). *Сувды пахтага азайтып джибер*.

-сырай// -қай// -рай// -джай аффикслари билән яса-лувчи феъллар субъектнинг психик ҳолатини ифода-лайди. Қипч.: *аң+рай//аң+қай* (соддасирамоқ), *боз+рай* (безрайиш), *майда+сырай* (кичиксиратмоқ), *тым+сырай* (қовоғини осиб қарамоқ), *ҳоқ+рай* (кўзини олайтириб қарамоқ), *тыр+джай//ырджай* (тиржай-моқ): *Бул дохтар тымсырайып джирипти*.

-чай// -чей// -тей аффикси турли сўз туркумларидан феъл ҳосил қилади, инсон аъзоларининг турли ҳола-тини билдиради. Қипч.: *гүл+чай-* (семирмоқ), *чәк+*

чей- (бақрайиб қарамоқ), хоқ+чай- (қоматни эгиб юрмоқ), тум+тей (аччиқланмоқ), қыр+чай- (шум бўлмоқ): Маған көзуңди чэ к чей тир мэ (менга кўзингни бақрайтирма). Бирэдэр, мүнче хоқ чайып қапсама? (биродар, бунча қоматинг эгилиб қолибдими?).

-ық/-ық; ик аффикси ҳам феъллар ясайди. Қипч.: ш+ық+мақ, джэн+ық+мақ, сын+ық+мақ. Қарл.: ынт+ык+мэқ, мэн+ык+мэқ, зор+ык+мэқ.

-чы//-чи аффикси қипчоқ тип шеваларнинг Қайирма, Қаранчи шеваларида феъл ясайди: көп+чи+мэқ, қоп+чы+мақ: Бийби, қамырың көпчиди, йэсэйберув керэк. Тамымыз қопчымаққа қарады.

ъл//ыл/-ил/ул аффикси орқали ҳам тадқиқ этилаётган шеваларда феъллар ҳосил бўлади. Қарл.: ыч+ыл+лэ, ыч+ыл+лэ, сур+ул+дэ, қэв+ул+дэ: Суй ычыллэ, ешэй ычыллэ. Қипч.: қойларды джунни қырқылды, ожер сурилди, вол иштен қувулды, көнке лайдан чығарылды.

Адабий тилдаги -сира аффикси қарлуқ тип шеваларининг айримларида -сэн шаклида ишлатилиб, саноқли сўзлардагина феъл ясайди: суй+сэн+мэқ, йэт+сэн+мэқ, кулэм+сэн+мэқ, пул+сэн+мэқ, тус+сэн+мэқ: Бэчэ сэзэ йэт сэндэ (ётсиради), мен суй сэньеп қоллэм, Бироқ сен ва сиз олмошларни адабий тилдаги каби сенсэрэмэқ, сэзсэрэмэқ шаклида ишлатилади. Айрим ҳоллардагина сенсэнмэқ, сэзсэнмэқ тарзида қўлланади.

-эй аффикси адабий тилдагидек саноқли сўзлардан феъл ясайди. Қипч.: ең+эй (пасаймоқ), кең+эй, күч+эй, көп+эй, қэр+эй.

-э(р) аффикси орқали айрим сифатлардан феъл ҳосил бўлади. Қарл.: ескэ+р-мэқ, ун+эр+мэқ (кўкармоқ), тэзэ+р+мэқ: Тэжкэн гуллэрэң унэрмэқтэ. Өйэ тэзэртэрэвэз (уйни янгилаймиз). Сен элдэн элгэ йэшэртэптэсэн.. Феъллар композицион усул билан ҳам ҳосил қилинади. -йет феъли отга бирикиб, бирор ишни юзага келиши, амалга ошиши каби маъноларни англатади. Қипч.: соғымйет (сўғим қил), туррайет (тўғри қил), тэмашейет (томоша қил) ва бошқалар.

а) -йет (қил) форс-тожик сўзларига қўшилиб, иш-ҳаракатни бажаришга ундаш маъносини билдиради. Қипч.: быкэрийет (бекор қил), ыджапйет (никоҳ қил), йэхнайет (йахна қил), кэджикйет (бурчак қил), вэзиңэ

йешйет (ўзинга ўртоқ қил); б) *-йет* феъли арабча сўзларга бирикиб иш-ҳаракатнинг бирор мақсадда юзага чиқишини ифодалайди: *арзйет* (арз қил), *ыйсапйет* (ҳисоб қил), *тэвэрик йет* (табаррук қил), *қэбилйет* (қабул қил), *қурванлықйет* (қурбонлик қил) ва бошқалар. Шунингдек, қўшма феълларнинг биринчи компоненти арабча ё форс-тожикча сўз бўлган *йет* кўмакчи феъли функциясида қипчоқ тип шеваларда *-лэ//ла* аффикси қўлланиши ҳоллари ҳам учрайди.

Қипч.: *ыйсапйет*→*ыйсап-ла*, *қэбилйет*→*қэбил + лэ*, *тэвэрикйет*→*тэвэрик + лэ*, *ғэнэкйет*→*ғэнэк + лэ*, *кэджикйет*→*кэджик + лэ*, *ғолыйңйет*→*ғолың + ла* ва бошқалар.

а) *-йет* феъли касб-ҳунар англатувчи сўзларга бирикиб келганда ҳам *-лэ//ла* аффикси билан алмаштириш мумкин. Қарл: *бэлғэйет*→*бэлғо + лэ*, *бэшлувйет*→*бэшлув + лэ*, *пэшнэйет*→*пэшнэ + лэ*. Қипч.: *чэкичйет*→*чэкич + лэ*, *бигизйет*→*бигиз + лэ*: *панайет*→*пана + ла*, *башлықйет*→*башлық + ла*, *пашнайет*→*пашна + ла* ва бошқалар:

б) *-йет* феъли сувоқчилик касб-ҳунарига оид сўзларга бирикиб келганда ҳам *-лэ//ла* аффикси билан алмаштириш мумкин. Қарл: *мөрэйет*→*мөрэ + лэ*, *зувэлэйет*→*зувэлэ + ла*, *лоййет*→*лой + лэ*, *сувэғйет*→*сувэғ + лэ*, *ғэш дэвэрйет*→*ғэш дэвэр + лэ*. Қипч.: *мөрийет*→*мөри + лэ*; *зувалайет*→*зувала + ла*; *эндэвэйет*→*эндэвэ + лэ* ва бошқалар:

в) *-йет* феъли сифат сўз туркумига оид сўзлар билан бирга ишлатилиб, иш-ҳаракатни амалга оширишга қаратилган феъл формасини ҳосил қилади. Қипч.: *ачувйет* (аччиқ қил), *тузувйет* (тузук қил), *туррайет* (тўғри қил), *чүчиқйет* (чучук қил) ва бошқалар;

г) *-йет* феъли сонларга қўшилиб келиб, иш-ҳаракатни бирор мўлжалга етказиш маъносини билдиради. Қипч.: *йекөвйет*→*йекөв + лэ*, *учөвйет*→*учөв + лэ*, *төртөвйет*→*төртөвлэ*, *бешөвйет*→*бешөв + лэ* ва бошқалар.

Демак, текширилаётган қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларида феъл ясалиши ўзбек адабий тилдагига бир қадар яқинлашади. Шунинг учун феъл ясовчи барча аффиксларнинг қўлланиши ва англатган маънолари хусусида тўлиқ тўхтаб ўтирмасдан, фақат шеваларга хос *-чы//чи*, *-сэн*, *-эн*, *-рэ* қўшимчалари тўғрисидагина фикр юритдик.

ДАРАЖА КАТЕГОРИЯСИ

Ўзбек адабий тилидаги каби қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда феълнинг беш хил даража формаси

мавжуд: бош даража, мажхул даража, ўзлик даража, биргалик даража, орттирма даража.

БОШ ДАРАЖА. Феълнинг бош даража формаси ҳаракатнинг эга билан ифодаланган шахс ёки предмет томонидан бажарилишини билдиради. Қарл.: *кёрдъ, сёрдъ* (сўради), *йёздъ, қалдъ//қаллъ*. Қипч.: *кёрди, сорады, джазды, қалды*. Бош даражадаги феъл объект-ли ва объектсиз бўлиши мумкин: *қойды* (объектли), *бёрдъ* (объектсиз).

МАЖХУЛ ДАРАЖА. Феъл ўзакларига унли товушлардан ҳамда -л/-н ундошларидан сўнг қарлуқ тип шеvasида -*(ъ)л/-*(у)л -*(ь)н/-*(у)н, қипчоқ тип ше-валарда эса -*(ы)л/-*(и)л/-*(ы)н/-*(и)н/-*(у)л/-*(у)л формасида қўшилади: *Хэр ьль пэхтэ нь:лонувуз эртъ-гвълэн бэжэрълди! Бу ьл кэлхэзувуз ь:кьөө бөлъннь, ер эллеқэчэн сурулдъ. Вол иштэн бошатылды. Қозык джерге маҳкэм қэқилған. Сэйлэвчылар ройхаткэ алына башлады.*

ЎЗЛИК ДАРАЖА. Қарлуқ шеvasида -*н//*-л/-*(ъ)н//*-*(ъ)л//*-*(у)н* /-*(у)л*, қипчоқ группа шаклларида эса -*н//*-л/-*(и)н//*-*(ы)н* /-*(и)л* /-*(ы)л* /-*ш* аффикслари орқали ясалади: *Кэлтэтэй пул сөрәшкэ тэртъннь. Хозэр аръғ суйгэ йуйънньм. Веткен дъжили дъжайлашды.*

БИРГАЛИК ДАРАЖА. Қарлуқ группа шеvasида -*ш//*-*(ъ)ш//*-*(у)ш*, қипчоқ группасида эса -*ш//*-*(ъ)ш//*-*(и)ш//*-*(у)ш* /-*(у)ш* аффикслари орқали ясалади: *еллъг кун йурув, урушкэ қатнәштъқ. Қөзълэр пәшшәннь эллъгэ йьгъльш ть. Мураттың тойыда бизлер тэзэ эт ч а в у ш т ы қ.*

ОРТТИРМА ДАРАЖА. Феъл ўзакларининг охири жарангли ёки жарангсиз ундош билан тугалланишига қараб, -*дър//*-*тър* /-*тл//*-*ър//*-*ур//*-*эр*, -*гъз* /-*къз//*-*ғъз//*-*қыз* аффикслари қўшилади.

1. -*дър*, -*тър*, -*гъз*, -*къз*, -*ғъз*, -*қъз* аффикслари жарангли ундошлардан сўнг -*дър*, -*гъз*, -*ғъз*; жарангсиз ундошлардан сўнг -*тър*, -*къз*, -*қъз* тарзида қўшилади: *эқъздър, тэмъздър, кь:ргъз, ьккъз, турғъз, кеткъз, этқыз//өтқэз* ва бошқалар.

2. Шуни айтиш керакки, икки бўғинли сўзларда жарангли ва жарангсиз ундошлардан сўнг -*дър* эмас, -*тър* аффикси қўшилади: *элэйтър, суйултър, осълтър, ьльнтър, қөйълтър, келтър//кетър, тьктър* каби.

3. -*л* ундоши билан туговчи бир бўғинли ўзакларга -*тър//*-*тур* аффикси қўшилади: *өлтър//өлтур* каби; *кутугтъ урув өлтурду, бь:р вэх өлтурсэң*. А. Ғ. Ғуломов

биз билан суҳбатда эски ўзбек тилида *ўлтир* формаси бирор ўринга ўлтириш (ўтирмақ) маъносида ҳам, ўлдириш (ўлдирмақ) маъносида ҳам қўлланилганлигини айтди. Тадқиқ этилаётган қарлуқ группа шеваларида бу қадимги форманинг ҳар иккала маъноси тўла сақланган.

Қипчоқ группа шеваларида *-дыр//тир* аффиксининг айрим ўринларда *-ғыз//гиз* аффиксига мос келиш ҳоллари учрайди: *сойғыз//сойдыр, қойдыр//қойғыз, авдыр//авғыз, едир//егиз* ва бошқалар. Шунингдек, шевада *-дыр//дир, -тыр//тир* аффикслари ўрнида *-т//ырт//ирт* ишлатилади: *сэҗойт, олдырт, көргәст, суйулт, қойулт*.

Тожикистоннинг жанубидаги қарлуқ шеваларида орттирма даражанинг қуйидаги формалари мавжуд:

а) *-дър//-тър* аффиксига параллел ҳолда *-ғъ:з//къ:з* формалари қўлланади. Бу форма субъектнинг бирор иш-ҳаракатни ўзга шахсга бажартириш маъносини англайди: *қумғәннъ суйгә төлдърғъ:з//қумғәннъ суйгә төлдъртър, қъ:зъңнъ турмушкә узәтқъзғъз//қъзъңнъ турмушкә узәтқъздър*;

б) субъектнинг истаги, хоҳиши, ташаббуси билан субъект учун ўзга шахс воситасида бажарилган ҳаракат англашилади: *сән чъчъңнъ эллърғъ:з//сән чъчъңнъ эллъртър, сен йеръңнъ тъктърғъ:з (эктиртир)//сен йериңнъ тъктъртър*;

в) субъект билан объект орасидаги абстракт муносабат маъноси англашилади: *унъ қълъғънъ джэвлъғә (ҳаммага) сездърғъз//унъ қълъғънъ джэвлъғә сездърдър* ва бошқалар.

Қарлуқ группа шеваларига оид Иторчи шевасида *-т* аффикси орттирма даража ҳосил қилади: *мән мшунънъ устгә өхшаттгәм* (тузаттирдим), *эсәлт, қъсәнт, чәқәрт* ва бошқалар.

Қарлуқ ва қипчоқ группа шеваларида феълнинг орттирма нисбати *-сәт//сат//сет//т* аффикслари билан ҳам ясалади: *көрсәт, көрсет, су:сәт* (сувсират), *хәлсәрат//хәлсәт, йәхсәрат//йәхсәт*.

Шуни айтиш керакки, Ленинобод областининг Ошоба шевасида адабий тилдаги *-ир* аффикси, ўзбек тилининг Андижон шевасидагидек, *-өр* шаклида талаффуз қилинади: *үчөр, кечөр, бучөр*. Қиёсланг: Жиз., Анд.: *ъчөр, бъчөр, кечөр, учөр*¹³⁸.

¹³⁸ Иброҳимов С. Ўзбек тилининг Андижон шеваси, 228-бет.

Адабий тилдаги *-тир* аффикси вазифасини бу шевада *-ғуз//қуз* аффикслари бажаради: *чѣқэрғузуб берэсѣс* (чиқартириб берасиз), *эйтқузуб бэрэсѣс* (айттириб борасиз), *мәктәбгә бәчәни берғуздѣ*.

КҰМАКЧИ ФЕЪЛЛАР

Қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларида кўмакчи феълларнинг қўлланиши ва маъноси адабий тилдагидан деярли фарқ қилмаса-да, бироқ айрим қарлуқ шеваларида мазкур феъл шакли ўзига хос хусусияти жиҳатидан ажралиб туради.

эл//әл кўмакчи феъли қарлуқ ва қипчоқ группа шеваларида қуйидагича ишлатилади:

Етакчи феълга равишдошнинг *-ѣ[в]//-ы.//и[n]* ва *-ә[й]* аффиксли формаларига *+эл.әл* кўмакчи феъли қўшилади. Қарл.: *уейѣ бурчәгѣгә бәкѣнѣ вәлѣпт у*. *Улә эхиэмгәчә ытәгәммәнән топѣшол мәйдѣ*. *Чәқәлқ мәккәм йергәкләнгәнѣйчун бургуттѣ бәләләрѣ йейәл мәпт у*. Қипч.: *Өзим ишләп алдым*. *Бәчәм, бул қызды көрип алдың-ғо?*

Қипчоқ тип шеваларда ҳаракатни бажаришга қодирлик маъноси англашилганда, *-әл//ал* (ол) ва бил кўмакчи феъллари алмашилиб ишлатилиши мумкин:

дҗазалады//дҗзабиледи, воқыйалады//воқыйбиледи, ушлайалады//ушлайбиледи, дҗирәләди//дҗирәбиледи.

башла кўмакчи феъли *-а//ә, -й* ва *-ы//[n]* аффиксли равишдош формасига бирикиб, ҳаракатнинг бошланиш маъносини ифодалайди. Қипч.: *алмалар савылып башлады, дҗәй питәбашлады, китәпти воқый башладым.*

-йәт//дҗот кўмакчи феъли равишдошнинг ҳар иккала формасига бирикиб, ҳаракатнинг бажарилишдаги активлигини кўрсатади. Қарл.: *Мәшунә ләйгә бәтүв йәтүптә, Очәң йәнѣгә гадәгәнѣ олув йәтүптә*. Қипч.: *Пахталар джолға чәчилпдҗәстыр, Вол уйиде аврып джотыр.*

Тур кўмакчи феъли равишдошнинг *-ѣ[в]//-п* ва *-ә[й]* аффикси билан ясалувчи турига бирикиб кела олади. Қарл.: *сен өгә бэрѣв ту(р), бу пуллә өләту(р)*. Қипч.: *малларға вот саптүр, бәчәгә қәрәйтүр.*

өлтур//вотыр кўмакчи феъли равишдошнинг ҳар иккала шаклига бирикиб кела олади. Бунда ҳаракатнинг давомийлигини ҳамда иккинчи бир ҳаракатнинг амалга ошувини ҳам ифодалайди. Қарл.: *эйгѣңдѣ үзәтүв өлтүр*. Қипч.: *қат дҗазыпвотырыппан, чалмен кәм-*

пир қарашыпвотыр, қамырдийем джазавотыр, қойларғы сув тутвотыр.

бэр||бар кўмакчи феъли равишдошнинг -ъ [в] -ь [п] ва -ә, -й аффиксли формасига бирикиб келганда ҳаракатнинг давом қилиши маъносини англатади. Қарл. *дэвул кундэн-куңэ кучэйэбэрдэ, кун бэтэв бэрэптэ* Қипч.: *сэ:т элтэдэн вотып бораджэстыр, гэвгүм чү:шипбэраджэстыр, ирчи қошық эйтэбэраджэстыр, қэп:ты көнкегэ салабар.*

Кел кўмакчи феъли равишдошнинг -п ҳамда -ә, -и аффикси билан ясалувчи формасига қўшилиб келади Қипч.: *эпке, қэпке, сэпке, турэке, бэраке, сэтаке.*

чэқ||-чық кўмакчи феъли -у[в] ва -ә, -й аффикслари билан ҳосил қилинувчи равишдошга бирикади. Лекин адабий тилда -ә, -й аффиксли равишдошга бирикиши учрамайди. Қарл.: *пэйзззэ дугэйэм өсүв чэқэптэ, мэн өгэ бэрүвчэғэй.*

Қипчоқ тип шеваларда равишдошнинг -ә, -й аффиксли турига *чық* кўмакчи феъли қўшилганда, ҳаракатнинг вақтинча, зудлик ва тезлик билан амалга ошиши маъноси ифодаланади. Қипч.: *үкэнди көрэчық, мна нэрсэлэриңди үйге қойачэқ, гөдэкти ухлатачық.*

-*бер* кўмакчи феъли равишдошнинг ҳар икки турига бирика олади. Қарл.: *йөқолгэн нйэрсэлэрдэ||нйэрсэлэнэ тэпуверэштэ.* Бироқ -ә, -й аффиксли равишдошга бирикканда, ҳаракатнинг давомийлиги маъносини англатади. Қарл.: *эрчэ эшулэ эйтэйвердэ, уэкэсэгэ хэт йзэвердэ.* Қипч.: *дэжабер, турабер, джирэбер, барабер* ва бошқалар.

-*қэл||-қал* кўмакчи феъли ҳам равишдошнинг ҳар иккала шаклига қўшила олади. Қарл.: *Нурмэт егэлув қэлүвсэн, экэм душэнбэ уйлэвқэллэ.* Қипч.: *дарақ ийилипқалды, ирэжэп мүңкэйип қалды.*

-*қөй||-қой* кўмакчи феъли етакчи феълнинг -ы [п], -ә, -й аффиксли равишдош формасига бирикади. Қарл.: *бу секретэ эйитүв қөйдэ, бэчэнэ бэзэрдэ йөқэтув қөйдэ.* Қипч.: *бэчэлэр дарақты сындырып қойды.*

Қипчоқ тип шеваларида *қйй* кўмакчи феъли -*ғой||-ғэй* формасида ҳам ишлатилиб, буйруқ-истак маъноларини ифодалайди. Қипч.: *бэрағой, келэғой, джирэғой, джатағой||барағэй, келэғэй, джирэғэй, джатағэй: бэчэм эхшам кеш болды, йенди джатағой||джатағэй.* Ленинобод регионидagi Топқоқ қишлоғи аҳолиси нутқида кў-

Ҷакчи феълларнинг қўлланиши характерлидир. Шевада юбор кўмакчи феъли равишдошнинг -б, -эб аффикси билан ясалган шаклига -ва тарзида қўшилади: *се хэттэ келва* (сен хатни келиб юбор), *се элтэ қэрқва* (сен ипни қирқиб юбор), *се мейучун кэтэб элва* (сен мен учун китоб олиб юбор). Шу регионнинг Исписор, Андарсой қишлоғи шевасида эса -вэр шаклида ишлатилади: *келъйвэр* (келиб юбор), *өқъйвэр* (ўқиб юбор), *айтвэр* (айтиб юбор), *эшлэйвэр* (ишлаб юбор).

Топқоқ қишлоғи шевасида равишдошнинг -э, -й аффикслари билан ясалган турига -ве шаклида бирикади: *се кетэве* (сен кета бер), *хэттэ йэзэве* (хатни ёза бер), *се ашуланъ айтэве* (сен ашулани айта бер). Қиёсланг: Исписорда: *кетэвур, йэзэвур, айтэвур, бэрэве, серэйве* ва бошқалар.

Ленинобод областидаги Панжакент районининг Майката, Хўжағариб, Муғулон, Киштўдак қишлоқлари аҳолиси нутқида етакчи ва кўмакчи феъл қўшилиб, бир ўз сифатида талаффуз қилинади. Майката: *қөйъбйэр//қөйъйэр, беръбйэр//берйэр, қэвъйэр//қэвйэр, айтйэр*. Қиёсланг: Хоразм ўғуз шеваларида: *бэрибйэрди* (бериб юборди), *қэвуйёрдим* (қувиб юбордим).

Панжакент районидаги Чимқўрғон қишлоғи аҳолиси нутқида ҳам юбор кўмакчи феъли -*джэр* формасида ишлатилади: *берибджэрдим* (бериб юбордим), *ҳэйдэб-джэрдим* (ҳайдаб юборди), *қурытыб джэрдим* (қуриб юбордим). Қипчоқ шевасига хос мазкур шевада юбор кўмакчи феълнинг -*джэр* шаклида қўлланиши қўшни қарлуқ тип шеваларнинг таъсири ва алоқаси туфайли изоҳланади.

йувэр//-джибер кўмакчи феъли равишдошнинг -*э[в], ы[л]* аффиксли формасига қўшилганда, текширилатган шеваларда ҳаракатнинг тўлиқ бажарилишини аниқлатади.

йувэр кўмакчи феъли қарлуқ тип шеваларда етакчи феълга -*вэр* тарзида бирикади. Қарл.: *экэлэръңэ айт-эръшткө; улани мэйлэстэн чьқэрвэръштэ*. Қиёсланг: қипч.: *сэнджиберди//савэрды, тэйлэнджиберди//тэйлэ-эрди* (ташлаб юборди).

Етакчи ва кўмакчи феъллар ўзаро интонация орқали ҳам бирикади. Бунда бирдан, тезда ҳаракат бажарилиши кучли оттенка билан ифодаланади. Қарл.: *қөйдъ-вэрдъ; оттэ-вэрдъ төктэ-вэрдъ*. Қиёсланг: қипч.:

қойды-*джиберди*, атты-*джиберди*, төкти-*джиберди*: сув-
ды төкти-*джиберди*.

тәйлә (ташла) кўмакчи феъли -у(в) аффиксли ра-
вишдошга бирикканда, адабий тилдаги маъносидан
деярли фарқ қилмайди. Қарл.: *чъқзрув тәйлә, төкув*
тәйлә, йъқув тәйлә. Қиёсланг: қипч.: *чәчти қырып тәй-*
ләттим, бәчәни урыптәшәди, бәйләптәшәди.

тәйлә кўмакчи феъли -а, -й аффиксли равишдошга
қўшилганда, ҳаракатнинг бирдан амалга оширилиши-
ни англатади. Қипч.: *вол келәсәп бәчәни уратәйләди,*
воны бுவатәйләди (уни бўғиб ташлади). Бундай хусу-
сият ҳозирги адабий тилда учрамайди.

тәйлә ва *йувәр* кўмакчи феъллари алмашилиб қўл-
ланаберади. Қарл.: *тепәтәйләдъ//тепәвәрдъ, бузувтәй-*
ләдъ//бузувәрдъ, эқъзъв тәйләдъ//эқъзвәрдъ.

сәл//сал кўмакчи феъли равишдошнинг ҳар икки
турига бирикканда ҳаракатнинг тез бажарилиш маъ-
носи ифодаланади. Қарл.: *йәғәчләнъ қәпке сәндърув*
сәллъ. Қиёсланг: қипч.: *Вочаққа отынды сьндырып*
салды.

сәл кўмакчи феъли шеваларда буйруқ-истак майли
маъносини ҳам англатади. Қарл.: *келәсәл, бәрәсәл.*
әләсәл. Қиёсланг: қипч.: *келәса, бараса, аласа*.

чъш//чуш//чүш кўмакчи феъли равишдошнинг ҳар
иккала турига қўшилиб кела олади. Қарл.: *өййъ пәхсә-*
сәдән эшувчъштъм, өшә қъ:згә шэшувчъштъ.

Қипч.: *джурегим ҳапрықыпчүшти, ухлап джат-*
қанда бирөв түртсе үчипчүшесән.

көр кўмакчи феъли ҳам равишдошнинг -ъ[в], -у[в]//
-ы[п] ва-ә, -й аффикслари билан ясалган турига би-
рикади. Қарл.: *бъ:р мәртә өзүңнъ сънәвкөр, бу кутуғ*
йәнәгә бәрәкөрмә, чъшләәләдъ. Қипч.: *йетикләрдм*
кийипкөр. Үйди бирөв қақтәғо, чығыпкөр күм
кепти?

Қарә//қара кўмакчи феъли равишдошнинг ҳар ик-
кала турига бирикади. Қарл.: *Өйләв қарә//көр*. Қипч.:
сен әқара, сен кепқара.

Демак, Тожикистон республикасидаги қарлуқ ва
қипчоқ группа шеваларида кўмакчи феълларнинг етак-
чи феълларга бирикиш йўллари ва англатган маъно-
лари адабий тилдагига бир қадар яқин бўлса ҳам, ай-
рим фонетик хусусиятларига кўра фарқ қилади.

ТУЛИҚСИЗ ФЕЪЛ

Текширилаётган қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда *экан, эди, эмиш* тўлиқсиз феълларининг турли фонетик вариантлари учрайди.

эди тўлиқсиз феъли Тожикистоннинг жанубидаги қарлуқлар шевасида ундошлардан сўнг *-ѳдѳ// -дѳ// -едѳ* тарзида ишлатилади: *бѳрѳйдѳ, келѳйдѳ, чѳқѳйдѳ, бѳл-ведѳ, кѳрведѳ*.

Лақай-қипчоқ шевасида эса *эди* тўлиқсиз феъли *-е-* тарзида талаффуз этилади: *барғуч+е+к* (борар эдик), *кегуч+е+к* (келар эдик), *кеб+е+м* (келиб эдим), *кеб+е+ди* (келиб эди).

Тўлиқсиз феъллар ҳозирги ўзбек адабий тилидаги-дек текширилаётган шеваларда яқка ҳолда тусланмайди. Гарчи у шахс-сон қўшимчаларини олса ҳам, улар англаган шахс маъноси кесим вазифасидаги бутун бир бирикмага оид бўлади. Қарл.: *кѳлхѳччѳлѳрдѳ қѳтѳрѳдѳ* (колхозчилар шийпони эди), *чѳллѳсѳдѳ чѳ:рѳғкѳрмѳгѳндѳ*.

Тўлиқсиз феъллар феъл формаларига қўшилганда, уларни тушириб бўлмайди. Қарл.: *ѳ:шлѳткѳндѳ, кѳтѳткѳндѳ*. Қипч.: *ишлѳгүчѳди, дѳжѳзғүчѳди, ҳѳйдѳгүчѳди*. Мазкур феъллар таркибидан *-е* (*-эди*) тўлиқсиз феъллини тушириб талаффуз қилинса, феъллар маъноси ўзгаради. Қиёсланг: *ишлѳгүчѳди — ишлѳгүч, дѳжѳзғүчѳди — дѳжѳзғүч*.

Ленинобод регионидagi қипчоқ тип шеваларидан Уяс қишлоғи шевасида *эди* тўлиқсиз феъли *-ийди* тарзида ишлатилади: *чачвийдим, түрвийдим, излѳвийдим, кѳрсийдим*.

Ленинобод областидаги Шаҳристон қишлоқ Советига мансуб Қайирма, Қарапчи шеваларида *эди* тўлиқсиз феъли *-уды// -уди* шаклида қўлланади: *этты чыша в лавудым, дѳжүвѳрини түйвүдим, ѳзим билвүдим, чышѳвыны чечүдим*.

экан тўлиқсиз феъли қарлуқ ва қипчоқ группа шеваларида *-ѳкѳн// -йѳкѳн// -кѳн* формаларида актив қўлланилади. Қарл.: *йѳлғузѳкѳнсѳн, чушѳрѳкѳммѳн, ѳйтѳрѳкѳнсѳн*. Қипч.: *дѳжѳсирѳкѳнмѳн* (етим эканман), *тураркѳнмѳн, тураркѳнсѳн, келдийѳкѳн, воқидийѳкѳн*.

эмиш тўлиқсиз феъли текширилаётган шеваларда *-мѳш// -мыш// -миш* тарзида қўлланади. Қарл.: *кѳргѳммѳш, ѳйткѳммѳш, қѳгѳммѳш: у қѳ:з ѳзѳдѳн ѳн йѳш*

к э т т а г а в э р г а м м ъ ш. Қипч.: көргәнмиш, кегәм-миш, тувғаммыш: Мураттың бәчәси әрмийәдән кегәмм иш.

Ленинобод областидаги Топқоқ қишлоғи шеvasида экан тўлиқсиз феълни муш тарзида талаффуз қилинади. Қарл.: у ароғ эгәмммуш? йәңз өтугдз к ъ й г а м м у ш, у гуруччз т у й г а м м у ш.

СИФАТДОШ

Сифатдошлар феълнинг функционал формаларидан саналиб, унинг вазифа доираси ҳаракат номи формасининг вазифа доирасига нисбатан анча кенгдир. Бу турдаги феъл формаларининг сифатдош деб аталишига сабаб уларнинг сифатлар каби предметнинг белгисини кўрсатишидир¹³⁹.

Қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда *-гән* аффикси орқали ясалган ўтган замон сифатдоши қуйидагича ҳосил қилинади:

1. Қарлуқ группа шевасида жарангсиз ундошлар билан тугаган феъл ўзакларига *-кән//қон*; унли товушлар ва *й, з, л, м, р* жарангли ундошларидан сўнг *-гән*; *ч, к, п* каби ундошлардан кейин эса *-қән* формаларида бирикади: *т э п қ э н қ з : ш з , к е т к а н б а ч а , қ э ч қ э н б о р з , қ о ш ҳ а й д а г а н , э қ қ э н с у й , о р д з н т э қ қ э н қ з : ш з*.

2. Қипчоқ тип шеваларда *-ган* аффикси феъл ўзакларига *-ған//ген//қән//кен* шаклларида қўшилади: *д ж у р г е н б а ч а , с о й л е г е н а д а м , қ о р қ қ э н д у х т а р , в о т к е н д ж ы л , қ ы з г а н т а н д и р , и ш л а г а н д ж и г и т* ва бошқалар.

-ған//ган аффиксининг келиб чиқиши ҳақида туркологик адабиётларда турли фикрлар мавжуд: Н. А. Баскаков туркман тилида *-ған//гән* аффиксидаги *-ғ//г* ундошлари тушади, бу тил учун *-ан//ән* формаси норма сифатида ишлатилади¹⁴⁰ деб кўрсатади. Қ. Маҳмудов ҳам сифатдош ясовчи *-ған//гән* аффиксининг қисқаришидан *-ан//ән* формаси юзага келган, деган фикрни такрорлайди¹⁴¹. Демак, дастлаб *-ған//гән* аф-

¹³⁹ Ҳожиёв А. Феъл. Ўзбек тили грамматикаси. Тошкент, 1975, 510-бет.

¹⁴⁰ Баскаков Н. А. Каракалпакский язык (Фонетика и морфология). И. Ч.1, 1952, с. 440; Шербак А. М. Грамматический очерк языка тюркских текстов X—XIII вв. из Восточного Туркестана. М.—Л., 1949, с. 40.

¹⁴¹ Маҳмудов Қ. Аҳмад Югнакийнинг «Ҳибатул-ҳақойиқ» асари ҳақида. Тошкент, 1972, 147-бет; Гузичев В. Т. Причастия в письменных памятниках туркменского языка XVIII—XIX вв. АКД. Ашхабад, 1971, с. 5—11.

фикси мавжуд бўлиб, -*ғ* ва -*г* товушларининг тушиши ҳисобига ўғуз лаҳжасига мансуб тилларда -*ан*//*-эн* шакли ҳосил бўлган.

Тожикистон ССР жанубида жойлашган қарлуқлар нутқида, спорадик равишда, -*эн*//*-эн* аффикси билан ҳосил қилинувчи сифатдош формаси мавжуд: *бэрэн қъ:шъ, келэн дуктэр, турэн бэчэ, йэзэн бъ: тъг* (ёзган хат) ва бошқалар.

Ленинобод областининг Ашт районидagi Қалам қишлоғида -*ған*//*-гэн* аффикси -*ғын*//*-гин* шаклида учрайди: *бэрғын киши, тувғын айэл, кегин киши*. Лекин бундай ҳолатда қўлланиши шева вакиллари нутқида маҳсулдор эмас.

-*ған*//*-ган*//*-гэн* аффикси қадимги туркий ёзма ёдгорликларда ҳам ишлатилган¹⁴².

Қарлуқ шевасида сифатдош ясовчи аффикслардан бири -[*э*]р феъл ўзақларига ундошлардан сўнг -[*э*]р, қипчоқларда -[*а*]р//-[*е*]р, унлилардан кейин эса -*р* шаклида қўшилади: *қъ:лэр ъ:штъ қъ:л, көрэр көз, тъ:ңлэр қулэғ; қылар иш, тыңлар қулақ, көрэр көз* ва бошқалар. Бу феълнинг бўлишсиз шакли қарлуқ группа шеваларида -*мэр*//*-мэр*, қипчоқ тип шеваларда эса -*мас*//*-мес* аффикси орқали ясалади: *бэрмэр эдом, келмэр қъ:шъ, көрмэр көз, учмэр қуш, бэрмас эдам, кемес киши, көрмес көз* ва бошқалар.

Шуни қайд қилиш керакки, ҳозирги замон ўзбек адабий тилида тил тараққиётининг кейинги босқичларида *ишлайди, келади* ва *ишлайдиган, келадиган* формаларининг юзага келиши, шубҳасиз -[*а*]р аффикси ёрдамида ясалувчи форманинг қўлланиш доирасини анча чегаралаб қўйди¹⁴³. Бироқ тадқиқ этилаётган шевада -[*э*]р аффикси билан ясалувчи форма тарихий ҳолатини сақлаб қолгандир.

Ўзбек адабий тилидаги -*ғуси*//*-гуси* аффикси қарлуқ шевасида -*асъ*, қипчоқ тип шеваларда -*ғысы*//*-гиси*//*-геси* шаклида ишлатилади. Қарл: *бэрэсъ, келэсъ, турэсъ*. Қипч.: *бэрғысы, келгиси*//*келгеси, турғысы* ва бошқалар.

X—XIII аср ёзма ёдгорликларида ҳам эски ўзбек тилида кенг қўлланилган -*ғучи*//*-гучи* аффикси лақай

¹⁴² Айдаров Г. Язык орхонских памятников древнетюркской письменности VIII века. Алма-Ата, 1971, с. 268.

¹⁴³ Ҳожиев А. Феъл. Ўзбек тили грамматикаси. Тошкент, 1975, 514-бет.

шевасида актив ишлатилади: *буйиргучи буйурәди, көргучи дохтыр келди* каби.

Панжакент районидаги Саразм Мўғулон, Қумсой, Ўрта, Тешиктош қишлоқ шевалагида адабий тилдаги келаси замон сифатдоши ясовчиси *-диган* аффиксининг вазифасини *-ғыч' -ғуч' -қыч' -қуч' / гич' -гүч' / -кич' / -күч'*¹⁴¹ аффикслари бажаради: *Чүшкүч эдамнәр ҳептәбусти элдығә бәрсыннәр. Дҗэзгыч эдмды дҗэвлы* (ҳамма) *дҗэмән кәрәди. Сәйрәғуч қушты ниччә сомғә элдыңыз. Бу ддрәқ сынғыч келәди* ва бошқалар.

Феълнинг ҳозирги замон кўрсаткичи қарлуқ шеваларининг айримларида *-йәткән*, қипчоқ шеваларида эса *-дҗәтқән // дҗеткән* аффикслари билан ҳозирги замон сифатдоши ҳосил қилади: *бәрәйәткән, келәйәткән, йәзәйәткән, бәрәдҗәтқән, келәдҗәтқән, дҗазадҗәтқән* каби.

Ленинобод регионидagi Хамиржў, Ннәзбек, Офтобрў, Шўрқўргон, Патар, Қизилпилол қишлоқлари аҳлиси нутқида келаси замон сифатдоши *-дәгән // -тәкән* аффикслари билан ясалади: *бәләйтәкән дҗей, келәдәгән йөл* ва бошқалар.

Шуниңгдек, Тожикистоннинг жанубидаги қарлуқлар нутқида сифатдош формаси *-туғән*, лқай шевасида *тыған' / -тиген' -дигән' -дыған' / -тын' тин'* формалари орқали ясалади: *учәтуғән қуш, йоқәтуғән өтун, йейтуғән әвқәт: бугун бәзәрғә бәрәдыған адам барма? уйиңде дҗәйтә ган әвқәтиң барма? Келәтин адам кесе.*

Лаккон, Кўчкак қишлоқлари қарлуқлари нутқида эса сифатдош формаси *+ә+йәткән // +ә+йәткән* аффикслари орқали ясалади: *турәйәткән қә:з, әқәйткән // әқәйткән бечә, ғшләйәткән кәлхәччә.*

Булоқ, Қатағон қишлоқлари қарлуқлари шевасида *-[ә]й+кән* аффикси ёрдамида сифатдош формаси ясалади: *әләйкән еләг, қәзәйкән трәтәр, әләйкән кутәв.* Ошоба шевасида эса сифатдош формаси *-дугән // -дургән* тарзидадир: *турәдугән, йурәдугән мәшунә, ғләйдугән ғләк, ун ғләйдургән ғләй.*

¹⁴¹ *-ғыч' // -ғуч'* аффикси ташқи кўринишдан *-ғуч' // -гуч'* аффиксига ўхшайди. Бироқ бу ўринда икки ҳодисани фарқлаш керак:

1) *бәргучем* (борар эдим — ўтган замон феълни формаси); 2) *дҗозғыч* одам, *сәйрәғуч* қуш (*ёзадиган* одам, *сайрайдиган* қуш — сифатдош ҳосил қилувчи аффикс).

Шуниси характерлики, қипчоқ группа шеваларидан Панжакент районидаги қипчоқлар аҳолиси нутқида адабий тилдаги *-диган* сифатдош ясовчиси вазифасини *-ғыр//қыр//гир//кир* аффикслари бажаради: *элғыр қуш* (нарса оладиган қуш), *чэпқырат* (чопадиган от), *сувда джүзгир бача* (сувда сузадиган бола), *қэпқыр күтүг* (қопадиган ит) ва бошқалар.

-дъгэн аффиксининг ўрнида қарлуқ группа шеваларида, спорадик равишда *-гулъг//кулъг* формалари ишлатилади: *сэн дөстъңңә эрзъгулъг ы:ш қълдъң?* *мән сьзгә хәпәгулъг ы:ш қълмәдум*. Қиёсланг: қадимги ёдгорликларда *-ғулуғ, -күлүйг, -гүлүк: көңүл ичинтә эт кирди, қадғу бар бошунғулуғ*¹⁴⁵. Шунингдек, қарлуқ тип шеваларда сифатдошнинг инкор формаси *бэрэткәнъ йэғ, йэзэтокн йоғ//ышлэмэткоммъш, келэткэммъш* шаклида ифодаланади. Гумон маъносини ифодаловчи *-дир* аффикси билан ҳам қўлланади: *көрэткәнду, бэрэткәнду* (бораётгандир).

Тожикистоннинг жанубидаги қарлуқлар нутқида яна бир сифатдош формаси *-[ә]й* аффиксли равишдош формасига *-дъгэн* ҳамда шу аффиксининг тарихий шакли *-турғэн* қўшимчасини қўшиш билан ясалади. Шунини айтиш ўринлики, шева вакиллари нутқида *-турғэн* аффикси билан ясалиш хусусияти активдир: *Қъ:ззъ узэҳге берәйттурғэн бөллэй. Йеррә ер қъ:ләйттурғэн ләтун*.

А. Фуломов кўрсатганидек *-турғэн* аффикси аслида *тур* феълига *-ган* аффиксини қўшиш билан ясалган. *тургон > туғон > тигон > дигон > тигон > дигон > диган* шаклида бўлганлигини у қайд этган¹⁴⁶.

Демак, тадқиқ этилаётган шевада *-диган* аффиксининг тарихий варианты *-турғэн* (*-диган*) аффиксининг ишлатилишин билан характерлидир. Бундай хусусият Қорахитой, Турк, Ақча шеваларида ҳам учрайди: *берәтурған, йер ҳайдайтурған*¹⁴⁷.

Ленинобод регионидаги Ғўлакандоз, Деҳмой, Исписор, Янгиқишлоқ қарлуқ шевасида эса келаси замон давом феъли *-дъгэн//эткэн* аффикслари орқали ҳосил қилинади: *у бэрәдъгэн бөлдъ, ләшунәнъ ҳәйдэткэн бөлдъ, көзъм көрэткэн бөлдъ*. Аслида

¹⁴⁵ Фозилов Э. Ўзбек тилининг тарихий морфологияси. Тошкент, 1965. 90—991-бетлар; Рустамов А. Фонетико-морфологические особенности языка Алишера Навои. АДД. Ташкент, 1966, с. 33.

¹⁴⁶ Фуломов А. Феъл. Тошкент, 1954, 35-бет.

¹⁴⁷ Тошкент области шевалари. Тошкент, 1976, 72-бет.

-*эткаэн* < [*й*] *эткаэн* < *йэткаэн* шаклида юз берган. Қиёсланг: Шаҳрисабз: *кийэткаэн, ишлэткаэн*¹⁴⁸.

Ленинобод областининг Офтобрў, Қизилпилол, Ниёзбек, Хамиржў, Шўрқўрғон, Нижони, Сороби қишлоқлари шеvasида ҳозирги-келаси замон сифатдош формаси феъл ўзакларига ёки *-[э]й* аффиксли равишдош формасига *-дэсән//тэкаэн* аффиксини қўшиш орқали ясалади: *қурэдэгэн қурсэн, өқэйтэкаэн бэчэ йэшилэйтэн бэ:лэнадэ*.

Бу жиҳатдан текширилаётган шева Қарши, Бешкент, Тошкент, Қўқон шеваларига яқин туради. Шу областнинг Кўчкақ, Лаккон қишлоқлари шеvasида мазкур феъл формаси қуйидагича ҳосил бўлади: *э:шилэйтэкаэн эдэмгэ мушэйт қэма, бэ:рэнтэ кетэйэткаэн кэ:шэвэлэн йэллэш бэгун*.

Ленинобод областининг Булоқ, Қатаған қишлоқлари қарлуқлари нутқида ҳозирги-келаси замон сифатдоши феъл ўзагига ёки *-(э)й* аффиксли равишдошга *-иэн* формасини қўшиш йўли билан ясалади, *-эйкэн* формаси аслида *йэткаэн > й[э]ткаэн > йкэн* тарзида вужудга келган: *эчэйкэн чэййэ йэхлатув қөймэ, кэ йэйкэн көйнэгдэ элэвқөйгэн, суй төкэйкэн қэззэ чэқэрувэр*.

Ленинобод областининг Иторчи қишлоғи шеvasи вакиллари нутқида ҳозирги-келаси замон сифатдоши *-[э]й* аффиксли равишдошга *-тургэн* қўшимчасини қўшиш орқали ҳосил бўлади: *келэйтургэн хэтувлэр, бэрэйтургэн кэ:шэларгэ қөшулув кет*.

Ошоба шеvasида эса мазкур феъл формаси қуйидагичадир: *рөйхэттэн өчурэдугэн бөлдэк, э:шилэйдугэн эдэмгэ тегмэ, э:шлэсун, ун эладугэн кэ:шэертэвэлэн келэдэ-дэ*.

Бу феъл шакли тадқиқ этилаётган шевада *өчурэдугэммэн+экэн* тарзида актив ишлатилади: *бэрэдугэммэнэкэн*.

Панжакент райони қарлуқлари нутқида ҳозирги-келаси замон сифатдоши феъл ўзакларига *-гич//қич//кич+шахс-сон* қўшимчаларини қўшиш орқали ясалади. Бу ўринда *-гэч* аффикси *-диган* аффикси вази-фасида ишлатилади. Бу хусусият ёндош қипчоқ шеваларининг таъсири билан изоҳланади. Бунда кесим вази-фасида келади:

¹⁴⁸ Д жураев Б. Шахрисабзский говор узбекского языка (фонетико-морфологический очерк). Ташкент, 1964, с. 168.

- I ш. *бългъчмэн* (билагонман), *эйтқъчмэн*
 II ш. *бългъчсэн, эйтқъчсэн*
 III ш. *бългъч, эйтқъч*

бългъчмъс, эйтқъчмъс
бългъчсѣс, эйтқъчсѣс
бългъч, эйтқъч

РАВИШДОШ

Адабий тилдаги равишдош ясовчи *-б, -иб* аффикслари қарлуқ группа шеваларида *-ып||-уп||-ув||-ѳв||-в*, қипчоқ тил диалектларда эса *-п||-ип||-ып* формаларида қўлланади: *еркэгъ өгә турув, бѳ:зэгдәй қъ:лув нән ейдйкән, мән бѳзрэгә боръв келлѳм*.

Равишдош ўтган замон феъллининг *-ди* аффиксини қабул қилсә, у ҳолда равишдош ясовчи аффикс *-уп* феъл ўзагига қўшилади: *бөлуптѳ, өлтүруптѳ, ыӳрэгъ өґруптѳ, узум қуллаптѳ, базар барып бахтыңды көр, үйге келип тахтыңды көр*.

Адабий тилдаги *-гани* аффикси қарлуқ шевасида *-гәнъ||-қәнъ||-ғәнъ||-кәнъ* шаклларида ишлатилади: *ѳлқъләнъ бѳққәнъ өзоҳ-өзѳләргә кетәйдѳг, қъғун еккәнъ кеттук*. Қипчоқ тип шеваларда мақсад равишдоши юшоқ ўзакли сўзларга *-гели||-кели*, қаттиқ ўзакли сўзларга эса *-қалы||-ғалы* шаклларида қўшилади¹⁴⁹: *мен кәсәл үкемди көргели бәлнийсәгә кәбем, зәмәрық дж и й н а ғ а л ы т ѳ в ғ ѳ бәрдым, қъзықты қъққалы чығдым*.

-ә, -й равишдош ясовчи аффикслари етакчи феъл билан кўмакчи феълни боғлаганда икки унлидан бириси туширилади: *бәрә:мәдум, келә:мәдум, ычә:мәдум, йәзә:мәдум* каби.

Ленинобод областининг Шўрқўрғон қишлоғи шеvasида *-ә* равишдоши *-ѳ* тарзида талаффуз қилнади (*ә > ѳ*): *әлѳйәппән, йәзѳйәппән, кетѳйәппән, ышѳтѳйәппән* ва бошқалар. Шунингдек, адабий тилдаги *қйя беринг, бора беринг, кета беринг* типндаги қўшма феъллар шевада *кетувуруң, бөрүвуруң, қөйвуруң, өлтүрувуруң* тарзида ишлатилиб, етакчи феълда *ә > у* фонетик ўзгариши юз беради.

-гунча аффикси турли фонетик ўзгаришлар билан тад-

¹⁴⁹ *-ғалы||-гәли* аффикси ёрдамида ясалувчи мақсад равишдоши қадимги туркий ёзма ёдгорликлар тилида ҳам мавжуд. Қаранг: П а с и л о в Д. М. Урхун-Енисей ёдгорликларида равишдош категорияси. УТАМ, 1961, I-сон, 53-бет.

қиқ этилаётган шевада кенг ишлатилади: *-гунча//кѣнча: болтѣ чушкѣнча, кунда дам эладѣ, мѣн суй эгунча, сѣн қарѣв турмѣ*. Қарлуқ ва қипчоқ группа шеваларида *-ѣ//е, -ѣ, -й* равишдош ҳосил қилувчи аффикслари феъл ўзакларининг унли ва ундош билан тугалланшига қараб қуйидагича қўшилади:

а) унли товушлар билан тугаган феъл ўзакларига *-ѣ//е, -ѣ, -й* формаларини қўшиш орқали ҳозирги замон равишдоши ясалади: *ѣқѣйѣѣқѣй элѣм бѣллѣ, ѣшлѣйѣшлѣй чѣчѣдѣм, ишлѣйишлѣй йеттѣм мурутқа, воқыйѣвоқый эдам болдым*;

б) ундош билан тугаган феъл ўзакларига *-ѣ//е, -й* аффиксини қўшиш билан ҳам ҳозирги замон равишдоши ҳосил бўлади: *уйѣтѣйѣтѣ эхурѣ вѣпѣт еттѣ, қѣрқѣ-қѣрқѣ//қѣѣқѣѣқѣѣ рѣис эллѣгѣ эрѣң кѣ:рдѣм, дѣжѣтѣ-дѣжѣтѣ йезилип кеттѣм*.

Шевада бундай равишдошларнинг такрор ҳолда ишлатилиши туфайли маъно кучайтирилади.

-ғач//қач//геч//кеч аффикслари ҳам равишдош ясайди: *сѣн кѣткѣч бѣз тойға барамѣз, у қағач мѣн ўйдѣн кѣтемѣн, бѣз кѣгѣч апам кѣттѣ*.

Қипчоқ группа диалектларида *-ғунча//қунча//кунча* аффикслари *-ғынча//қынча//гынче//кинче* фонетик вариантлари билан ишлатилади: *сѣн бувдай эғыча мѣн турамѣн. Мѣн чыққынча кутип тур. Вол кегинче вѣтырайық*. Бўлишсиз шакли: *бармағынча, кегегинче, йемегинче, эйтмағынча, сорамағынча*.

ҲАРАКАТ НОМИ

Феълнинг ҳаракат номи формаси қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда ўзбек адабий тили ва бошқа ўзбек шеваларидагидек феъл ўзакларига *-(ы)ш, -(и)ш//-[ы]ш; -(у)в//-[ү]в ; мѣ:к//мѣғ//мѣқ//мақ* аффиксларини бириктириш билан ясалади. Қарл.: *кѣмѣғ, ѣ:чмѣғ, бѣ:тмѣғ, тутмѣғ*. Ленинобод областидаги Ошоба шева-сида: *кѣлмѣ:к, эйтмѣ:к, тутмѣ:к, ѣчмѣ:к*. Қипч.: *кѣлув, эйтүв, дѣжыш, қазыш, ичиш//ичүв* ва бошқалар.

Тадқиқ этилаётган қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларида ҳаракат номи ҳосил қилувчи *-ѣ(ш)*, қипчоқ шева-сида *-у(в)* аффикси феъл ўзакларига қўшилиб ҳаракат ёки ҳолат англатувчи феъл формасини ясайди. Қарл.: *сѣнѣ — сѣнѣ + ш, ур — ур + уш, йѣз — йѣз + ѣш, тѣк — тѣк + ѣш*. Қипч.: *сана — сана + в, ур — ур + ув, дѣжѣз — дѣжѣзув, тик — тик + үв*.

-ш (ъш) аффикси феъл формасында кўшилиб кела олади. Қарл.: *йэтсыра+ш, бегэнэсырә+ш, ышэнтәр+ш, қуван+ш, йуйән+ш, сеп+ш, оқъ+ш*. Қипч.: *д̄жэтсыра+в, ынактыр+ув, қуван+ув, д̄жувун+ув, сеп+ув, оқу+в*.

Кўшма феълларнинг охириги компонентига бирикиб кела олади. Қарл.: *дәм эл+ъш, д̄жувэн бер+ъш, қөйүвэр+ъш, әйтвэр+ъш, кетвэр+ъш, гәпървэр+ъш*.

Қипч.: *дәм ал+ув, д̄жуван бер+ув, қөйвар+ув, айтвар+ув, кетвэр+ув* ва бошқалар. Сифат-ҳаракат номи: қарл.: *йэхшъ гәпър+ъш, чөх өйлә+ш* (чуқур уйлаш), *узэх өлтур+ъш, йэқъ:н кел+ъш*. Қипч.: *д̄жахшы гәпир+ув, чуқур ойла+в, алыс вотыр+ув, д̄жақын кел+ув, д̄жахшы бол+ув*.

Равиш+ҳаракат номи: *эстә қәмэрлә+ш, көп йей+ъш, пьчә сәл+ъш, кь:тә кел+ъш* (тез келиш). Қипч.: *эсте қымырла+в, көп д̄жей+ув, азғана сал+ув, ләпәс кел+ув* (тез келиш).

Сон+ҳаракат номи: қарл.: *ь:къ ь:ч+ъш, уч қөй+ш, тйөрт бер+ъш, йуз қъ:л+ъш*. Қипч.: *йеки ич+ув, уш қөй+ув, төрт бер+ув, д̄жүз қыл+ув*.

Ундов ва тақлидий сўз+ҳаракат номи: қарл.: *уф тэрт+ъш, эҳ дей+ъш, эҳ ур+ъш, д̄д дей+ъш*. Қипч.: *пуф тарт+ув, йеҳ дей+ув, ах ур+ув, вай дий+ув* ва бошқалар.

Ҳаракат номи+ҳаракат номи: қарл.: *бэр+ъш-кел+ъш, йөз+ъш-қөй+ъш, әйт+ъш-йөт+ъш, йур+ъш-тур+ъш*. Қипч.: *бар+ув-кел+ув, д̄жаз+ув-қөй+ув, әйт+ув-д̄жот+ув, д̄жир+ув-тур+ув*.

Биринчи компоненти жўналиш ва чиқиш келишигидаги от+ҳаракат номи шаклида ҳам ҳар икки шевада ишлатилади: қарл.: *қөлгә эл+ъш, көзгә сәл+ъш, ышкә эл+ъш, қөлдән чуш+ъш, көздән қәл+ъш, ь:штән бөшә+ш*.

Қипч.: *қолға ал+ув, көзгә сал+ув, ишкә ал+ув, қолдан чүш+ув, көздән қал+ув, иштен боша+в* ва бошқалар.

Ҳаракат номи+адабий тилдаги феълнинг бўлишсиз -маслик аффикси. Қарлуқ тип шеваларда -мәслъй, қипчоқ тип шеваларда эса -мав//мәв формаси ишлатилади. Қарл.: *қелъш-кәмәслъй, тузъш-тузмәслъй, йөзъш-*

йэзмэслэй, қөйтш-қөймэслэй. Қипч.: келув-кемэв, тузув-тузмэв, джазув-джазмав, қойув-қоймав.

Ҳаракат номи ҳосил қилувчи қарлуқларда -э(ш), қипчоқ шеваларида -у(в) аффикси+мумкэн модаль сўзи. Қарл.: эйтш мумкэн, келш мумкэн, қэлш мумкэн. Қипч.: эйтув мумкин, келув мумкин, қылув мумкин.

Ҳаракат номи+эгалик аффикси+керэй, керек модаль сўзи орқали ҳам ифодаланади. Қарл.: ешккэ чэқшэ керэй |керэг, у өгэ қочув өоршэ керэй |-керэг. Қипч.: йешипке чықув керэк, вол |вул үйге қачип барув керек, вол |вул йечкини тутув керэк;

Ҳаракат номини ҳосил қилувчи -э(ш) аффикси+билан кўмакчиси орқали ҳам ифодаланади. Қарл.: бу кэсэдэ овқэт йегэзэш вэлэн |бэла йэхшэ қэлсэ бөлэдэ, э:нэглэдэ боқшэ вэлэн бэла семэртэравуз, йеший эчэ лэшэ вэлэн бэла сепэр кэ:рув келлэ. Қипч.: бул кэселди авқат йегизувмнэн джаксы қыса болады, сийирлэрдэ боқувмнэн семиртирэмиз, йешик ачылуvmнэн сапар кирип келди.

Ҳаракат номи ясовчи -э(ш) аффикси+чун (учун) кўмакчиси билан ҳам қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда ишлатилади. Қарл.: тэрэйдэ йэқэшчун көп кэ:ши керэй, чэччэ элэшчун пэкэ йэғ. Қипч.: теректи джығувчун көп адам керэк, чэччи алуvmчун пэки джоқ ва бошқалар.

Қипчоқ тип шеваларда -ки// -ги// -ғы+III шахс -си// -сы қўшимчалари ҳаракат номини ҳосил қилиш учун хизмат қилади. Бунда субъектнинг иш-ҳаракат ёки ҳолатни бажаришга хоҳиши, истаги йўқлиги маъноси ағлашлади. Қипч.: джегиси джоқ бэчэгэ авқат джедирип мне қыласан, турғысы джоқ адамды иштэн ушап тирмэ ва бошқалар.

Қипчоқ тип шеваларда -у, -у(в)+чи// -чы аффикси билан ясалувчи ҳаракат номи ҳам учрайди. Қипч.: алдавчы, чэгувчи (чекувчи), төлэвчи (тўловчи), джирувчи (юрувчи), тикувчи (экувчи), вөрүвчы (ўрувчи) ва бошқалар.

Қипчоқ шеваларида -у, -у(в)+ли// -лы аффикси билан ясалувчи ҳаракат номи ҳам мавжуд. Қипч.: джэпувлы, кэнэл қазувлы, сув эпкелувли бөлды-

ға, волар тәййәр қурувлы үйге вәттилар (улар тәййәр уйга ўтдилар).

-[ʧ]ш аффикси билан ясалган ҳаракат номи формаси -лʧг//лʧй аффиксини қабул қилади: *әйтʧшлʧй, кʧйʧшлʧй//кʧйʧшлʧг, ейʧшлʧг//ейʧшлʧй*.

Қипчоқ тип шеваларида: *қорқув басды, барув вахты болды, ҳәзир кузекки тʧкувгә* (әкишга) *тәййәрлик көремис*.

-ш, -[и]ш: *барыш-келиш* арамизда *джоқ*. Қарлуқ тип шеваларда -ш, -[ʧ]ш, -мʧг//мʧк, қипчоқ шеваларида эса -у, -[у]в аффикси ёрдамида ясалувчи ҳаракат номининг формаси актив ишлатилади.

Бироқ -мʧк, -в, -ув, -ш, -[и]ш аффикслари ўзбек тилининг қайси лаҳжа, шеваларидан олингани ҳақида диалектологларимиз турли хил фикр-мулоҳазалар баён қилганлар. Ҳ. Дониёров -моқ аффикси қарлуқ-чигил-уйғур лаҳжасидан, -ш, -иш, -в, -ув аффикслари эса қипчоқ шеваларидан олинган деса, Н. Ражабов -в, -ув қипчоқ, -ш, -иш қарлуқ, -моқ эса ўғуз лаҳжасига хос, деб ҳисоблайди. Ё. Ғуломов -моқ аффиксининг қарлуқ лаҳжасига оид, Тошкент шевасида жуда кам қўлланишини ва кўп ҳолларда уни -ш, -иш, -в, -ув аффикслари билан алмаштириб бўлмаслигини қайд этади¹⁵⁰.

Хуллас, тадқиқ этилаётган шевалар материали -ш, -[ʧ]ш аффиксининг қарлуқ тип шеваларда актив қўлланишини кўрсатса, қипчоқ тип шеваларда эса -[у]в, (и, ы)ш аффиксларининг ҳаракат номи формасини ҳосил қилишда маҳсулдорлигидан далолат беради.

¹⁵⁰ Дониёров Ҳ. Ўзбек адабий тилини ривожлантиришда қипчоқ шеваларининг роли. УТА, 9-сон, 1964; Ражабов Н. Ўзбек тилининг Ғарбий Самарқанд шевалари, 155—156-бетлар; Гулямов Я. Г. Грамматика Ташкентского говора. Ташкент, 1968, с. 138—139; Матғозиев А. XIX аср ўзбек тилининг морфологияси, 148—149-бетлар.

ХУЛОСА

1. Тожикистондаги қарлуқ ва қипчоқ тип шеваларда феъл туркуми ўзбек адабий тилидан ва Ўзбекистондаги қарлуқ ва қипчоқ лаҳжаларига оид бошқа шевалардан фарқ қиладиган ўзига хос баъзи бир хусусиятларга эга.
2. Ленинобод областининг Шўрқўрғон, Офтобрў, Ғўлакандоз ва Қўрғонча қишлоқлари шеваларида ўтган замон феълнинг *мен, сен, у бэргэн; бэз, сэз, улэ бэргэн* каби ҳолати мавжудки, бу қадимги туркий тилдан қолган хусусиятдир.
3. Уратепа районидаги Топқоқ қишлоғи шевасида ўтган замон феъли учала шахсда *ме бэргэмме, се бэргэмме, у бэргэн* тарзида ишлатилади. Бу ўринда, этимологик жиҳатдан *мен, сен* олмошларининг қадимий формаси мазкур шевада *ме, се* тарзида сақланиб қолган.
4. Қарлуқ группа шеваларда феълнинг ҳозирги замон формаси *-эт* /-эт//*-эл* /-йэ /-йэл//*-йэтэн* аффикслари, қипчоқ тип шеваларда эса *джэтыс*//*-йатыр*//*-йетир* /-тыр /-тир//*-йатыры* /*йэтири* /-йеп аффикслари билан ясалади.
5. *-ғуч*//*-қуч* /*-гүч* /*-күч* аффикслари қипчоқ группа шеваларида келаси замон сифатдош формасини ясайди: *барғучман* (борарман), *кегучмэн* (келарман), *ағучман* (оларман).
6. Қарлуқ группа шеваларида II шахс буйруқ феъли ўзак-негизга *-ғэнэң*//*-гунэң*, қипчоқ группа шеваларида эса *-ғының*//*-гинин* қўшимчасини қўшиш орқали ясалади: *бэгунэң, тургунэң, кеткэнэң*; қипч.: *қойғының, кегиниң, ағының, сағының* каби.
7. Қарлуқ группа шеваларида ўтган замон феълнинг бўлишсиз шакли *эмрэдэ* (олмасдим), *эмрэдэң* (олмасдинг), *эмрэдэ* (олмасди) тарзидадир.
8. *-ғуче*//*-қуче*//*гүче*//*-күче* аффикслари қипчоқ группа шеваларида ўтган замон формасини ҳосил қилади:

баргучем (борар эдим), *кегүчем* (келар эдим), *қаққучем* (қоқар эдим).

9. Қарлуқ группа шеваларида буйруқ майлининг I шахс куплиги учун -*нуг* /-*нък*/-*лгк* /-*луг* /-*кэй* /-*эйък* /-*ейък*, қипчоқ шевалағида эса -*ғойайық* /-*эйық* /-*айық* /-*йық* /-*ейик* аффикслари ишлатилади.

10. Қарлуқ шевасида буйруқ майлининг III шахс бирлиги учун -*дэг* /-*лэг* /-*тэг* аффиксларининг қўлланиши характерлидир: *йейэллэг* (ейилсин), *келлэг* (келсин), *бъ:шърдэг* (пиширсин), *йэздэг* (ёзсин).

11. Ўғуз тилларига хос сифатдош ясовчи -*ән* аффикси қарлуқ тип шеваларда ҳам учрайди: *бэрән* (борган), *келән* (келган).

12. Панжакент район Саразм, Муғулон, Қумсой қишлоқлари шевасида адабий тилдаги -*диган* аффикси ўрнида -*ғыч* /-*ғуч* /-*қыч* /-*қуч* /-*гүч* /-*гич* /-*кич* /-*куч* формалари ишлатилади: *кегич* (келадиган), *бэрғуч* (борадиган).

13. Қарлуқ группа шеваларида келаси замон сифатдоши -*оьгэн* /-*тэкэн* /-*туғэн* /-*оугэн* /-*тургэн*, қипчоқ тип шеваларда эса -*тыгэн* /-*тигэн* /-*тиген* /-*оиген* /-*дигэн* /-*дыген* /-*тын* /-*тин* шаклларидадир.

14. Қарлуқ тип шеваларда -*гульг* /-*кульг* аффикси адабий тилдаги -*диган* ўрнида қўлланади: *эрзгульг ъ:ш қьлдъң*, *мукопэтлэсэ*.

15. Қипчоқ группа шеваларида -*қалы* /-*ғалы* /-*гели* /-*кели* аффикси мақсад равишдошини ҳосил қилади: *бэрғалы*, *көргэли*, *көргели*, *эғалы*, *воқығалы*.

16. Ашт районидаги қипчоқ шевасида буйруқ майлининг II шахси *бэрғунэй*, *джэзғунэй* (бора қолсин, ёза қолсин) тарзида ишлатилади.

17. Тожикистон ССРдаги қарлуқлар Ўзбекистон ССР ва Қозоғистон ССРнинг Чимкент области қарлуқлари билан қадимда бир территорияда яшаганлар, кейинчалик ҳаётий эҳтиёж, ички ва ташқи факторлар натижасида миграцион силжишлар рўй берган. Натижада қарлуқ ва қипчоқ группа шеваларида феъл формаларининг турлича ва ранг-баранг ишлатилишига олиб келган. Шунингдек, мазкур шевалардаги лингвистик ўхшашлик ва яқинликлар туркий тиллар оиласига мансублиги билангина эмас, балки шу тилларда сўзлашувчи халқларнинг асрлар давомида ижтимоий-сиёсий муносабатлари, тарихий-этниқ алоқалари каби экстралингвистик факторлар билан изоҳланади.

МУНДАРИЖА

Сўз боши	3
Транскрипция ва диакритик белгилар	4
Шартли қисқартмалар	5
Қириш	7
Феъл	11
Феълнинг грамматик категориялари. Замон категорияси	12
Утган замон формалари	12
Ҳозирги замон формалари	43
Ҳозирги-келаси замон формаси	56
Майл категорияси	64
Феъл ясалиши	75
Даража категорияси	80
Кўмакчи феъллар	83
Тўлиқсиз феъл	87
Сифатдош	88
Рашидош	93
Ҳаракат номи	94
Хулоса	98

Толы Юлдашев

МОРФОЛОГИЯ УЗБЕКСКИХ ГОВОРОВ ТАДЖИКИСТАНА (глагол)

На узбекском языке
Ташкент, «Фан»

*Ўзбекистон ССР Маориф министрлиги ва В. И. Ленин
номидаги Хоразм Давлат педагогика институти илмий
советлари томонидан нашрга тавсия этилган*

Муҳаррир *Х. Зарипова*
Техмуҳаррир *Л. Тюрин*
Қорректор *С. Зокирова*

ИБ № 3708

Теришга берилди 24.02.86. Босишга рухсат этилди 26.03.86.
Р02730. Формати 84×108¹/₃₂. Босмахона қоғози № 1. Адабий
гарнитура. Юқори босма. Шартли босма л. 4,87. Ҳисоб-наш-
риёт л. 5,1. Тиражи 1000. Заказ 43. Баҳоси 75 т.

ЎзССР «Фан» нашриёти: 700047. Тошкент, Гоголь кўчаси, 70.
ЎзССР «Фан» нашриётининг босмахонаси, Тошкент, М. Горь-
кий проспекти, 79.